

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · setè període · sèrie P · número 148

Ple del Parlament

Sessió 71, segona reunió, dimecres 6 de març de 2024

Presidència de la M. H. Sra. Anna Erra i Solà

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Pregunta al Govern sobre el finançament dels mitjans de comunicació públics 310-00718/13	3
Pregunta al Govern sobre el canal d'Urgell 310-00710/13	5
Pregunta al Govern sobre el Dia Internacional de les Dones 310-00711/13	6
Pregunta al Govern sobre la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua 310-00712/13	8
Pregunta al Govern sobre les mancances estructurals en educació 310-00713/13	10
Pregunta al Govern sobre la planificació de la campanya de prevenció d'incendis forestals 310-00707/13	12
Pregunta al Govern sobre el suport al tercer sector 310-00708/13	14
Pregunta al Govern sobre les polítiques feministes 310-00709/13	16
Pregunta al Govern sobre els serveis socials 310-00706/13	18
Pregunta al Govern sobre l'estratègia en la política educativa que desenvoluparà 310-00705/13	19
Pregunta al Govern sobre el pla d'impuls de l'esport femení a Catalunya 2024-2030 310-00715/13	21
Pregunta al Govern sobre els darrers avenços en equitat menstrual 310-00716/13	23
Pregunta al Govern sobre la tasca per a garantir la inclusió financera arreu de Catalunya 310-00717/13	24
Pregunta al Govern sobre si l'enfocament per a combatre l'augment de la criminalitat és adequat 310-00714/13	26

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Pregunta al president de la Generalitat sobre si els pressupostos de la Generalitat de Catalunya tindran en compte el Hard Rock, el Quart Cinturó i l'ampliació de l'aeroport de Barcelona	28
317-00403/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el caràcter continuista dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya	29
317-00402/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'interès públic de tenir el casino més gran d'Europa	31
317-00404/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el caràcter continuista dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya	32
317-00407/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'adequació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya a les necessitats dels catalans	34
317-00408/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre el sentit d'haver votat els pressupostos generals de l'Estat tenint en compte la manca d'execució de les inversions previstes per a Catalunya	36
317-00405/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre les votacions de la Llei d'amnistia al Congrés dels Diputats i de la Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya al Parlament	38
317-00409/13	
Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aplicació de les mesures tangibles i concretes acordades al Parlament en matèria de lluita contra la sequera	39
317-00406/13	
Decret Llei 1/2024, del 13 de febrer, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) per a mitigar situacions de necessitat i privació econòmica de la ciutadania de Catalunya	41
203-00040/13	
Procediment per a designar tres vocals del Consell Assessor de Protecció de Dades de Catalunya	53
284-00025/11	
Interpel·lació al Govern sobre les polítiques d'igualtat i feminismes	54
300-00453/13	
Interpel·lació al Govern sobre el turisme a Tarragona	62
300-00447/13	
Interpel·lació al Govern sobre la situació de les dones en l'àmbit laboral	70
300-00451/13	
Interpel·lació al Govern sobre l'habitatge	77
300-00450/13	
Interpel·lació al Govern sobre les comunicacions viàries als Pirineus	84
300-00452/13	
Interpel·lació al Govern sobre la situació de l'educació i el sistema educatiu	91
300-00449/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola	99
302-00401/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya	107
302-00402/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola (continuació)	116
302-00401/13	
Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya (continuació)	116
302-00402/13	

Sessió 71.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general, el lletrat major i el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

La presidenta

Bon dia. Diputats, diputades, reprenem la sessió.

(*Remor de veus.*) Bon dia. Bon dia a tothom.

Reprenem la sessió amb el primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes amb resposta oral al Govern.

Pregunta al Govern sobre el finançament dels mitjans de comunicació públics

310-00718/13

I comencem amb la primera pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el finançament dels mitjans de comunicació públics. Formula la pregunta la senyora Lorena Roldán Suárez, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Sí. Muchas gracias, presidenta. *Consellera*, ¿considera usted adecuado el presupuesto dedicado a la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà Pons, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern (Laura Vilagrà Pons)

Gràcies, presidenta. Diputada, bé, sí, considero molt oportú que, després de catorze anys, la Corporació de Mitjans tingui contracte programa.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí, gracias. Mire, hace unos días TV3 inauguraba sede en Perpiñán. Usted lo sabe muy bien, *consellera*, porque estuvo allí. Su presencia, además, fue incluso criticada por el Consejo Profesional de Informativos de TV3, que le reprocharon no solo su presencia sino también su discurso, recordándole que la ley de la corporación y el libro de estilo dejan claro que los medios públicos deben estar al servicio de la ciudadanía y no del Gobierno. Siento decirles a los miembros del *consell* que hace mucho tiempo ya que esto no ocurre.

El uso partidista de TV3 y Catalunya Ràdio hace años que es palmario y bochornoso, y de ahí que ustedes se dediquen en cuerpo y alma a sacar dinero de debajo de las piedras si hace falta para mantenerla a flote; tanto que aún recordamos cuando la señora Llorach, la anterior directora de la corporación, confesó haber usado fondos covid para pagar contenidos de TV3. Mientras en plena pandemia ustedes subían de manera inmoral el impuesto de sucesiones, destinaban un millón y medio de euros de los fondos covid para pagar a TV3. Vergüenza, *consellera*.

Volvemos a estar ahora en pleno debate de presupuestos y ustedes, nuevamente, se han negado a eliminar el impuesto de sucesiones o a deflactar el IRPF, sometiendo a los catalanes a una presión fiscal insostenible; para pagar servicios sociales, nos dicen. Vamos a hacer un repaso de esos servicios. Mire, Cataluña tiene prácticamen-

te mil barracones. El sesenta per cento de las residencias de Cataluña tiene más de un año de lista de espera. Si hablamos de lista de espera para ser operado en Cataluña, superamos la media española. El 46,5 por ciento de los catalanes llegan con dificultad a final de mes y uno de cada tres menores en Cataluña están en riesgo de pobreza. Somos los que más pagamos y los que peor estamos, *consellera*.

¿A dónde va a parar el dinero que le exprimen a los ciudadanos? Pues, bueno, aquí hoy va una noticia que ustedes dieron hace unos días y que quizás responde a esa pregunta: «El Gobierno destinará en los próximos cuatro años 1.347 millones de euros para TV3 y el resto de cadenas públicas para impulsar y fortalecer el catalán.» Propaganda, embajadas, subvenciones y altos cargos; esas son sus prioridades y, al parecer, también las del Partido Socialista, que alegremente les aprueban los presupuestos. Las de los catalanes les aseguro que no, y nosotros nos encargaremos de defenderlas.

La presidenta

Perdoneu, és que tenim problemes... (*Pausa.*) Per respondre té la paraula la vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Bé, com ja li hem dit en alguna altra ocasió, des del Govern de la Generalitat podem fer diverses coses alhora i podem lluitar contra tots aquests elements que vostè ha plantejat, però també lluitar contra la sequera, però també lluitar contra les desigualtats, però també activar l'economia productiva; en aquest cas..., en el sector de l'audiovisual, que també és un sector molt rellevant al nostre país. I és el que estem fent justament des del Govern de la Generalitat; nosaltres hem de proveir eines, recursos a la Corporació de Mitjans i la Corporació de Mitjans pot complir els seus objectius.

Per tant, molt feliç també de poder obrir..., que es pogués obrir aquesta delegació de la corporació; en aquest cas, de la Casa de Perpinyà, que, com sap, correspon al Departament de la Presidència. D'aquí la meua presència aquell dia, però també la meua presència i el meu impuls del contracte programa, que és justament l'eina que tenim des del Govern per dotar la Corporació de Mitjans de recursos; en aquest cas, 1.347, que és just que ho fem, que és un mandat parlamentari i vostès sempre parlen de que hem de complir els mandats parlamentaris; doncs bé, fer el contracte programa després de catorze anys és un mandat parlamentari.

També reverteix la desinversió inacceptable que hi ha hagut en els darrers anys; per tant, revertim retallades. També el que fem amb aquest contracte programa és que la corporació pugui dotar-se dels mitjans, materials i equipaments que corresponen. També complim la quota de producció pròpia, d'indústria pròpia, que això ens ho mandata la Unió Europea i també les nostres pròpies lleis; impulsem la llengua catalana o l'aranesa, en una situació molt fràgil, en l'àmbit de l'audiovisual.

Però una cosa que li hauria d'agradar, i és que amb un contracte programa afavorim la transparència, el retiment de comptes; per tant, vostès, des del Parlament, podran avaluar molt millor què fa la Corporació de Mitjans, perquè és un element de planificació, un element de gestió que garanteix aquesta estabilitat econòmica, però també garanteix el dret a la informació, a la qualitat de l'entreteniment, a la qualitat de la informació. I ens adaptem als nous temps, en aquesta transformació digital que és de present i de futur, que ho estem fent amb el 3Cat, en directe o a la carta, i que està funcionant molt i molt bé.

Però, en tot cas, jo ja entenc que vostè..., aquest no és el seu model. El seu model és justament regar els mitjans de comunicació privats amb 2 milions d'euros, sense competència..., ai, perdó, «sense competència», sense concurrència, en aquest cas, a Galícia, com van fer abans de les eleccions gallegues, o bé desinvertir a Radiotelevisió Espanyola, o bé manipular, com van fer fa vint anys i que ara es recorda.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el canal d'Urgell.

Pregunta al Govern sobre el canal d'Urgell

310-00710/13

Formula la pregunta el senyor Òscar Ordeig i Molist, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Conseller, volem parlar-li de la importància dels canals d'Urgell i del seu projecte per a la modernització. Cent cinquanta anys d'història des de la seva construcció, cinc comarques, setanta mil hectàrees i regadiu en parcel·les de 22.000 regants i agricultors. Tots sabem que caldrà produir més aliments per ser més autosuficients, amb menys recursos d'aigua, especialment ara per la sequera, i això només és possible amb el vector modernització de regadius que genera progrés arreu del territori, segurament el vector més important. Produir més amb menys, és possible; o modernitzem o ens quedarem enrere lentament.

Cal, conseller, un gran pacte de país per modernitzar els canals d'Urgell els propers anys, sense demora, de manera urgent. Cal un pacte Generalitat, Estat, regants i no el pim-pam que fa que la modernització no es tiri endavant. Érem pioners en modernització, però, malauradament, ens estem quedant enrere.

Modernització, conseller, com sap, és productivitat. Modernització és preus justos; és qualitat dels aliments; és digitalització, tecnologia; és relleu generacional, que tant hem parlat aquests dies; és professionalització; modernització és repoblament.

De fet, modernització és el futur que necessitem per al nostre país. Conseller, el Govern està compromès amb la modernització del canal d'Urgell?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (David Mascort i Subiranas)

Gràcies, presidenta. Bon dia a tots i totes. Diputat, sí, el Govern està compromès amb la modernització de l'Urgell, molt compromès; de fet, hi treballem amb ells des de fa uns quants anys per trobar la solució a com fer les inversions necessàries per modernitzar el regadiu del canal d'Urgell.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

No ha sigut gaire explícit, conseller. En tot cas, escolti, assegui a la taula els agents implicats, facin un calendari, una programació, i posin fil a l'agulla per a aquest projecte tan important.

També li volem preguntar sobre la sol·licitud de canvis que ha rebut de les ordres d'ajudes de la sequera del 2023. Els afectats per la sequera del 2023 del canal d'Urgell estan demanant canvis a l'ordre per tal que les ajudes arribin a tots els afectats.

Demaneu que escoltin i que moguin aquesta ordre per tal de complir amb el que vostès van prometre; van prometre que cap afectat per la sequera del 2023 del Canal d'Urgell es quedaria sense ajuda. Això no ha passat; per tant, compleixin amb els seus compromisos i no facin allò que ens passa tantes vegades que la lletra petita no coincideix amb les seves promeses de que ningú es quedaria sense ajuda.

Conseller, el Govern modificarà l'ordre d'ajuts de la sequera del 2023 per als regants?
Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Són especialistes en barrejar coses que no tenen massa a veure una amb l'altra. Modernització. Setanta mil hectàrees, avantprojecte fet; projectes executius de modernitzar onze mil hectàrees, fet; cost total, aproximadament 1.300 milions d'euros.

Però, sap què passa? Que això està la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, que ells només decideixen quanta aigua baixa, i la seva implicació en la gestió és zero. A diferència de les conques internes, on ens impliquem en la gestió de l'aigua, dels pagesos, dels ramaders, de tots els usos, allà no; allà només diuen: «Teniu tanta aigua, i espavileu-vos.»

Llavors el que demanem nosaltres des de fa uns quants anys és la implicació del ministeri en la seva responsabilitat en finançar les obres de modernització; de fet, sí, ens han dit: «Segurament ens tocaria, però no tenim diners. Haurem de buscar la fórmula per trobar aquests diners, perquè el Ministeri d'Agricultura no els té. Impliqueu l'altre ministeri.»; l'altre ministeri diu: «Perdona, això és Agricultura.»

Per tant, jo m'he reunit amb el Ministeri d'Agricultura, m'he reunit amb el Ministeri de Transició Ecològica, i estem intentant buscar la fórmula perquè ells assumixin la seva part de responsabilitat, com han fet en altres llocs de l'Estat. Quan ho facin, firmarem el conveni amb els regants que estan a punt. Perquè, sap què passa? Ells han de pagar el trenta per cent d'aquesta modernització si l'Estat no entra; i el trenta per cent de 1.300 milions són molts diners per als regants, i nosaltres estem buscant la fórmula perquè ells no hagin d'assumir tota aquesta quantitat de diners.

L'ordre d'ajuts de la sequera. Estaria bé que el ministeri també hagués fet ajuts per als que s'han quedat sense regar, perquè només n'ha fet per al secà; no n'ha fet per al regadiu –zero euros. Aquest Govern sí que ho ha fet. I sí, tothom cobrarà –tot-hom–, perquè uns cobraran el cent per cent i els altres, tal com marca el reglament europeu, els que no estan assegurats, el cinquanta per cent; de fet, una de les coses que hem acordat és fer un altre ajut per a aquests, de mínims, per al regadiu, els herbacis de regadiu, que rondarà els dos-cents, dos-cents i escaig euros per hectàrea per complementar els que no poden cobrar el cent per cent.

Per tant, sí, estem al costat dels pagesos sempre, i aquesta vegada també.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el Dia Internacional de les Dones.

Pregunta al Govern sobre el Dia Internacional de les Dones

310-00711/13

Formula la pregunta la senyora Elena Díaz Torrevejano, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Elena Díaz Torrevejano

Gràcies, presidenta. Consellera, aquest divendres celebrem un any més una nova jornada reivindicativa sobre els drets de les dones. Una jornada reivindicativa centenària que va néixer principalment per defensar els drets laborals de les dones.

Malauradament, un segle després, les dones continuem sortint al carrer no només per defensar els nostres drets al mercat de treball, sinó també per denunciar les discriminacions estructurals que patim només pel fet de ser dones.

Les desigualtats al mercat de treball són evidents. La taxa d'ocupació femenina és deu punts inferior a la masculina. El cinquanta-set per cent de les persones atu-

rades són dones. De les que treballen a jornada parcial per poder cuidar d'altres, el setanta-cinc per cent també som dones. Només ocupem el trenta per cent de llocs d'alta direcció, malgrat la nostra millora en formació..., o la bretxa salarial, situada a Catalunya al voltant del vint-i-cinc per cent; però és que, a més, aquesta bretxa salarial a les administracions públiques a Catalunya és gairebé del vint per cent, de les més elevades de tot l'Estat; tot plegat, molt preocupant. El camí cap a la igualtat laboral porta estancat a Catalunya vuit anys; no avancem.

Consellera, com a màxima responsable de les polítiques de dones del Govern, quines mesures proposen per acabar amb aquestes discriminacions?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Gràcies, presidenta. Diputada, efectivament, aquest divendres és 8 de març, una jornada de reivindicació i de memòria de la lluita feminista per arribar a assolir els drets que tenim avui, però també de tot el camí que encara queda per acabar, com vostè apuntava, amb totes les desigualtats, discriminacions i violències, i l'àmbit laboral és un dels eixos on encara es reproduïxen moltíssimes desigualtats.

Aquest és un treball que es fa de manera transversal amb tots els departaments del Govern, i a la segona part de la pregunta li'n podré donar més detalls.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Elena Díaz Torrevejano.

Elena Díaz Torrevejano

Consellera, queda molt per fer, i la lluita per l'abolició de les discriminacions en el mercat de treball hauria de ser una de les prioritats del seu departament, perquè aquestes tenen una incidència molt directa en el benestar i qualitat de les dones, començant per una més que probable dependència econòmica, obstacles al creixement i promoció professional, agreujament dels problemes de salut mental, pitjors pensions en el futur amb major risc de pobresa per a les dones més grans i sobretot perquè si no s'actua, es continuen perpetuant els rols de gènere. Necessitem el seu departament al cent per cent perquè, per exemple, és incomprendible que més del quaranta per cent de les empreses encara no disposin de plans d'igualtat, una eina que s'ha demostrat que funciona per a l'assoliment de plena igualtat dins l'empresa, per falta de legitimitat negociadora, perquè els agents socials no disposen de recursos suficients, i que, per altra banda, el seu departament sigui el que menor execució pressupostària porti a terme.

Aquest divendres tornem a sortir al carrer. Tornarem a reivindicar els nostres drets, però aquesta lluita no es pot quedar només aquí. Ens cal –i l'hi demanem, consellera– invertir més en igualtat, perquè això serà el que realment ens farà avançar com a societat.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Sí. Aquesta tarda –al migdia, de fet–, li fan una interpellació al conseller d'Empresa i Treball, per tant, els hi podrà donar tot el detall també de les polítiques que es duen a terme en aquest àmbit. Però, com deia, no només des del Departament d'Empresa i Treball es realitza el foment a l'ocupació de les dones, a l'emprenedoria de les dones. Hi ha programes específics d'emprenedoria digital, hi ha programes específics d'emprenedoria en l'àmbit rural. Per tant, el Departament d'Acció Climàtica també hi dedica un volum de recursos importants, 25 milions previstos en

aquest pressupost per a l'impuls de les dones a l'àmbit rural, marítim, forestal, en tot allò que té a veure amb les ocupacions relacionades amb el canvi climàtic.

Però també des del món de la cultura, una inversió important per visibilitzar l'emprenedoria de les dones, per donar suport als seus projectes, amb més de 30 milions en aquest pressupost per a projectes liderats per dones o que fomenten la presència de les dones.

Però també l'estratègia d'igualtat de gènere en la ciència, que hem treballat conjuntament el Departament de Recerca i Universitats i Igualtat i Feminismes per acabar amb totes les bretxes, desigualtats, biaixos implícits que hi ha en l'àmbit acadèmic i de la recerca.

Però també en l'àmbit dels cossos i forces de seguretat s'ha fet aquesta aposta per feminitzar tots els cossos de Bombers, Mossos, Agents Rurals, perquè representin, reflecteixin el conjunt de la societat.

Però també des del Departament d'Igualtat i Feminismes amb la introducció, amb la creació d'aquesta xarxa de professionals d'equitat en els treballs que, a través del finançament amb els ens locals, permetrà que hi hagi més de cent professionals arreu del territori acompanyant els plans d'igualtat dels ens locals, de les empreses, acompanyant les auditories retributives, els registres salarials, la valoració de llocs de treball amb perspectiva de gènere. Però encara més també amb el programa TempsxCures, que ha permès que més de dos mil serveis de cures puntuals, ludoteques..., de diferents tipus, estiguin ja en marxa als consells comarcals i als municipis d'arreu del país. I també en volem ser exemple a l'Administració pública amb el pla d'igualtat que vam aprovar fa uns mesos.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua.

Pregunta al Govern sobre la situació de l'Agència Catalana de l'Aigua

310-00712/13

Formula la pregunta la senyora Silvia Paneque Sureda, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Silvia Paneque Sureda

Bon dia, conseller. Miri, jo estic convençuda que vostè comparteix la gravetat de les conseqüències de la sequera. Una sequera que s'està convertint en un vector que afecta de manera transversal molts sectors, que s'expressen de manera dramàtica, com ahir. No cal que li expliqui com estan pagesos i regants del Baix Ter i de la Muga. Coneix perfectament també l'opinió del nostre grup parlamentari sobre com hem arribat fins aquí i sobre la seva gestió. També coneix el compromís que tenim d'ajudar en un escenari on ja només podem actuar des de la urgència. Només hi hauria una cosa, a part de no ploure, que podria empitjorar encara més la situació, que és que vostè no generés certesos o que generés incertesos. Indústria, pagesia, ciutadania i ajuntaments reclamen certesos i claredat, i nosaltres li demanem també respostes clares i concretes. L'hi dic perquè ahir i avui el veig molt abonat a la centrifugació de responsabilitats pròpies.

Les preguntes són: per a quan les modificacions del pla especial de sequera derivades del monogràfic, del Ple monogràfic? Per a quan l'ampliació de la potabilitzadora del Besòs –l'existent, no les noves; l'existent–, derivades de la Llei 9/2023? Quines implicacions tindrà la reforma que ha anunciat sobre l'ACA i per a quan la té prevista? I com s'explica que l'ACA acumuli 540 milions d'euros de romanents?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. És evident que la situació de la sequera està complicant molt la vida de tots els sectors econòmics. És evident. No hi ha aigua, un recurs que fins ara ens pensàvem infinit i avui tots ens adonem que no, que és finit, que aquests quaranta mesos de sequera estan produint problemes a moltes de les activitats econòmiques. També als ciutadans, a casa seva.

Les modificacions del pla de sequera que va acordar el Parlament estan en tràmit i com que són flexibilitzacions, les farem si no la setmana que ve, l'altra. Primera.

Segona: l'obra de la potabilitzadora del Besòs s'està fent. Està en marxa. Cada setmana em pregunten el mateix i cada setmana els hi dic el mateix. Està en marxa. Nosaltres seguim complint amb els compromisos, tots, i seguirem complint amb els compromisos, fins i tot avançant obres que estaven previstes per al 25, que les començarem aquest 24.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Silvia Paneque Sureda.

Silvia Paneque Sureda

Miri, conseller, va començar aquesta legislatura amb una ACA sense deute –de fet, des del 2019–, reserves d'aigua del vuitanta-set per cent i dos informes advertint sobre la disminució de la pluviometria d'entre un vint i un trenta per cent. 21, 22 i 23, tres anys després, reserves del 14,53 per cent, cap de les inversions prioritàries i urgents que vàrem aprovar ja fa un any amb la Llei 9/2023 i 540 milions d'euros de romanents de tresoreria. I un informe... Perdó, un acord del mateix Govern de fa un mes que ens diu que l'ACA continuarà disposant d'un elevat romanent de tresoreria el 2023. Vostè ens dirà que aquests romanents estan vinculats a inversions. No és veritat. Hi ha 181 milions d'euros que no estan aplicats i 130 que, de fet, són un préstec d'ATL. Per tant, són diners que es retornaran. Per tant, un mínim de 311 milions d'euros no aplicats; 540 milions d'euros esperant l'acció d'aquest Govern; 540 milions d'euros que expressen la seva inacció.

Conseller, direccions clares, certeses i treball intens per executar aquestes inversions.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies, presidenta. Jo els he dit moltes vegades que m'agraden més les dades que les opinions, i una vegada més no és cert el que diu. L'ACA té un romanent de 540 milions, sí, afectat íntegrament, i li posaré alguns exemples. Hi ha, dintre d'aquests diners, els diners atorgats a l'Ajuntament de l'Escala l'any 2018 per fer l'obra de la nova estació potabilitzadora, 1,7 milions d'euros. Finalment, aquest any començarà l'obra. Aquests diners han estat sis anys afectats en el romanent de l'ACA, perquè l'ACA, quan dona una subvenció, si l'ajuntament, en aquest cas el de l'Escala, no la fa, hem de seguir guardant els diners. No podem fer servir aquests diners per a una altra cosa. Com aquesta tenim la de Mont-roig del Camp: 450.000 euros des de l'any 2018, en les mateixes circumstàncies.

Llavors, dels 540 milions d'euros que vostè fa bandera, 482 milions d'euros estan afectats fins al 2027, 482, sencers, tots. Per tant, aquests diners, encara que vostè digui que estan al romanent, estan afectats, no es poden fer servir per a res més. I els 181 milions d'euros que diu vostè, doncs tenen destí. Per exemple: la millora del

risc d'inundació del barri de la Salut del municipi de Salou, 4,4 milions d'euros; la remodelació de l'EDAR de Sant Gregori, 4,1 milions d'euros; la millora del procés de gestió de l'EDAR del Prat de Llobregat, 1,8 milions d'euros, i així anar fent. Tots els diners estan afectats, perquè, de fet, resulta que les normes d'Intervenció General del nostre Govern...

La presidenta

Gràcies.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

...de la nostra Administració, no et deixen fer servir els diners si no els afectes.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mancances estructurals en educació.

Pregunta al Govern sobre les mancances estructurals en educació

310-00713/13

Formula la pregunta el senyor Carles Riera Albert, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Carles Riera Albert

Bon dia, consellera. Bé, entre avui i divendres, com vostè ja sap, s'inicia el procés de preinscripció per al segon cicle d'infantil i primària i per a la secundària. En paral·lel, vostè està anunciant a tort i a dret que estem davant dels pressupostos d'educació més importants de la història. I, miri, nosaltres ens estem mirant les dades, ens estem estudiant el que realment està succeint, i el que veiem és que la dada rellevant, la significativa, és que són uns pressupostos que avalen el tancament de línies públiques, o un dels tancaments de línies públiques, més grans de la història. I el que observem és que els seus pressupostos són uns pressupostos de contenció del sistema d'ensenyament públic i d'expansió del sistema concertat. Òbviament, tot el contrari del que cal fer si volem lluitar contra la segregació escolar i volem treballar en favor de l'escola inclusiva.

Miri, la primera pregunta que li faig, consellera: quantes línies públiques d'I3 i de primer d'ESO té previst tancar el seu departament per al proper curs 24-25?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Anna Simó i Castelló, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació (Anna Simó i Castelló)

Gràcies, presidenta. Diputat, en tot cas, crec que els problemes estructurals, segons la seva opinió, l'opinió del seu grup, no tenen gaire a veure amb la meua opinió sobre quins són els problemes estructurals de l'educació. En tot cas, sap que aquest curs serà el segon curs consecutiu amb reducció de ràtios progressiva i aquest curs sap que continuarem aplicant la LEC en tant que l'escola concertada forma part del sistema educatiu de Catalunya i sap, finalment, que l'oferta inicial es fa d'acord amb criteris de planificació i amb els criteris establerts precisament en el pacte contra la segregació.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Carles Riera Albert, del Grup Parlamentari de Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Carles Riera Albert

Miri, consellera, és obvi que tenim una visió diferent de quins són els problemes estructurals de l'educació en el nostre país i de quines són les alternatives per assolir un sistema públic igualitari i equitatiu d'educació en el nostre país, que garanteixi la igualtat social i l'equitat per a tota la població i que garanteixi una escola inclusiva. I, miri, vostè sap perfectament que un dels problemes principals i estructurals que generen la segregació escolar és la diferenciació entre sistemes educatius, amb un sistema públic, amb un sistema concertat i amb un sistema privat, i aquesta és la raó fonamental, una de les raons fonamentals de la segregació escolar, a part de la manca de finançament i d'inversió en el sistema públic.

Miri, vostès el que haurien de fer és prioritzar el sistema públic, i, en canvi, aquests pressupostos, com vostè sap, el que fan és destinar una partida de 25 milions a l'escola concertada; el que fan aquests pressupostos és garantir que no es tanquin línies de la concertada i, en canvi, que es tanquin línies del sistema públic. Miri, segons les nostres dades, en aquests moments hi ha previst el tancament de trenta-un grups d'I3 i almenys de quaranta-cinc grups de primer d'ESO, un dels tancaments de línies públiques...

La presidenta

Gràcies.

Carles Riera Albert

...més grans de la història, mentre que el sistema concertat gaudirà de privilegis.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. Els criteris són: seguiment de la normativa, criteris tècnics i a partir d'acords i de pactes, pacte contra la segregació i acords a les taules locals de planificació.

Sobre el tancament de línies. Si tanquem puntualment grups de la pública en la inicial, en l'oferta inicial, és en compliment del pacte contra la segregació. Aquestes decisions es prenen amb criteris tècnics a la taula local de planificació, on hi ha centres, ajuntaments (*veus de fons*) –sí, sí, sí– i el departament i Inspecció, i es fan seguint els criteris del pacte contra la segregació, és a dir, per evitar la sobreoferta, que és el que ens deien aquest divendres el síndic de greuges i tots els agents que vam estar parlant al Prat de Llobregat, a Sant Cosme, del pacte contra la segregació. És una de les claus per al reeiximent, no oferir sobreoferta per no continuar amb més segregació.

Però vostè em demanava..., em deia: «Quants grups tancaran, de pública?» Doncs jo li diré: aquesta pregunta només li puc respondre al setembre. Per què? Un cop ha guem fet la inscripció final. I li he de dir –dades–: el curs passat, el que ara tenim, a l'escola pública vam tenir una oferta inicial de 2.125 grups i una final de 2.147, per tant, vam acabar augmentant vint-i-dos grups a la pública. I, per contra, a l'escola concertada, el mateix curs, una oferta inicial de 930 grups i una final de 892 grups, una disminució de trenta-vuit grups. Analitzin pes públic, pes concertat en el Servei d'Educació de Catalunya i tindran la resposta.

Per què –per què– la concertada no es pot plantejar, no ens podem plantejar de tancar grups d'inici, com estem fent, sobre padró i sobre moviments? Perquè la normativa no permet tancar grups d'inici fins després de la matriculació en el cas de la concertada, és així. Però al setembre en parlem.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la planificació de la campanya de prevenció d'incendis forestals.

Pregunta al Govern sobre la planificació de la campanya de prevenció d'incendis forestals

310-00707/13

Formula la pregunta a la senyora Mercè Esteve i Pi, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mercè Esteve i Pi

Gràcies, presidenta. Conseller, la sequera ha deixat els boscos catalans en una situació extremadament vulnerable. Es presenta una campanya d'incendis complexa. La vegetació està patint un nivell d'estrès hídric que mai havíem vist. Aquesta situació excepcional també tindrà conseqüències en l'operativa dels bombers. De fet, ara mateix només es pot utilitzar un sol embassament per a la recàrrega dels mitjans aeris de les conques internes, el de Sant Ponç, mentre que els altres cinc estan inoperatius.

A més a més, entre el quaranta i el cinquanta per cent de les basses tampoc es podrien fer servir en cas d'incendi forestal, ja sigui per l'assecamment de fonts i pous o pels problemes locals d'abastament i de reemplenament. On aniran a recollir l'aigua els helicòpters i els camions? Ja que si parlem d'aigua salada, el salnitre pot afectar les bombes i els quilòmetres fins al mar poden ser notoris.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor David Mascort i Subiranas, conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

El conseller d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

No sé si hi ha hagut un malentès, perquè em pregunta sobre extinció i la meua competència és sobre prevenció. Jo li puc parlar de tot el que estem fent de prevenció. Ara, sobre extinció, hauria de contestar el conseller d'Interior.

Gràcies.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula senyora Mercè Esteve i Pi.

Mercè Esteve i Pi

La pregunta era pel conseller d'Interior.

La presidenta

Reformuli... Repregui la paraula i jo tenia apuntat el conseller d'Acció Climàtica. No sé si el senyor Elena vol contestar després.

Mercè Esteve i Pi

En tot cas, si vol torno a fer la pregunta...

La presidenta

No, no, perdó.

Mercè Esteve i Pi

Si vol començo a fer la pregunta, perquè la meua pregunta anava dirigida al conseller d'Interior...

La presidenta

No. Faci la segona part de la pregunta i, si li va bé al conseller després contesta.

Mercè Esteve i Pi

Bé, és que com que ja he fet la primera pregunta, algú m'ha de respondre.

La presidenta

D'acord. Doncs conseller Elena.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Com pot imaginar, doncs, no porto les dades en aquest moment, però amb tota franquesa, aquesta pregunta sobre prevenció d'incendis, que és competència del Departament d'Acció Climàtica, i l'extinció d'incendis, és del Departament d'Interior i la diferència és rellevant. És veritat que som un govern, però les preguntes han d'anar adreçades a qui correspon. I és monocolor, efectivament, i això, quan es fan les preguntes, s'ha de tenir en compte a l'hora de saber a qui se li formula la pregunta.

Dit això, nosaltres estem anticipant la campanya d'extinció d'incendis. Estem augmentant notablement el nombre d'efectius. Hem avançat els mitjans aeris, també tots els recursos que corresponen a l'increment de bombers que hem estat fent durant aquests darrers anys. I alhora és veritat que la sequera pot provocar dificultats a l'hora de recollir aigua per fer l'extinció d'incendis. S'està treballant amb Acció Climàtica i s'està treballant amb els municipis des del Cos de Bombers per trobar alternatives.

És veritat que això ja ens va passar l'any passat i a vegades provoca problemes de què s'ha de donar..., doncs, el circuit és molt més ampli a l'hora de donar resposta a l'incendi, però també és cert que hi ha la seguretat i la convicció que hi ha alternatives des del Cos de Bombers. Així ho he parlat amb ells, per donar resposta a aquesta situació. Alternatives n'hi ha; s'estan treballant; s'estan buscant, per trobar els circuits millors amb la hipòtesi que es produeixin incendis en zones que hi ha dificultat per accedir a aigua.

(Mercè Esteve i Pi intervé sense fer ús del micròfon.)

La presidenta

Un moment, diputada, un moment, diputada, que li dono la paraula. És que hi ha hagut una confusió en la pregunta. Parla de prevenció i per això hauria d'anar amb el senyor..., el conseller d'Acció Climàtica. I la pregunta que ha fet vostè potser va d'extinció. Llavors... –almenys en el títol que tinc jo aquí en el guió, eh?–, potser ara... Ho dic perquè no podem anar canviant així de conseller. Si estava allò..., potser hauria de tornar a contestar el conseller d'Acció Climàtica. Vull dir que reformuli..., repregui la pregunta.

Mercè Esteve i Pi

A veure, jo crec que la pregunta era clara sobre la planificació de campanya de prevenció d'incendis forestals. Vaja, això és el que pregunta. Bé, en tot cas, segueixo. *(Remor de veus. La presidenta demana silenci.)*

A Junts ens preocupa especialment la planificació estratègica d'enguany respecte de l'anterior per la seva singularitat i excepcionalitat. La sequera, la previsió d'entrada de nous bombers i la col·laboració amb altres entitats no es pot veure afectada per vagues, com va succeir l'any passat. Esperem que tampoc es torni a repetir l'error en la mala planificació, com va passar amb la calamarsada de l'AP-7, que moltes persones es van quedar atrapades a la carretera i per la qual Junts hem demanat compareixença.

Ens preocupa el pla Infocat i el pla d'actuació del grup d'intervenció que aprovaran vostès per aquesta complexa campanya forestal. No sabem si en serà un que compti amb tots els recursos disponibles per al país o un que els menystingui i torni a posar-se d'esquena al territori, deixant de comptar, per exemple, amb la col·laboració de les ADFs. També tenim la recent instrucció de la Subdirecció General Operativa relativa al reforç del personal, que ha generat controvèrsia, essent interpretada com un menyspreu cap als bombers voluntaris *(remor de veus; la presidenta demana silenci)*, incorporant un punt on qualifica la seva acció de forma «complementària» i no «ordinària» com havia estat sempre.

Com pensa el departament abordar totes aquestes qüestions? Plantegem aquestes incògnites perquè ens preocupen i perquè es prenguin les mesures correctores i perquè la campanya ordinària no tingui més conflictes afegits.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Més enllà de la controvèrsia sobre la pregunta, més mitjans, més recursos i renovació de la flota de vehicles. Coordinació a través de l'Infocat, que ja tenim elaborat, i que en donarem explicacions a la comissió, tal com vam acordar en el Ple. Coordinació amb els ADFs, coordinació amb bombers voluntaris, coordinació també amb els bombers professionals, naturalment també amb els Agents Rurals; amb campanyes coordinades, serioses, rigoroses, professionals com les que hem demostrat, durant tant de temps, als serveis d'extinció d'incendis, posant-los més mitjans, més recursos, més capacitat operativa en una campanya que efectivament serà molt complicada per la situació de la sequera i, sobretot, per la situació dels boscos.

Moltes gràcies.

(David Cid Colomer demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Cid...

David Cid Colomer

Simplement demanar a la Mesa que fixi un criteri, perquè no és la primera vegada que ens trobem en aquesta situació i s'apliquen criteris diferents. Jo entenc que el que no pot funcionar és que lliurement el diputat o diputada triï quin conseller li respon la pregunta. En tot cas..., fins i tot acabaré contestant jo les preguntes al ritme que anem.

La presidenta

Senyor Cid, primer de tot, és la primera vegada que passa. I el que li voldria dir és que, en el fons, qui ha marcat el criteri de resposta ha set el Govern, perquè el mateix conseller ha decidit que era el senyor Elena. Llavors, en la pregunta que pugui fer la diputada, evidentment, se segueix el guió, però si el Govern ho decideix canviar, aquí té competència el Govern.

Gràcies.

Pregunta al Govern sobre el suport al tercer sector

310-00708/13

Pregunta 7 al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el suport al tercer sector. Formula la pregunta el senyor Joaquim Jubert Montaperto, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Joaquim Jubert Montaperto

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. Vostè coneix molt bé el sector i les seves necessitats. Si més no, n'ha estat també representant en una entitat del tercer sector. És, doncs, coneixedor de la importància econòmica que ha tingut històricament la línia de subvencions ordinària, ara Convo24, per a les organitzacions de l'àmbit social i que el retard en rebre les ajudes o subvencions a què tenen dret les pot portar al col·lapse.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials (Carles Campuzano i Canadés)

Gràcies, senyora presidenta. Senyor diputat, senyor Jubert, la Convo és la inversió rècord en suport del tercer sector, pràcticament 96 milions d'euros. Estem reforçant el tercer sector.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joaquim Jubert Montaperto.

Joaquim Jubert Montaperto

Conseller, al procés de sol·licitud s'han produït els següents incidents. La Resolució 44/23, de 28 de desembre, es va publicar al DOGC el 29 de desembre, el termini de presentació de sol·licituds es va iniciar el 2 de gener i finalitzava el 29 de gener. Aquest termini era irreal i suposava un horitzó molt difícil d'assolir.

El 25 de gener, a tres dies hàbils de la finalització del termini, es va publicar la resolució per la qual s'ampliava el termini de presentació de sol·licituds de la convocatòria ordinària de subvencions a entitats de l'àmbit de polítiques socials per a l'exercici 2024 fins al 12 de febrer. Primera rectificació.

El 6 de febrer es va publicar una nova modificació d'un ítem essencial per a aquesta subvenció com són les unitats de recompte, a la Resolució 264. De nou, a cinc dies hàbils de la finalització del termini. Però no tot acabava aquí. Atès que el 12 de febrer es va tornar a produir una incidència tècnica no planificada en el funcionament dels sistemes electrònics de tramitació, s'ampliava el termini de presentació fins al 15 de febrer. Com el material de suport, la guia de projecte, que ha patit fins a tres versions diferents sense especificar els canvis introduïts. S'han produït un gran ventall de modificacions del tràmit de sol·licitud respecte a les convocatòries anteriors, amb les dificultats que comporta per a no poques fundacions i associacions de petites dimensions.

A què es deu aquest desgavell tan greu que genera una situació crítica per a tantes associacions i fundacions el no poder optar a uns fons essencials per la mala gestió en aquestes subvencions que el Govern ha de facilitar? Perquè, conseller, les entitats del tercer sector conformen aquest model associatiu tan particular de Catalunya, aquesta societat civil que tant ha fet per la cohesió social del nostre país. Una societat civil i un entramat associatiu que hem de cuidar especialment, ja que forma part de la nostra singularitat i l'ADN del país.

Conseller, ja sabem que el Govern és especialista en fer tres vegades les coses que es podrien fer en una. No sap organitzar oposicions, la simplicitat dels tràmits administratius no és quelcom que els preocupi... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

La presidenta

Gràcies...

Joaquim Jubert Montaperto

...com ens han recordat els pagesos...

La presidenta

Gràcies. Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Senyor Jubert, miri, estem unificant les convocatòries COSPE i IRPF. D'entrada, de dos convocatòries en fem una. Amb cinc línies, dividim el que són activitats que podran ser concertades, el que són activitats estrictament, el que són inversions i el que és suport federatiu. És un canvi de model, més eficaç.

Justament amb la Taula del Tercer Sector vam anar treballant aquest conjunt de modificacions. Justament a petició de les entitats, vam ampliar els terminis. Justament a petició de les entitats, vam ampliar els mòduls. I farem una inversió de 96 milions d'euros, pràcticament un quaranta-dos per cent més del que mai havíem fet. I, a més a més, són línies ampliables, que resoldrem dintre d'un mes i escaig més o menys.

I que en aquest model, que és vigent per a l'any 24, si convé, hi introduïrem més canvis –si convé, hi introduïrem més canvis– de cara a les convocatòries 25-26, que les traurem abans de l'estiu i que resoldrem abans de 2024.

Estem transformant el sistema de subvencions a les entitats del tercer sector per donar més capacitat, per donar més recursos. I, efectivament, estem en aquest any de transició. I hem treballat molt a fons amb la Taula del Tercer Sector, ens hem reunit quatre vegades amb la Taula del Tercer Sector, hem fet sessions informatives.

I tingui confiança, senyor Jubert, hi haurà més recursos. Aquesta nova convocatòria anirà bé i serà l'expressió del compromís d'aquest Govern amb el tercer sector. I, lògicament, sempre les entitats més petites pateixen més les dificultats de les subvencions. I aquí hem de treballar per enfortir el paper de les federacions. Necessitem no un sector a vegades tan minifundista, sinó un sector que sigui capaç d'agrupar-se i treballar conjuntament.

El compromís de treball amb el tercer sector d'aquest Govern és total. Estem convençuts que la fortalesa de la nació catalana està intrínsecament lligada a la fortalesa de la seva societat civil organitzada. Per tant, aniran bé les coses, senyor Jubert, no en tingui cap mena de dubte.

La presidenta

Pregunta el Govern a respondre oralment en el Ple sobre les polítiques feministes.

Pregunta al Govern sobre les polítiques feministes

310-00709/13

Formula la pregunta a la senyora Ester Vallès Pelay, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Ester Vallès Pelay

Gràcies, presidenta. Consellera. Aquest divendres serà el 8 de març, el Dia Internacional de les Dones, el dia en què encara és necessari seguir reivindicant i que sortim al carrer per reclamar els nostres drets, els drets de les dones cap a aquesta igualtat efectiva. Una igualtat que sembla bastant lluny d'aconseguir malgrat els esforços realitzats.

Ahir llegíem com la bretxa salarial s'havia eixamplat en els darrers anys. Tot i que les dones tenen un nivell superior de formació, això no comporta que acabin ocupant alts càrrecs de responsabilitat en la mateixa proporció, ni tampoc repercuteix en el seu sou. Sabem que hem de trencar amb els sostres de vidre com els que troben moltes dones per accedir a determinats llocs de poder o presa de decisions, com són els càrrecs de direcció en l'àmbit laboral o com són els càrrecs polítics en l'àmbit institucional. Sabem que hem de sortir del terra enganxós, on moltes dones es troben atrapades en feines precàries, poc valorades i en moltes ocasions en l'economia submergida i amb els salaris molt baixos.

Des de Junts per Catalunya creiem en la transversalitat de gènere i en la perspectiva de gènere en les polítiques públiques, ja que aquestes mai són neutres i no creiem en les polítiques només d'aparador.

És per això que el passat 26 de febrer vam registrar conjuntament amb diversos grups, davant la manca d'iniciativa de la seva conselleria, una proposició de llei que recull les funcions i l'organització del Consell Nacional de les Dones de Catalunya, dotant-lo de personalitat jurídica pròpia, així com dels recursos suficients per tal que puguin dur a terme les seves tasques. Volem que, com a organització que representa un gran nombre d'entitats de dones de tot el territori, sigui un ens rellevant en l'impuls de les polítiques d'igualtat i en la promoció dels drets de les dones. Confiam que aquesta iniciativa comptarà amb el seu suport, consellera.

Però, consellera, com li he dit a l'inici de la meua intervenció, tenim un greu problema. Persistim en una bretxa salarial que en comptes de disminuir es va incrementant any rere any, segons constata l'informe d'indicadors d'igualtat de gènere que aquest dilluns ha presentat la Cambra de Comerç de Barcelona i que també constata

que la pobresa té més rostre de dona que d'home, o com les dones perceben pensions més baixes, per posar algun exemple; no anem bé, consellera. Portem tres anys de legislatura i encarem ja la recta final.

Consellera, queda molt per fer. Què té previst fer el seu departament per tal de reduir la bretxa salarial i afavorir la igualtat d'oportunitats per a les dones catalanes?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminisme.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Efectivament, el 8 de març és la data reivindicativa per recordar que aquesta transformació feminista necessita anar molt més lluny, però perquè la resta de 364 dies de l'any els feminismes i les polítiques d'igualtat estiguin al centre de l'agenda política aquest govern va crear un Departament d'Igualtat i Feminismes i el conjunt del Govern s'hi compromet amb un eix de transformació feminista en el pla de govern com no havia passat fins ara. *(Aplaudiments.)*

L'aposta hi és també amb recursos. Som el departament que més ha crescut des de l'inici de la legislatura, en termes percentuals s'han triplicat bàsicament els recursos destinats al departament, i això ens ha permès, per exemple, revertir totes les retallades d'aquella dècada de polítiques d'austeritat, que havien deixat l'ICD amb 7,5 milions d'euros, i en aquests pressupostos passa a tenir-ne 15 milions. Amb això, què podem fer? Podem reforçar els SIAD, els serveis d'informació i atenció a les dones, com no s'havia fet fins ara; de fet, s'ha més que multiplicat per dos el suport que donem als ens locals per a les polítiques d'igualtat, perquè han d'aterrar al conjunt del país. Necessitem que arribi a tots els racons del país i en el cas dels SIAD, per exemple, s'han multiplicat per 2,5 els recursos financers.

Però també ho hem fet amb les entitats. Sobre el conjunt d'entitats que treballen en l'àmbit d'igualtat i feminismes, l'increment de recursos entre el període 19-20 i el 23-24 és del seixanta-dos per cent; i, en concret, a les entitats de dones, a la convocatòria de subvencions que estava inicialment assignada a l'ICD i que ara forma part de la convocatòria de tot el departament, l'increment ha sigut del 123 per cent.

Perquè reconeixem que som filles, que som hereves del moviment feminista, que tenim la responsabilitat de garantir la seva sostenibilitat, la dels seus projectes, i per això també donem ple suport a l'autonomia del consell. Això formava part del pla de govern, forma part des del primer dia de l'agenda de treball d'aquest departament. Hem treballat amb les representants del consell la manera de poder garantir aquesta autonomia, tant pel que fa a la representació en els càrrecs, com també al suport administratiu que ha de tenir la seva tasca o els recursos que haurien de tenir. Ho hem treballat amb modalitat de decret. Estem obertes a poder-ho treballar amb una altra modalitat; per part nostra, absolutament plena disposició.

Amb aquests recursos hem incrementat també moltíssim la lluita contra les violències masclistes. S'ha triplicat el suport a les polítiques per combatre-les. Hi ha un nou programa de temps per cures, com he explicat, perquè això és el que ens afecta moltíssim..., les probabilitats de l'àmbit laboral.

La presidenta

Gràcies...

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els serveis socials.

Pregunta al Govern sobre els serveis socials

310-00706/13

Formula la pregunta la senyora Noemí de la Calle Sifré, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Noemí de la Calle Sifré

Conseller, ¿sabe que desde hace años hay un clamor político y social para que la cartera de servicios sociales se actualice?

El lunes usted afirmó que este año tampoco la van a actualizar, pero sí que van a reformar una parte. Nos gustaría que nos pudiese informar en qué va a consistir esa reforma, qué áreas va a afectar y qué presupuesto le van a dedicar.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Carles Campuzano i Canadés, conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, els treballs de reforma de la cartera van començar l'any passat. S'han creat ja els grups de treball amb les diverses àrees: discapacitat, gent gran, infància, serveis socials bàsics, etcètera, i en funció dels treballs que tinguem durant aquestes properes setmanes i mesos, prendrem la decisió concreta de l'actualització de la cartera en allò que puguem fer en aquest any en curs, però dependrà justament d'aquests treballs.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Conseller, ¿unos grupos de trabajo, a usted le parecen suficientes?, porque la ley obliga a que la cartera se actualice cada cuatro años y las entidades llevan años reclamando la actualización completa, y los ciudadanos ya no pueden esperar más; de esa cartera, dependen los recursos y las prestaciones que garantizan que los ciudadanos tengan una vida digna –las residencias, la atención a la dependencia, la discapacidad, la infancia, los recursos para combatir la pobreza–, y esa cartera se diseñó hace mucho más de una década con una realidad social muy diferente, antes de lo peor de la crisis inmobiliaria, antes del covid, antes de la guerra de Ucrania, la inflación... Y ustedes han firmado un acuerdo con el Partido Socialista para que le aprueben unos presupuestos que solo renovarían una parte de la cartera, pero a nosotros y a los ciudadanos de Cataluña no nos sirve.

A nadie se le escapa que al Partido Socialista ya le va bien, porque a cambio de aprobarles a ustedes los presupuestos, ellos se mantienen en el Gobierno de España, que es su única prioridad. Pero a nosotros, que el señor Pedro Sánchez siga en La Moncloa no nos sirve, no podemos conformarnos con una reforma cosmética de la cartera de servicios sociales que solo ofrece migajas a las personas vulnerables para maquillar un cambalache entre partidos que solo buscan mantenerse mutuamente en el poder. Ningún progresista que se precie de serlo se conformaría con una reforma parcial de los servicios sociales por mantenerse en el poder.

Yo no me conformo con las migajas mientras haya una lista de espera para acceder a una residencia de varios años. Ni me conformo mientras haya más de un año de espera para que te valoren la dependencia. Ni me conformo con que haya personas que no llegan a final de mes, mientras los jóvenes renuncian a su paternidad, mientras haya padres de personas con discapacidad intelectual que se están haciendo mayores y que no pueden dormir por la noche porque no saben qué va a ser de sus hijos cuando ellos fallezcan. Y todo porque ustedes no ponen los suficientes recursos para actualizar la cartera de servicios sociales, pero sí para TV3.

Entonces, *conseller*, si el Partido Socialista se conforma con migajas y le apoya en los presupuestos para mantener a Pedro Sánchez en La Moncloa, ellos sabrán, pero nosotros no nos conformamos.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller de Drets Socials.

El conseller de Drets Socials

Senyora De la Calle, s'ha deixat les ambaixades també. (*Alguns aplaudiments.*) Escolti, vostè és una diputada molt seriosa i aquí ha fet una barreja, una amanida de coses que no té massa cap ni peus.

Cartera de serveis, grups de treball..., es fa amb el sector; o sigui, els grups de treball són amb les entitats de la discapacitat, amb les entitats de l'àmbit de la gent gran, amb les entitats de la infància, amb ells..., a determinar quina reforma de la cartera de serveis fem aquest any; feina compartida amb el sector, per primera vegada després de molts anys, i, per tant, sí, hi haurà una reforma de la cartera de serveis i que serà important i que no serà un pedaç; al contrari, resoldrà algunes de les qüestions claus. El detall concret? Doncs, miri, el que treballem amb les entitats.

I vostè, per altra banda..., la seva pregunta em permet compartir unes dades interessants, senyora diputada, que no són nostres, eh?, que són de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i que parlen de la despesa executada l'any 22 en l'àmbit de la protecció social. És una informació pública: el pressupost més gran a tot l'Estat en protecció social és el de Catalunya, amb 3.500 milions d'euros; el següent, el de Madrid, amb 2.200 milions d'euros, i el tercer i el quart del País Valencià i Andalusia, amb 1.800 milions d'euros; i en despesa *per capita*, sense comptar les inversions de les diputacions forals del País Basc, som el segon territori de l'Estat amb més despesa *per capita* de protecció social, després de Navarra.

Per tant, miri l'esforç que està fent el Govern de Catalunya, la societat catalana en el context de l'infrafinançament singular de la Generalitat i en el context de l'infrafinançament específic dels serveis socials i atenció a la dependència és l'expressió del compromís d'aquest Govern per construir un estat del benestar digne i suficient. Amb més recursos, amb el sistema de finançament singular que estem reclamant, encara podríem invertir més.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre l'estratègia en la política educativa que desenvoluparà.

Pregunta al Govern sobre l'estratègia en la política educativa que desenvoluparà

310-00705/13

Formula la pregunta el senyor Joan Carles Gallego i Herrera, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé; bon dia, consellera. Tres-cents setanta vuit mil infants i adolescents catalans, el vint-i-set i mig per cent del total, estan en situació de pobresa, i, mentre això passa, els mals resultats educatius es polaritzen socialment també en l'abandó escolar prematur, que supera el catorze per cent, lluny del nou per cent de la Unió Europea, i el malestar i desafecció de l'alumnat amb relació als centres educatius augmenta.

És en aquest marc que el Departament d'Educació està actuant sobre l'escola amb un grup d'experts, en les conclusions dels quals podem coincidir. Però sabem que l'educació no és només l'escola; és un sistema educatiu que pot educar o ensenyar,

que pot promoure o reproduir, que pot integrar o segregar, i avui el sistema educatiu està consolidant una doble xarxa educativa cada cop més diferenciada i segmentada socialment, on una part disposa d'una educació a temps complet dels zero als divuit anys, amb una hora educativa més al dia, un sistema educatiu que fa dependre, en definitiva, del poder adquisitiu de les famílies l'accés a la plena educació.

Per això volem saber què pensa fer el departament, com pensa actuar sobre aquesta realitat, com pensa garantir el dret a l'educació a tothom, de qualitat i en igualtat de condicions.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Anna Simó i Castelló, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. Cap on anem? Com pensa treballar l'escola per revertir aquestes qüestions que vostè ha plantejat? Al mes de desembre vaig presentar deu mesures de fons i que crec imprescindibles per millorar el sistema educatiu, basades en el monogràfic d'aquest Parlament i del debat de política general, i li he de dir que també basades en el compromís ferm del Govern amb l'equitat i amb la igualtat d'oportunitats i la qualitat educatives, amb el lideratge que el Departament de Drets Socials està agafant en dues estratègies de país que crec que són de calat i que ha aprovat el Govern: l'estratègia de país contra la pobresa infantil i l'estratègia de país per al lleure educatiu.

Al desembre, el president va convocar els grups parlamentaris per treballar un pacte per l'educació perquè el compromís fos compartit; n'han sorgit unes conclusions que avui, aquest migdia, coneixeré.

En tot cas, tingui molt clar, diputat, que el que tenen molt clar precisament aquest departament i aquest Govern és que hem de repartir els recursos existents del pròxim pressupost de la Generalitat –i en parlarem després vostè i jo i el seu grup–, hem de repartir els recursos existents allà on més falta fa, en les persones que més falta fan.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego i Herrera.

Joan Carles Gallego i Herrera

Gràcies. Consellera, és cert que necessitem un pressupost, un pressupost ambiciós en ensenyament, però també un pressupost coherent amb l'acció de govern. No podem disposar d'una acció de govern que suporta projectes que promouen valors individualistes o que generen externalitats negatives en salut mental i delinqüència, perquè acaben llastrant recursos en el pressupost, però també el fan contradictori, amb un model educatiu que ha de promoure valors i capacitats personals de transformació del model econòmic i social i, entre ells, també avançar en la cohesió territorial i l'ús responsable i eficient dels recursos naturals i l'impuls d'activitats de valor afegit i treball de qualitat.

Per això necessitem una política educativa coherent amb un model de país que volem, i per això nosaltres fem propostes més ambicioses en el terreny educatiu, com universalitzar el menjador escolar, també a secundària, avançar en la seva gratuïtat, perquè el menjador s'ha convertit també en un espai educatiu, que cal garantir-ne la qualitat i també la integració social. Cal evitar l'existència d'ofertes diferents en jornada i condicions educatives que consoliden la doble xarxa educativa i, per tant, estan generalitzant a l'ensenyament públic (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) una hora menys educativa...

La presidenta

Gràcies...

Joan Carles Gallego i Herrera

...a l'any.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Educació.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. Tranquil, diputat, n'hem parlat i en continuarem parlant. No ve d'aquests minuts que ens puguin faltar per a la resposta i la pregunta oral.

No sé a què es referia quan parlava de models que no eren bons relacionats amb educació; no sé a què es refereix, perquè no té res a veure amb educació. En tot cas, dir-li que divendres ja vaig poder parlar amb vostè, senyor Gallego, i aprofito avui per dirigir-me a tot el seu grup parlamentari. Apello a la seva responsabilitat i al seu bon criteri per veure que aquests són uns pressupostos necessaris i uns pressupostos imprescindibles per dur a terme els acords d'aquesta cambra, del monogràfic, però no només els acords d'aquesta cambra; els acords que vam aconseguir amb alguns dels sindicats, que afectaran més de la meitat de docents del país per revertir ja definitivament les retallades, gairebé 68 milions d'euros per al 2024; aquest increment de 682 milions d'euros respecte del pressupost anterior, o que puguem destinar 382 milions d'euros de partida per a beques de menjador, de transport i d'estudis, a més dels plans educatius d'entorn, que inclouen moltes activitats extraescolars gratuïtes, i que hem de continuar fent avançar, avançant.

I com ja els vaig dir, aquest any –aquest any– (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) definirem amb altres companys del Govern...

La presidenta

Gràcies...

La consellera d'Educació

...un pla d'educació a temps complet que serà per mi un abans i un després del que... (*La presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.*)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre el pla d'impuls de l'esport femení a Catalunya 2024-2030.

Pregunta al Govern sobre el pla d'impuls de l'esport femení a Catalunya 2024-2030

310-00715/13

Formula la pregunta de la senyora Marta Vilalta i Torres, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia. Vicepresidenta, la setmana passada es va presentar públicament el pla d'impuls de l'esport femení a Catalunya, que té uns objectius molt clars: enterrar les desigualtats i la discriminació i superar els estereotips de gènere que encara existeixen al món de l'esport. I volem aprofitar aquest nou exemple de l'aposta del Govern per l'esport i, en concret, per l'esport femení, per poder traslladar algunes reflexions.

D'entrada, podem afirmar que la presència, la visibilitat i el reconeixement de les dones en l'àmbit de l'esport s'han incrementat considerablement aquests últims anys gràcies a l'ambició d'aquest Govern i, especialment, gràcies a la complicitat del sector de l'esport: clubs, federacions, les esportistes i la societat, en general.

Però al mateix temps, som conscients també que encara hi ha reptes i deures pendants, com per exemple incrementar la participació de les dones en els càrrecs de lideratge o en les professions de l'esport; fomentar la visibilitat de l'esport femení als mitjans de comunicació; prevenir la violència sexual en l'àmbit esportiu, o augmentar la pràctica fisicoesportiva entre les dones.

Aquells que diuen que el feminisme ha anat massa lluny, que s'adonin encara de les desigualtats o de les discriminacions que existeixen en segons quins àmbits i de com necessari és posar-hi consciència, voluntat i accions com aquesta, com aquest pla d'impuls, que amb setanta mesures serveix per accelerar l'aposta de l'esport femení català. O com de necessari és també aconseguir primeres vegades de moltes més que hauran d'arribar. N'és un exemple la celebració de la primera volta ciclista femenina a Catalunya. Per primera vegada, una prova per etapes, una fita històrica, una petita victòria que marca un pas endavant en termes d'equitat i de reconeixement al talent esportiu femení, que genera també referents en un esport, el del ciclisme, que històricament ha estat també masculinitzat pel que fa a l'elit.

Des d'Esquerra Republicana volem vetllar per assegurar que aquest moment de canvi no sigui només una moda passatgera, sinó que serveixi com a fonament per a un futur més igualitari i inclusiu en el món de l'esport. Per a les esportistes actuals, per descomptat, i per a totes les futures Aitanes Bonmatí, Ones Carbonell o Laies Sanz, que avui com a nenes miren amb ulls d'illusió les seves esportistes referents i pensen que elles també podran.

És per tot això que valen la pena totes les accions que s'estan fent. I és per això, vicepresidenta, que li volem preguntar sobre les accions del Govern, que fa, per impulsar l'esport femení a Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula, senyora Laura Vilagrà Pons, vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Diputada, bé, sempre ho hem dit, aquesta és la legislatura de l'esport femení, però també és la legislatura de l'esport per a tothom, tant se val l'edat, tant se val les capacitats que tinguem. Però és veritat que hi ha un biaix de gènere molt clar. Si analitzem algunes dades, només tenim encara el vint-i-set per cent de les llicències federatives femenines o el vint-i-dos per cent de les alumnes en tot aquest àmbit de l'esport. Per tant, també dificultats de patrocini. O realment un biaix en l'edat adolescent, quan les noies abandonen més l'esport.

Per tant, ens plantegem revertir totes aquestes circumstàncies donant suport a les esportistes directament, als clubs, a les federacions. Crec que hem fet una gran aliança molt potent en aquest sentit, multiplicant per deu els ajuts que donem a l'esport femení.

Però també algunes qüestions, alguns reptes que ja hem superat. Per exemple, en els darrers dos anys hem aconseguit augmentar un vint per cent les llicències federatives femenines. Per tant, una qüestió molt positiva. I vostè ho deia, la volta, que ara ja hem de dir «les voltes», perquè en portem cent tres de masculines i comencem tot just ara la femenina. En la masculina vam ser pioners, juntament amb el *tour*, el *giro*..., vam obrir camí; també obrim camí amb aquesta volta per etapes. Un gran repte i una gran victòria. Hauria d'haver vist les cares d'illusió, de passió, d'emoció que hi posaven les esportistes en aquesta, doncs, obertura.

En aquest sentit, hem fet molta feina, també reconeixent les dones en un gran acte a Tarragona; quatre mil esportistes varen poder reconèixer; amb parcs de Nadal com el que hem fet en els darrers dos anys, on més de deu mil nens hi van i tenen referents femenins, en aquest parc.

Però no en tenim prou i necessitem fer un reimpuls. N'hem dit «accelerem». I, per tant, aquí ens plantegem el primer estudi pioner amb relació a l'abandonament, doncs, en aquesta etapa d'adolescència, per veure quines són les raons, però també trobar les accions per poder per poder-ho revertir.

Ens plantegem una gran campanya comunicativa per reforçar aquest aspecte, però també un fòrum per canviar aquest imaginari de l'esport que tenim tots i totes i que el que ens cal és, efectivament, tenir més referents femenines. Vostè ho deia, més lideratge de dones, directives, professionals; visibilitat als mitjans. Hem fet un gran esforç, estan fent un gran esforç, però encara n'hem de fer molt més. Esport segur; evidentment: entorns segurs de violència sexual. També àmbits de tecnificació: a les que arriben a l'elit els ho hem de facilitar.

Per tant, segueix el compromís, segueix l'aposta per l'esport femení.

I gràcies, en tot cas, per la pregunta, que és molt oportuna.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre els darrers avenços en equitat menstrual.

Pregunta al Govern sobre els darrers avenços en equitat menstrual

310-00716/13

Formula la pregunta la senyora Jenn Díaz Ruiz, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tothom. Bé, molt bon dia, consellera. L'altre dia a la sessió de pressupostos vam poder parlar de productes menstruals, però aquesta setmana ja s'ha pogut iniciar aquesta campanya. Ja a la comissió parlàvem d'aquest eslògan que hi ha a xarxes que diuen que aquest Govern només serveix per comprar calces. I jo li vaig dir que estava molt contenta que el nostre Govern comprés calces, que, de fet, el problema és que no hi ha més governs que comprin calces i normalitzar una política pública com aquesta.

La diputada... (*alguns aplaudiments*), la diputada de la ultradreta ens deia que el que havíem de fer era parlar de risc de pobresa, i explicàvem que, precisament, comprar productes menstruals, fer-los gratuïts, tenir accés a aquests productes menstruals a les farmàcies de forma tan fàcil i tan normalitzada com està fent el Govern de Catalunya era, precisament, combatre el risc de pobresa, i, per tant, que totes aquelles dones i totes aquelles persones menstruants que fins ara havien de triar entre compra d'aliments o compra de productes menstruals, no tinguin, doncs, aquesta dicotomia. I això és parlar de pobresa, de risc de pobresa.

També parlem sobre el tabú en la menstruació, del desconeixement del nostre propi cos, de com també la copa menstrual ens ha canviat la percepció que teníem de la nostra pròpia regla. I crec que això també ve a normalitzar des de la política pública, des de les institucions, des de l'Administració una qüestió que era un tabú social.

També sobre absentisme escolar. I l'altre dia em vaig deixar, i avui no m'ho voldria deixar, que també va de sostenibilitat, que el fet que el Govern parli i faci aquesta proposta sobre productes menstruals reutilitzables també va de com cuidant el nostre propi cos, de com cuidant la nostra pròpia vida també cuidem el planeta. I va sortir un debat amb les meves companyes portaveus d'Igualtat i Feminismes sobre la diferència entre pobresa menstrual i mensual. I m'agradaria dir que sí, que estan relacionades, però que, evidentment, quan parlem de pobresa menstrual, i en les famílies s'ha de poder triar quina pobresa, en quin cognom li posem, segurament la pobresa menstrual queda sempre arraconada davant de la pobresa energètica, habitacional o de la pobresa mensual. I, per tant, doncs, li volíem preguntar per aquesta campanya, per aquesta política pública.

I felicitar aquest Govern que compra calces per a les catalanes i per a les persones menstruants d'aquest país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Gràcies, presidenta. Diputada, doncs sí, aquest dilluns començava la distribució gratuïta i universal de productes menstruals reutilitzables, on totes les dones i persones menstruants d'entre deu i seixanta anys, una franja d'edat molt àmplia, poden recollir una copa, unes calces menstruals o dues compreses de tela. Només cal ensenyar el codi QR que trobaran a «La meva salut». És tan fàcil i ha generat tan entusiasme que, de fet, en les primeres vint-i-quatre hores hi ha hagut 166.000 descàrregues del codi QR, i 38.000 dones, només en les primeres vint-i-quatre hores, ja van recollir o reservar el seu producte a la farmàcia.

Com vostè apuntava, clarament combatre la pobresa menstrual és un dels objectius d'aquesta acció, perquè és real. Al nostre país, una de cada quatre dones està reutilitzant productes que són només d'un sol ús o que no pot triar els productes que preferiria. Però hi ha altres objectius: el de combatre aquests estereotips, aquests tabús, aquests mites que segueixen envoltant la menstruació; també combatre el volum de residus que es generen anualment amb productes d'un sol ús. Per tant, hi ha tres objectius en aquesta acció, que són: cuidar la salut de les dones, cuidar el planeta i també aquest estalvi i el combat de la pobresa menstrual.

I hi volem posar èmfasi, l'acció «La meva regla, les meves regles» no és una prestació, no és una bonificació; és un dret. És un dret que ha vingut per quedar-se. És el dret a l'equitat menstrual, que permet que les dones puguin ser més lliures per decidir amb quines regles volen viure la seva regla.

I articular aquesta acció a través de les farmàcies era cabdal. D'una banda, perquè permet garantir que visquin on visquin les dones i persones menstruants, tenen accés a aquest producte, perquè hi ha més de 3.300 farmàcies arreu del país. I, d'altra banda, també perquè es proporciona aquest assessorament de qualitat, aquesta informació sobre els productes, sobre la menstruació, la menopausa o els drets sexuals i reproductius.

I aquí vull tornar a donar les gràcies als farmacèutics i farmacèutiques del país, que s'han implicat en aquesta acció, que s'han format a través d'unes formacions impartides pel Departament d'Igualtat i Feminismes en tots aquests temes, i que fan que avui Catalunya sigui un país més just, que sigui el primer país del món que fa aquesta distribució universal i gratuïta de productes menstruals reutilitzables.

I estem seguríssimes que al llarg de les següents setmanes aquesta acció, doncs, totes les dones i persones menstruants del país l'exerciran i que serem referents, que hi haurà més països d'arreu del món que seguiran també aquesta acció.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la tasca per garantir la inclusió financera arreu de Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la tasca per a garantir la inclusió financera arreu de Catalunya

310-00717/13

Formula la pregunta el senyor Jordi Orobitg i Solé, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Consellera Mas Guix, al debat sobre política general del 2021, aquest Parlament va aprovar una proposta de resolució del nostre grup parlamentari, concretament la número 48, que instava el Govern a prendre mesures contra l'exclusió financera, garantint l'accés universal de la ciutadania als serveis bancaris, i contra la bretxa digital que pateix la gent gran del nostre país per raó de la digitalització dels serveis bancaris. En definitiva, mesures contra l'exclusió financera que incloïen traslladar al Govern de l'Estat la necessitat de promoure mesures legislatives per a garantir el manteniment de la prestació universal de serveis bancaris mínims de qualitat.

Amb posterioritat, al juny de 2022, promoguda per quatre grups parlamentaris, entre ells el nostre, amb el suport tècnic i polític del Departament d'Economia, gestionat pel conseller Giró, aquest Parlament va aprovar la proposició de llei de garantia del servei de caixer automàtic en els municipis amb risc d'exclusió financera i de garantia de l'accés als serveis bancaris, que es va aprovar per 125 diputats i diputades del Parlament de Catalunya; una iniciativa que fa tot just un mes els diputats Jordi Munell, Joan Carles Gallego i jo mateix vam defensar al Congreso de los Diputados, superant la presa en consideració amb l'aval de tots els grups, tret del de VOX, que s'hi va abstenir, a diferència del seu grup al Parlament, que va votar «no».

Novament, el Parlament de Catalunya ha estat pioner a l'hora d'atendre les demandes ciutadanes i protegir els seus drets, marcant el camí a seguir. Com ja vam expressar al Congreso, la proposició de llei ara en tràmit ha de ser una solució estructural per a aquesta greu problemàtica. Però també és cert que històricament ni el Parlament ni el Govern de Catalunya s'han quedat mai de braços plegats per atendre les demandes legítimes de la ciutadania. Fidel a aquest esperit, el Govern, i més concretament el Departament d'Economia, ha promogut una solució conjuntural, amb caixers i oficines mòbils, que ha de donar resposta a les demandes de servei de 503 municipis i 300.000 catalans i catalanes que al dia d'avui es veuen privats d'accés als serveis bancaris.

Consellera Mas Guix, ens en podria fer cinc cèntims o un extracte?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Natàlia Mas Guix, consellera d'Economia i Hisenda.

La consellera d'Economia i Hisenda (Natàlia Mas i Guix)

Gràcies, presidenta. Diputats i diputades, assolir un millor equilibri territorial és una prioritat màxima d'aquest Govern, també des d'una vessant de serveis financers, és a dir, des d'una vessant d'evitar aquesta exclusió financera.

Recordem que en els darrers quinze anys s'ha produït un procés de concentració bancària que ha fet que a Catalunya tanquessin 5.961 entitats, és un setanta-tres per cent de reducció, quan a la mitjana de la zona euro s'ha produït una reducció d'un quaranta per cent. Per tant, 503 municipis a dia d'avui –és més de la meitat del total de municipis de Catalunya– no tenen ni caixer automàtic ni oficina bancària.

Davant l'immobilisme de l'Estat, ens posem en marxa desplegant aquest servei. És una oficina bancària mòbil i itinerant. I molt important, no només incorpora un caixer automàtic, sinó que incorpora, doncs, un professional de l'entitat financera pertinent que podrà oferir..., qualsevol veí o veïna podrà realitzar tots els tràmits que té a disposició en una oficina bancària fixa o tradicional.

Per tant, aquest és un fet diferencial respecte a totes les anteriors propostes. Aquest és un servei que desplegaran dues entitats financeres que han estat adjudicatàries en la licitació. Crec que hem fet un molt bon treball en equip amb aquestes entitats, que assumiran el gruix del cost de posar en marxa aquest servei; des de la Generalitat, doncs, amb una aportació d'uns 900.000 euros, i un servei que, com es

deia, espero i ha d'anar acompanyat, doncs, d'una futura regulació que obligui els bancs a la instal·lació de caixers fixos.

Recordem: només l'Estat pot obligar el sector financer a finançar la instal·lació d'aquests caixers, i per això valoro molt positivament la iniciativa d'aquest Parlament, defensada recentment al Congrés dels Diputats per finançar la instal·lació d'aquests caixers. Però no ha de ser l'única solució; jo crec que la situació ideal és que aquests dos serveis convisquin, siguin compatibles, perquè també, com destacava, no oblidem aquesta bretxa digital que afronten moltes persones grans al nostre país, i que, per tant, poder disposar d'aquest servei personalitzat, doncs, és de nou, un tret diferencial respecte a anteriors propostes.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre si l'enfocament per combatre l'augment de la criminalitat és adequat.

Pregunta al Govern sobre si l'enfocament per a combatre l'augment de la criminalitat és adequat

310-00714/13

Formula la pregunta el senyor Sergio Macián de Greef, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Sergio Macián de Greef

Señor Elena, ¿considera que el enfoque de la consejería de Interior es el adecuado para combatir el aumento de la criminalidad en Cataluña?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena i Garcia, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Bé, la seguretat no vol mai de cofoismes, però sí, intensificant..., però crec que és la direcció adequada.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Sergio Macián de Greef.

Sergio Macián de Greef

No hace falta ser un experto, señor Elena, para darse cuenta de que la delincuencia se ha disparado en Cataluña de forma alarmante. Este domingo los vecinos de Tarragona volvían a pasar miedo ante un tiroteo en el barrio de Campoclaro que acabó con la vida de una persona a plena luz del día; el lunes, otro tiroteo delante del Colegio Cultural de Badalona, y ayer martes, otro tiroteo contra los Mossos en Argenton; tres días, tres tiroteos con arma de fuego.

En 2023 su gestión ha cumplido, además, otro récord: el histórico de los homicidios, sesenta y siete homicidios en 2023, veinticinco más que en el año 2022. Puede añadirlo al incremento exponencial de las agresiones sexuales, de las operaciones antitihadistas o de la incautación de marihuana o hachís, entre otros.

Conseller, usted puede seguir afirmando que se trata de casos aislados, pero la realidad avala lo que llevamos mucho tiempo denunciando: que Cataluña se ha convertido en una capital europea del crimen. Según Eurostat, Oficina Estadística de la Unión Europea –porque hay que ir a las fuentes, señor Elena, y no a revistas divulgativas, como suele hacer usted–, Barcelona es la segunda ciudad de Europa con la mayor ratio de robos violentos, solo por detrás de Bruselas, y este es otro lamentable récord a sus espaldas.

Y frente a este incremento de la delincuencia sin precedentes, ¿cuáles son sus políticas de seguridad? Pues cuotas de género en el Cuerpo de Mossos d'Esquadra que han provocado que se queden fuera del último concurso de sargentos veinte hombres con hasta ocho puntos más que sus compañeras, y así no vamos a tener a los mejores policías, si los escoge por sexo y no por su valía, ya sean hombres o mujeres; o absurdas campañas de carteles junto con la *consellera* Capella en los Ferrocarriles de la Generalitat, desplegadas a bombo y platillo.

Señor Elena, yo le pregunto: ¿cuántas violaciones, cuántos apuñalados, cuántos tiroteos, cuántas familias destrozadas hacen falta para que asuma de una vez el coste de combatir el crimen en Cataluña? Sus políticas se demuestran fallidas semana tras semana y sus consecuencias las están pagando los catalanes con más inseguridad y con más delincuencia en las calles.

Y acabo. Donde ustedes imponen una cuota de género, nosotros buscaríamos a los mejores policías, y donde ustedes ponen carteles, nosotros aprobaríamos una legislación para expulsar a los multirreincidentes extranjeros. La disyuntiva es clara: o mantener sus políticas o barrios seguros. Escoja, señor *conseller*; nosotros lo tenemos muy claro.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Gràcies, presidenta. Mirin, a vostè..., a vostès, la seguretat els importa un rave, no els importa gens. Vostès el que volen és dividir la societat creant un «nosaltres» i un «ells», per, des de l'odi i la confrontació, des d'atiar l'odi i la confrontació, treure rèdit electoral. Molt cristià, tot, per cert. (*Rialles.*)

Miri, els seus referents respecte de la seguretat són molt clars, no? Ho van dir l'altre dia: Trump i Bolsonaro, la llum que els il·lumina. I els hi parlaré d'assassinats, sí; Trump, el darrer any del seu mandat –no el primer, el darrer–, set assassinats a Estats Units cada cent mil habitants; Bolsonaro, darrer any del seu mandat, vint-i-tres cada cent mil habitants; a Catalunya, 0,9, i, com a responsable de la seguretat d'aquest país, treballaré incansablement perquè sigui zero, hi dedicaré tots els mitjans possibles, però les dades són aquestes, i tinc molt clar en quina societat és en la que vull viure.

Miri, vostès parlen sempre d'immigració i els hi parlaré d'immigració. A Catalunya, hi ha 1.300.000 immigrants, 650.000 d'alta a la seguretat social, treballant, menys d'un dos per cent cobrant pensions. D'on pensa que surt el creixement econòmic de la nostra societat aquests darrers anys? De *moltes* coses, de molt treball, del dinamisme de la nostra economia, però també, senyor Macián, també de la presència de la immigració; i sí, un 0,2 per cent són persones penitenciàries, són persones que estan a les presons. Per cert, un vint-i-dos per cent menys que fa deu anys. I sap per què? Perquè hi ha menys desigualtat, perquè hi ha més treball. I sap per què en aquests països que vostès tenen com a referent hi ha tanta delinqüència? Justament perquè són països on hi ha *més* exclusió social i *més* desigualtat.

Aquest és el nostre model, el de la igualtat al servei de la seguretat i el de posar mitjans al servei de la seguretat, però el que és més important en la seguretat és la voluntat de sumar i d'aportar, i d'aportar positivament; i en la seguretat, com en tantes coses, un aporta o s'aparta. I espero que apartin de seguida de la vida política catalana el seu partit.

(*Aplaudiments forts i perllongats.*)

La presidenta

Passem ara a les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si els pressupostos de la Generalitat de Catalunya tindran en compte el Hard Rock, el Quart Cinturó i l'ampliació de l'aeroport de Barcelona

317-00403/13

Formula la pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política, el senyor Alejandro Fernández Álvarez, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta.

Le quería plantear una pregunta muy sencilla de responder. Con sus presupuestos saldrán adelante Hard Rock, Cuarto Cinturón y ampliación del aeropuerto, ¿sí o no?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies. Com vostè haurà tingut l'oportunitat de llegir, en el projecte de pressupostos no hi ha cap referència a aquests projectes, que són de naturalesa extra-pressupostària. El que sí que hi ha és un increment de la sanitat, de l'educació, de les partides en política industrial o de recerca en les inversions arreu del territori. Aquestes són les partides que estan al pressupost. Les que vostè mencionava no hi són.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias. Mire que se lo he puesto fácil. Le he preguntado si este año saldrían adelante Hard Rock, Cuarto Cinturón y la ampliación del aeropuerto, sí o no, y usted me ha contestado como el año pasado: ni «sí», ni «no», ni «todo lo contrario». Traducido: no van a hacer *nada*.

¿Y esto por qué ocurre? Porque usted no tiene aspecto de peligroso revolucionario marxista, es cierto, pero la cultura del «no a todo» se ha instalado sigilosa y discretamente en su gobierno. La CUP no atraviesa su mejor momento electoral, cierto, pero ha logrado una victoria indiscutible, no póstuma –nunca hay que dar a nadie por muerto en política–, pero sí crepuscular. Y es que, tras diez años condicionado a Esquerra y Junts, su cultura del «no a todo» se ha impuesto en Cataluña: nuclear no, pero eólica tampoco por la contaminación paisajística; nuclear no, pero solar tampoco, que los parques solares *trinxen el territori*; industria no, que contamina, pero turistas tampoco, que no nos gustan; agricultura extensiva no, que es de terratenientes; intensiva tampoco, que contamina; nuevas carreteras, ¡por Dios, no!; obras hidráulicas, tampoco; aeropuertos ya ni te cuento. ¿Pero de qué demonios pretenden ustedes que se gane la vida a la gente? Porque del perroflautismo contemplativo (*remor de veus*) solo podrán vivir los niños de papá. El resto de los mortales de algo nos tendremos que ganar la vida, digo yo ¿verdad, señor Aragonès?

Señor Aragonès, tiene usted una oportunidad de oro de acabar de una vez por todas con la cultura del «no a todo» en Cataluña; diga «sí» a la ampliación del Aeropuerto, «sí» al Cuarto Cinturón, «sí» al Hard Rock, y diga no de una vez por todas a la Cataluña paralizada y decadente a la que nos dirigimos si nadie lo remedia.

Gracias.

(*Remor de veus.*)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Ho ha intentat, eh? Però no m'ha fet gràcia (*persisteix la remor de veus*) i no m'ha fet gràcia perquè qui representa..., no m'ha fet gens de gràcia,

perquè la frivolitat pot ser una bona eina retòrica, però és una mala manera de fer política (*persisteix la remor de veus*), perquè la cultura del «no», qui l'ha representat en aquest país són vostès. (*La presidenta demana silenci.*) «No» a les inversions necessàries a Rodalies, «no» al sistema de finançament just del nostre país, «no» a garantir drets per a la llengua catalana, «no» a tots els passos endavant que s'estan portant a terme per normalitzar la realitat política d'aquest país i acabar amb la repressió, «no» a la voluntat majoritària del poble de Catalunya, «no» a la prosperitat que s'impulsa des d'aquest Parlament. I vostès tornaran a votar «no»; «no» a una política industrial ambiciosa.

Em preguntava d'indústria. Set-cents milions d'euros, el pressupost d'indústria, i vostès ja han presentat esmena a la totalitat. Em parlava de prosperitat arreu del territori; doblarem les inversions en aquest pressupost des de l'inici de legislatura, i vostè ha presentat esmena a la totalitat, qualitat de vida per a la ciutadania d'aquest país i enfortiment dels serveis públics; vostè votarà «no» a revertir les retallades per als docents en l'àmbit educatiu, que en aquest pressupost hi han les mesures i els recursos sense els quals no podrem restaurar els drets laborals que hi havia abans de les *seves* polítiques d'austeritat imposades.

Per tant, la cultura del «no» qui la representa –per molt que ho dissimulin amb discursos més propis d'un teatre que d'un hemicicle– són vostès, perquè vostès sempre diuen «no» a la prosperitat de Catalunya. Per tant, té l'oportunitat de canviar-ho; fixi's, té l'oportunitat de canviar-ho facilitant els pressupostos generals de Catalunya. No hi confio gens, ja l'hi dic d'entrada (*remor de veus*), perquè els nostres models són antagònics; no només en el fons, sinó en les formes..., en la que jo mai frivolitzaré amb les necessitats dels ciutadans de Catalunya en aquest Parlament. Vostè continuï a la seva.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el caràcter continuista dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya

317-00402/13

Formula la pregunta el senyor Carlos Carrizosa Torres, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Senyor president, después de la última década perdida en Cataluña con gobiernos de *esquerra* durante varios años, ¿quiere usted hacernos creer que estos presupuestos nos proponen algo diferente a lo de siempre?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Doncs miri, la dècada perduda serà per vostè, perquè vostès el que han perdut en aquesta dècada són desenes de milers de vots. Vostès sí que ho han perdut. Però miri, sap què no ha perdut el país? Fa deu anys –deu anys, dècada perduda, eh?–, apunti's la idea: dècada perduda. Fa deu anys l'atur estava al 20,4 per cent, avui el tenim al nou per cent. Quina manera de tenir una dècada perduda. Digui-li als centenars de milers de persones que han trobat feina.

Per tant, escolti'm, de perduda, res. Per tant, donarem continuïtat a les polítiques d'aquest Govern, que són les polítiques que ens han permès situar avui Catalunya en l'índex d'atur més baix dels darrers setze anys a Catalunya.

La presidenta

Per preguntar, te la paraula el senyor Carlos Carrizosa Torres.

Carlos Carrizosa Torres

Señor Aragonès, que Catalunya lleva una década perdida lo conoce hasta el propio señor Illa, y él también denunciaba, como antes que él hizo Ciudadans, los más de 1.100 millones a ahorrar en el presupuesto de la Generalitat. El señor Illa molaba cuando prometía en campaña reducir los sueldos excesivos, los gastos en propaganda, el despilfarro en TV3..., también reducir el número de organismos dependientes del sector público, poner fin al agujero sin fondo del CTTI y cerrar las embajadas ilegales.

Todo eso lo decía el señor Illa en campaña, como siempre hemos denunciado en Ciudadans, pero él engañaba a la *ciutadania* porque pacta unos presupuestos continuistas, como usted mismo reconoce, con todo lo que él criticaba: los sueldos excesivos ni tocarlos, para TV3 más y más dinero, las embajadas multiplicándose, los organismos públicos creciendo y los catalanes pagando más que nadie, pero con la peor calidad educativa, con las peores listas de espera en sanidad y en dependencia. Porque ustedes seguirán gastando el dinero en un sector público enorme e ineficiente, priorizando construir nación identitaria sobre el bienestar de la ciudadanía.

Ustedes, con treinta y tres diputados, divorciados a las malas de Junts simplemente no podrían continuar sin el apoyo del PSC, y Salvador Illa les ha salvado. Cuando arrecian las sospechas de corrupción en la cúpula del PSOE por la venta de mascarillas mientras él era ministro de Sanidad no considera necesario explicarse, pero apoya unos presupuestos contrarios a todo lo que él decía en época electoral. Catalunya va a seguir en decadencia mientras con apoyo del Partido Socialista prioricen la Catalunya ensimismada de la construcción nacional y la agenda del decrecimiento de *comuns* y de la CUP, que persiguen y vetan el Hard Rock, el aeropuerto, la B-40 y el turismo, todo lo contrario de lo que merecen los catalanes y que nosotros sí que promovemos y apoyamos como siempre: libertad para los ciudadanos, igualdad y progreso. Y una Generalitat que ayude, no que sirva menos a los ciudadanos cada vez y los exprima más.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Com de costum, vostès s'equivoquen i passen a interpellar altres grups parlamentaris. En tot cas, ja tindran espais per fer-ho.

Miri, des de l'inici de legislatura, si aquest pressupost que tenim en tramitació al Parlament és aprovat, el pressupost de la Generalitat s'haurà incrementat un trenta per cent des del pressupost que teníem vigent l'any 2021, que era el prorrogat del 2020 –un trenta per cent–, i tot això sense apujar ni una sola tarifa d'un impost; de fet, reduint l'IRPF a les rendes més baixes. Sí, com portarem a votació la setmana vinent aquí. Vostès la setmana vinent hauran de decidir si l'IRPF de les persones que ingressen menys de 35.000 euros –no de les que ingressen més, de les que ingressen menys– és més baix a Catalunya; per tant, també està a les seves mans. I l'hi dic perquè em parlava d'impostos.

Però també vostè m'ha parlat d'altres mesures que hi ha en aquest pressupost. Doncs sí, l'hi confirmo: seguirem apostant pels mitjans de comunicació públics en català; sí. No només perquè, com que vostès els volen tancar –i crec que sempre és un bon criteri fer tot el contrari del que vostès defensen–..., no només per això, sinó perquè juguen un paper clau en l'enfortiment de la llengua catalana, que és el que vostès volen atacar sempre –sempre–; i, sí, seguirem defensant la presència internacional de Catalunya a l'exterior, evidentment, perquè és bona per als interessos econòmics, per als interessos socials, per als interessos culturals i polítics també del

nostre país. Perquè nosaltres, per fer sentir la nostra veu al món –i quan dic «nosaltres» dic el conjunt de Catalunya–, ho hem de fer de la nostra pròpia mà; si no, la nostra veu no s'escolta. Per tant, sí; també farem aquesta aposta, i sí; treballarem pel país sencer amb inversions arreu del territori. I aquest és el projecte que nosaltres defensem, el d'una Catalunya rica, plena, sencera, amb oportunitats per a tothom.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'interès públic de tenir el casino més gran d'Europa

317-00404/13

Formula la pregunta la senyora Jéssica Albiach Satorres, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. President, li he de confessar que de totes les discrepàncies que pensava que podien existir entre vostè i jo, un macrocasino no estava al llistat. En qualsevol cas, crec que la pregunta que s'imposa és: per què pensen que és bona idea? Quin interès públic hi ha a Catalunya per tindre el casino més gran d'Europa aquí?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora diputada, el seu grup i el meu Govern hem estat portant a terme tota una sèrie de reunions des de fa moltes setmanes. Hem tingut l'oportunitat també de parlar-ne nosaltres dos unes quantes vegades, i saben de la importància d'aquest pressupost; un pressupost que ens ha de permetre superar, per exemple, en l'àmbit educatiu definitivament les retallades en l'àmbit laboral; un pressupost que ens ha de permetre fer un salt endavant en la sanitat; que fa un salt endavant en l'habitatge; que ho fa també en la protecció del medi ambient; que ho fan en la generació d'oportunitats d'arreu del país.

El que vostè em comenta, el projecte a què vostè ha fet referència, en aquest pressupost no hi ha ni un euro, no hi ha cap partida, no hi ha cap mesura, no hi ha cap acord i, per tant, crec que el que és important ara és ser molt conscients de la responsabilitat que tenim tots perquè aquest país deixi enrere definitivament situacions que s'havien de superar com les retallades i, per tant, pugui enfocar el futur amb tots els recursos posats al servei de tota la ciutadania, i aquesta és la decisió.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

President, vostè sap que no n'hi ha un euro, però que sí que va ser la condició imprescindible per aprovar els pressupostos per part del PSC i que sí que tindria efectes en el territori que suposarien uns costos importants per al pressupost, per no parlar dels privilegis fiscals que se van aprovar el 2014.

No m'ha contestat per què creu vostè que hi ha un interès públic al nostre país perquè es faci el Hard Rock. Jo sí que li diré per què nosaltres pensem que és una idea nefasta: primer, per l'impacte que té al territori: en matèria de salut mental, pel tema de les addiccions; en matèria d'inseguretat, però també per un consum abusiu de l'aigua; en segon lloc, perpetua un model productiu propi del desenvolupisme dels

anys vuitanta quan la Rovira i Virgili, el seu grup de recerca i indústria, ens està dient que hem de diversificar l'economia perquè el turisme de masses pesa massa.

Però també l'hi diré: el Hard Rock és molt més que un macrocasino; el Hard Rock encarna dos debats bàsics ara mateix al nostre país: el primer és entre lo vell i lo nou, entre un model del passat que està basat en l'especulació, en la sobreexplo-tació, i un model nou de transformacions, amb ocupació de qualitat i que és respec-tuós amb les persones i amb el territori.

I el segon debat: el segon debat és si Catalunya està en venda, si podem permetre que vinga qualsevol especulador amb un projecte que trinxia el territori, que deixa la nostra gent devastada i vostès li posen una catifa vermella, i tot –el que és pitjor– per una decisió que van prendre fa deu anys Convergència i Unió, el Partit Popular i el PSC.

Per tant, president, jo sí que l'hi vull dir: recordi que qui va posar al cor de les negociacions, al centre de les negociacions de pressupostos el Hard Rock no vam ser nosaltres; va ser el Partit dels Socialistes de Catalunya, i vostès ho van acceptar. Per tant, el que li demanem és que, pel bé del nostre país, vostès esmenin aquest error. Perquè és una decisió política. Ens en podem sortir, podem tindre uns bons pressu-postos, però qui el va situar va ser el PSC i vostès ho van acceptar. Hi ha temps; rec-tifiquin.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Miri, senyora Albiach. D'acord; vinga, fora Hard Rock. No sé com ho hauríem de fer; hauríem d'enfrontar-nos a una reclamació patrimonial, però fora Hard Rock. Quants vots tenim per al pressupost de la Generalitat? Vuit? Trenta-tres? Sumen quaranta-un. En necessitem seixanta-vuit. Per tant, no ens fem trampes al solitari. Necessitem construir majories (*remor de veus*), necessitem construir ma-jories per tirar endavant el pressupost, i les majories per tirar endavant el pressupost són possibles si ens centrem en el *contingut* del pressupost.

En les altres, poden consensuar les majories per aturar projectes com el que vostè diu? Amb l'actual composició del Parlament, no; per tant, hem de llançar els pres-supostos per la borda directament perquè l'altra majoria per tombar aquest projecte que vostè diu no és possible amb l'actual Parlament de Catalunya, d'acord amb el que s'han posicionat tots els grups? Hem de desmerèixer els pressupostos..., com això?

I això és... Escolti'm, aquesta és la mare dels ous de la discussió; per tant, no ens fem trampes: m'estan demanant una cosa que si l'accepto, hi haurà un grup que es retirarà i, per tant, perdrem els pressupostos.

Per tant, l'hi dic: escolti'm, no hi ha ni un euro, no hi ha ni un acord, no hi ha ni una mesura relativa al Hard Rock en aquests pressupostos. Ens podem posar d'acord per avançar? Jo crec que sí; per tant, aprofitem-ho. Per tant, les coses són molt clares; vostès trien si avancem o si retrocedim.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el caràcter continuista dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya

317-00407/13

Formula la pregunta la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez del Grup Parlamen-tari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Bon dia, president. La setmana passada vam conèixer el contingut de l'acord que el Govern va signar amb el PSC, després vam conèixer el contingut dels pressupostos, i ens semblen un acord i uns pressupostos continuistes amb els anteriors.

Si fa tres anys que apliquem les mateixes receptes, és que considera que tot va bé, president?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Doncs diputada, fa tres anys..., de fet, anem bastant millor que fa tres anys, pel que fa a l'atur, pel que fa a la presència de serveis públics arreu del territori, pel que fa al nombre de treballadors dels serveis públics de l'estat del benestar, i, per tant, ara tenim l'oportunitat d'anar encara millor; i si podem comptar amb la seva aportació, una aportació rellevant, important, com ha estat en altres moments de la història recent del nostre país, crec que podrem avançar molt més.

Hi he fet referència en aquesta sessió de control: vostès tenen l'oportunitat, la setmana que ve, amb el seu vot, de decidir si les retallades laborals en educació es mantenen o s'eliminen del tot.

Perquè, sense aquest pressupost, no podrem donar compliment al compromís de tirar enrere les retallades a les docents majors de cinquanta-cinc anys i recuperar com es computaven els sexennis i es pagaven els docents.

I, al final, el pressupost és això. És a dir, entenc el posicionament, entenc les diferències fins i tot ideològiques o de programa polític que podem tenir, però, al final, hem d'anar a les coses concretes, també.

Les transformacions, finalment, són això, i això és el que posarem a votació. Per tant, uns pressupostos que són millors que els anteriors, que permeten més drets, i que, si poden comptar amb el seu suport, encara seran millors.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la senyora Mar Ampurdanès Gutiérrez.

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Miri, president, les nostres concrecions eren sobre la taula, però vostès van triar el camí fàcil del pacte amb el PSC, i compensaven, per exemple, per combatre l'augment de preus en l'habitatge, perquè la majoria de la població té la preocupació de tenir un lloc on viure. Només amb titulars no revertirem aquesta dinàmica; la farem amb 1.000 milions d'euros destinats a l'ampliació del parc d'habitatge públic, que són possibles, perquè el que és impossible és combatre aquesta crisi d'accés a l'habitatge sense tenir més habitatge públic.

I, en el mateix sentit, vostè parlava de l'escola. Podem parlar de l'escola, perquè fa tres anys que anuncien més recursos, però mentrestant tanques línies de la pública mentre a la privada, a la concertada, se'n van més recursos, no? Nosaltres creiem que reforcen un model que agreuja la segregació i que ens porta a que de cada deu alumnes que arriben als estudis superiors només un prové de les llars amb menys recursos.

I continuem també, en plena crisi per la sequera, amb polítiques negacionistes del canvi climàtic a l'ordre del dia i prioritizant projectes que aposten per més turisme i més vehicle privat.

Vostès poden posar-hi més diners o poden posar-hi menys en aquests pressupostos, però el Quart Cinturó, l'ampliació de l'aeroport i el Hard Rock formen clarament part de la seva agenda. I miri, Eduardo Galeano deia: «El poder és com un violí. Es pren amb l'esquerra i es toca amb la dreta.» I això és el que ha fet vostè: tocar el violí amb la dreta al compàs del PSC, en el que podem anomenar «l'orquestra del Hard Rock».

Pot insistir-nos que les majories són les que són, però vostès són qui ha triat mirar cap a la dreta per buscar els suports, i recordin que unes altres majories, a l'inici d'aquesta legislatura, ens van permetre posar sobre la taula la renda bàsica universal o l'energètica pública.

El balanç d'aquests tres anys al Govern d'Esquerra Republicana és trist per a l'independentisme, és trist per a les esquerres, perquè no s'han revertit les grans privatitzacions en la sanitat, perquè no s'han revertit els grans concerts en l'educació i perquè no s'han impulsat res públic amb prou valentia.

I sap què és el pitjor d'aquest balanç? Doncs que no es pot distingir el projecte del Govern del del PSC i del de la patronal, que el senyor Sánchez Llibre estarà *molt* content de veure que aquesta legislatura el programa que s'ha aplicat és el seu.

Vostès han frustrat l'esperança de construir una alternativa d'esquerres i independentista en aquest país, en el mateix país que el PSC i Convergència s'han repartit durant els darrers quaranta anys.

La presidenta

Gràcies, diputada...

Mar Ampurdanès Gutiérrez

Nosaltres sabem que aquesta alternativa és possible i seguirem treballant per posar el país al servei de la gent.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Jo crec que qui estarà content si es tomben els pressupostos són els que no volen que s'incrementi el parc d'habitatge assequible del nostre país i seguir fent negoci amb l'habitatge (*aplaudiments*), perquè perdrem més d'un centenar de milions d'euros destinats a polítiques d'habitatge si no s'aprova.

Qui estarà content si aquests pressupostos no tiren endavant és qui no concep l'educació com un dret, perquè es mantindran les retallades al collectiu docent, perquè simplement no tindrem els diners autoritzats per poder retornar a tots aquests drets, i perquè el ritme que hem portat de disminució de la segregació escolar –i em remeto, doncs, a l'avaluació del pacte que es va presentar fa poques setmanes–..., en què s'ha reduït la segregació escolar a Catalunya, doncs, es necessiten recursos per continuar tirant endavant totes aquestes polítiques.

I respecte a algunes de les qüestions que vostè ha dit: l'any passat es van tancar línies d'escola concertada i no línies d'escola pública; per tant, esperi's a què passa en els propers mesos abans de fer afirmacions categòriques d'aquest tipus.

Tot i això, els hi continuo estenent la mà, perquè aquest és un *bon* pressupost que si compta amb el seu suport, encara serà millor.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'adequació dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya a les necessitats dels catalans

317-00408/13

Formula la pregunta el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao, del Grup Parlamentari de VOX a Catalunya.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿usted cree realmente que son los presupuestos que necesitan los catalanes?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Sí.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, la semana pasada, usted con el señor Illa presentaron un acuerdo en materia presupuestaria, pero un claro acuerdo del que podríamos obtener dos claras conclusiones: en primer lugar, que han decidido avanzar en el abandono de los problemas reales de los catalanes, y, por otro lado, que ustedes comparten una agenda clara con el señor Illa; unos presupuestos que, evidentemente, solo traen dos cosas: más separatismo y más sectarismo, o, lo que es lo mismo, más dinero para seguir creciendo en esas embajadas, en imponer el catalán en la Administración o en los colegios, más dinero para esa herramienta de odio y de propaganda como es TV3 o más dinero para sus obsesiones climáticas, de género o feministas.

En definitiva, como hicieron el año pasado, ustedes ahora utilizan grandes eslóganes para hablar de una supuesta gran inversión en materia presupuestaria, pero ocultan que ese dinero no va destinado para lo que verdaderamente importa a los catalanes. Porque, con su acuerdo, el campo catalán, señor Aragonès, va a seguir sin agua por falta de infraestructuras hídricas; los barrios van a ver como sigue creciendo la inmigración ilegal porque ustedes deciden destinar dinero para fomentarla y los servicios públicos van a seguir sin tener el dinero suficiente para poder dar un servicio de calidad. Y ¿por qué? Porque ustedes prefieren destinar el dinero en sus caprichos y en sus obsesiones ideológicas, como por ejemplo ese once por ciento extra que van a destinar ustedes al gasto exterior o los 100 millones, como he dicho, para imponer el catalán.

En definitiva, el gran titular, señor Aragonès, es que sus presupuestos y los del señor Illa son los presupuestos en contra de la gente: contra la gente, porque les van a seguir condenando a largas listas de espera; contra los mayores, porque van a seguir muriendo mientras esperan las ayudas a la dependencia, y contra los jóvenes, porque no van a poder independizarse mientras ustedes alojan en hoteles de cuatro estrellas a inmigrantes ilegales. Y también contra ese joven de Mataró que fue apuñalado, o contra aquel hombre que fue atropellado por un marroquí en Reus, o contra todas esas personas que ven como en sus barrios aumentan la inseguridad, las agresiones sexuales y los asesinatos. En definitiva, porque usted ha preferido destinar más dinero a la gente que acaba de llegar, negando la realidad a los catalanes y los servicios sociales. En definitiva, señor Aragonès, sus presupuestos socialistas y separatistas son unos presupuestos para blindar sus privilegios, para negar el dinero que necesitan los catalanes y a garantizar los privilegios a los recién llegados de manera ilegal.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Jo crec que els grups que puguin tenir el dubte de què fer davant del pressupost haurien de passar-se aquesta darrera intervenció en bucle i anar-la mirant, perquè trobarien la resposta a molts dels seus dubtes. Si un pressupost de la Generalitat és dolent, és nefast, és absolutament abominable per a l'extrema dre-

ta, deu ser que és un pressupost molt bo, un pressupost excel·lent (*aplaudiments*), el pressupost que necessita Catalunya.

I, de fet, ho és, perquè, al contrari de les falsedats, de la indocumentació perpètua que ens demostra el senyor Garriga intervenció rere intervenció, doncs, vaja, aquests pressupostos inclouen una inversió molt destacada. Per exemple, en l'àmbit de l'habitatge, que permetrà fer un salt endavant sense precedents, arribar a l'objectiu d'aquests deu mil habitatges incorporats l'any 2026 de lloguer assequible al nostre país, en construcció, que ja s'està portant a terme, de centenars d'habitatges protegits arreu del nostre país i que serveixen per al conjunt de catalans i catalanes.

Però també són uns pressupostos que reforcen, per exemple, l'àmbit de les polítiques de seguretat del nostre país, que permeten que es segueixin fent les noves convocatòries del Cos de Mossos d'Esquadra, les noves convocatòries de Bombers, també. I uns pressupostos, evidentment, que doten de més mitjans tecnològics, de més mitjans materials, de tot tipus, i d'infraestructures, la Policia de Catalunya. Tant que ens parla de seguretat, l'extrema dreta, a l'hora, doncs, d'avaluar els pressupostos no n'han dit res, no n'han dit ni una sola paraula, perquè, evidentment, el contrast entre les seves paraules i els fets i la realitat, el contrast entre el que ells diuen i la proposta de pressupost és com la nit i el dia.

Per tant, nosaltres persistirem en la proposta del pressupost. Creiem que és un bon pressupost per al país. És un pressupost, sí, que també defensa que Catalunya tingui veu pròpia al món; és un pressupost que aposta per la llengua catalana, i aposta de forma decidida per la llengua catalana, i és un pressupost que ha de permetre també fer un salt endavant en el món cultural del nostre país. I segurament aquesta és el principal motiu pel qual l'extrema dreta, doncs, votarà en contra d'aquests pressupostos, perquè la cultura, que és sinònim de llibertat, és incompatible amb el que ells defensen.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el sentit d'haver votat els pressupostos generals de l'Estat tenint en compte la manca d'execució de les inversions previstes per a Catalunya

317-00405/13

Formula la pregunta el senyor Albert Batet i Canadell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Presidenta, president, membres del Govern, diputats i diputades, molt bon dia a tothom. El Govern del PSOE i de Podemos –ara Sumar– va aprovar els pressupostos dels anys 2021, 2022 i 2023 gràcies a Esquerra Republicana de Catalunya. En cap, mai –i mai és mai–, s'ha executat el total de les inversions previstes a Catalunya. En canvi, a la Comunitat de Madrid sempre s'ha executat per damunt del pressupostat: l'any 2021, trenta-sis per cent, Catalunya; 184 per cent, Madrid; l'any 2022, quaranta-tres per cent, Catalunya; 179 per cent, Madrid. Aquest 2023 tampoc pinta bé: el primer trimestre, setze per cent, Catalunya; Madrid, cinquanta-dos per cent. Fins i tot pitjor que el Govern de Mariano Rajoy, que estava a una mitjana del seixanta-sis per cent. És indigne i és inacceptable.

President, ha valgut la pena aprovar durant tant de temps per part d'Esquerra Republicana de Catalunya els pressupostos espanyols, on sempre han tingut una humiliant execució en les inversions de Catalunya?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

El que val la pena és aprovar els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, i vos-
tès tenen l'oportunitat la setmana vinent. Tenen l'oportunitat, la setmana vinent, d'apro-
var uns pressupostos de la Generalitat de Catalunya que, amb la llei de mesures, a la
que crec que ja han presentat esmena a la totalitat, doncs preveu una rebaixa fiscal dels
sous fins a 35.000 euros en el nostre país. Per tant, la setmana que ve s'haurà de decidir
si creuen que aquesta rebaixa s'ha de produir o no. La setmana vinent s'haurà de deci-
dir no sobre els pressupostos generals de l'Estat, sinó sobre les inversions de la Genera-
litat de Catalunya, que s'executen en més d'un noranta-cinc per cent. I, respecte a l'inici
de la legislatura, d'aquí, del Parlament de Catalunya, perquè crec que avui som al Par-
lament de Catalunya, doncs hauran gairebé duplicat la partida d'inversions. Aquesta és
la que està en joc i aquesta és una decisió que tenen a les seves mans.

Pel que fa referència a les inversions de l'Estat, m'han sentit aquesta mateixa set-
mana qualificar d'inacceptables, d'irrisòries, aquestes xifres d'execució. En un par-
lament es pot arribar a acords sobre les lleis; l'execució correspon al Govern de l'Es-
tat. I, precisament, nosaltres, ja que m'ha preguntat què fa Esquerra Republicana, sí
que, en la negociació de la investidura, vam incloure en els acords mecanismes per
garantir el compliment d'aquestes inversions en l'etapa que s'obre a partir d'ara, i
que, per tant, fos la Generalitat de Catalunya qui, a través de les encomandes de ges-
tió, assumís la responsabilitat de l'execució d'aquestes inversions, que estic conven-
gut que és l'única solució perquè finalment les inversions arribin a Catalunya. Crec
que en els seus acords d'investidura vostès no ho van..., no hi havia re d'això. En tot
cas, veurem si d'ara endavant és possible.

Però, en tot cas, tornem a Catalunya. I tornar a Catalunya vol dir que tenen a les
seves mans, doncs, també facilitar l'aprovació dels pressupostos, perquè al final és
la responsabilitat que assumim cadascun dels diputats d'aquesta cambra: exercir el
nostre vot,. I els demano que l'exerceixin també amb responsabilitat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Albert Batet i Canadell.

Albert Batet i Canadell

President, credibilitat. Com va dir ahir al Ple de pagesia, millor prometre poc i
complir-ho tot, perquè, teòricament, fruit dels seus acords de pressupostos amb el
Partit Socialista i Podemos, hi havia una comissió de seguiment de les execucions
de les inversions de l'Estat a Catalunya que no s'ha reunit mai. No podem seguir
sent els que més paguem i els que menys rebem. Ja n'hi ha prou.

Senyor Illa i senyora Albiach, prioritzin Catalunya. No s'hauria d'aprovar cap
pressupost a Madrid que no acabi amb aquesta situació, com ahir reclamava el con-
junt del teixit econòmic del nostre país.

I és evident, president, que té un problema amb els socis pressupostaris: a Ma-
drid, perquè li prenen el pèl, i a Catalunya, perquè és un guirigall. I abans ja ho hem
vist: entre el PSC, Esquerra i els comuns, els tics del tripartit.

Miri, Junts tenim una alternativa: model de país (*sona el senyal acústic que indi-
ca que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*), equilibri territorial, menys impostos...

La presidenta

Gràcies.

Albert Batet i Canadell

...i menys burocràcia. Hi està disposat, president? Nosaltres hi som.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor Batet, el 22 de febrer li vam fer arribar una proposta d'un acord pressupostari: setanta-quatre mesures que sumen centenars de milions d'euros i que signifiquen l'acceptació del setanta per cent de les seves propostes.

Per tant, si volen defensar el país, tenen una oportunitat la setmana vinent. Per tant, seiem, parlem-nos i arribem a un acord. Hi estic plenament disposat.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les votacions de la llei d'amnistia al Congrés dels Diputats i de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya al Parlament

317-00409/13

Formula la pregunta el senyor Josep Maria Jové Lladó, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. President, el calendari ha volgut que aquesta setmana que ve coincideixin dues votacions transcendents per a la gent d'aquest país: a Madrid s'hauria de votar la llei d'amnistia i aquí tindrem el debat dels pressupostos de la Generalitat. Queden, doncs, set dies per fer realitat dues fites que són fonamentals per a l'esdevenir polític del país. Les poques hores que ens queden per acabar de tancar la negociació per la llei d'amnistia han de servir, només poden servir, per tirar-la endavant definitivament, amb la màxima seguretat jurídica. I sembla que, per a desesperació d'alguns, això pot ser una realitat ben aviat, i ens n'hem de felicitar, i reconèixer que, malgrat les dificultats, tots hi hem contribuït de manera sincera i amb perspectiva de país, no pas personal. Fins i tot, l'enèsima temptativa del PP per bloquejar-la s'ha convertit en una victòria política i jurídica de la llei: la Comissió de Venècia n'ha avalat la seva robustesa.

Sabem, però, que, un cop aprovada, tocarà enfrontar-nos amb una judicatura que ja ha demostrat que no té cap interès en respectar la voluntat del poder legislatiu i que posarà totes les traves possibles per no aplicar-la. Sabem que aquesta serà la seva reacció i sabem que, amb la llei, la repressió no acabarà. Però també sabem que l'amnistia, a més d'una victòria política, és una eina imprescindible per posar justícia allà on avui hi ha injustícia per a centenars de persones. Ja es van inventar una rebel·lió i ens van condemnar per sedició, i ara ens acusen de terrorisme. I no pararan, perquè, per ells, el que és delictiu és ser independentista.

Malgrat que ens persegueixin, ens espiïn i ens imputin delictes delirants, nosaltres no deixarem de ser independentistes i no deixarem de treballar per fer d'aquest país un país més lliure i més just.

I la setmana que ve també tindrem un altre debat que justament persegueix fer la vida de la gent més fàcil, i és un debat on també volem aconseguir una majoria àmplia. Tenim reptes importantíssims que no podem defugir, i per afrontar-los ens calen uns pressupostos expansius com els que ha presentat aquest Govern. Tenim temps per acabar d'ampliar els suports perquè aquests comptes siguin aprovats.

Encarem, doncs, aquest debat amb generositat; fem-lo sincer i amb la predisposició de negociar per totes bandes. Aprofitem l'oportunitat i demostrem que treballem per al conjunt de la ciutadania.

President, com valora aquestes dues votacions que es produiran la setmana que ve? Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, llibertat i justícia. Tantes vegades, al llarg de molts anys de militància política, hem dit que eren dues cares de la mateixa moneda. Doncs la setmana vinent les dues cares estaran sobre la taula.

En l'àmbit de la llibertat, la recuperació dels drets gràcies a una llei d'amnistia que ha de deixar enrere una repressió; una repressió que ha afectat i afecta moltíssima gent, que molts van avalar directament o indirectament. I, per tant, celebro que avui hi hagi correccions en aquest sentit i s'impulsi i s'aprovi finalment una llei d'amnistia per passar a la següent fase, que ha de ser anar a la qüestió de fons. Perquè la repressió és perquè som independentistes i perquè els independentistes tenim majoria en aquest Parlament. Quan les idees es poden materialitzar és quan s'han activat els ressorts de l'Estat. Per tant, la llei d'amnistia és una gran oportunitat. Espero que tothom estigui a l'alçada de la responsabilitat del moment. I és una oportunitat única, m'atreviria a dir. Llibertat, per tant.

Però justícia, justícia social, justícia que vol igualtat d'oportunitats, que és el que preveuen els pressupostos de la Generalitat per a aquest 2024. Molt sovint, en el debat de pressupostos, al Parlament de Catalunya, hi entren altres qüestions, però al final sobre el que es vota és sobre el text que es presenta, els recursos de més que s'hi podran destinar. Es vota si hi han d'haver més inversions als municipis o ens hem de quedar prorrogant les de l'any anterior. Es vota si hi ha més drets per als treballadors i treballadores públics d'aquest país. Es vota si, en l'àmbit de la recerca, de la cultura, de la indústria, fan un salt endavant; si el conjunt de municipis del nostre país poden tenir accés als mateixos drets i les mateixes prestacions en l'àmbit dels serveis públics. I això és el que es votarà.

Per tant, jo em comprometo a no descansar fins al darrer minut per tenir una majoria per aprovar aquests pressupostos. Aquests pressupostos no són uns pressupostos que necessiti el Govern; són uns pressupostos que necessita Catalunya. I les conseqüències d'aprovar-los o tombar-los no les pagarà aquest Govern, les pagaran els ciutadans de Catalunya fonamentalment, que és a qui ens devem.

Per tant, jo actuaré amb la màxima responsabilitat, amb la mà estesa per construir aquesta majoria i espero que de la resta de grups de la cambra puguem també tenir una justa correspondència.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'aplicació de les mesures tangibles i concretes acordades al Parlament en matèria de lluita contra la sequera

317-00406/13

Formula la pregunta al senyor Salvador Illa Roca, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Molt bon dia, senyora presidenta. Senyor president, he vist una sessió de control, de fet ja en portem algunes, amb un punt d'excitació, excitació i soroll, soroll i més soroll. A alguns això potser els convé, pel que sembla. Al país, als catalans i les catalanes, no.

Mirin, sobre els pressupostos. Ni jo ni el meu grup som responsables que el senyor Aragonès sigui president de la Generalitat, per què no vam votar la seva investidura. D'altres sí que ho van fer. *(Aplaudiments.)* I han passat del blanc a negre amb un entusiasme que fins i tot a mi, que n'he vist de bastants colors, em sorprèn. D'altres, el que l'any passat no us resultava cap inconvenient, ara de cop, els suposa una qüestió insalvable. Curiós. I d'altres, com sempre, a la contra de tots, a destruir.

Doncs mirin, nosaltres som on érem. Dit sigui amb tot el respecte cap a la resta de grups. L'alternativa a un govern que no ens acaba d'agradar, però amb mà estesa, pensant en el país més que en les eleccions. I sí, hem arribat a un acord de pressupostos, al que ha estat possible, i crec que és bo per al país i crec que tinc legitimitat per dir-ho, perquè els recordo, el meu grup és el que més suport va obtenir en forma de vots dels presents en aquesta cambra. Això es diu política útil, la que practiquem i la que seguirem practicant. La que creiem que convé al país i a Catalunya.

I també demanem que hi hagi política útil com a conseqüència dels plenaris extraordinaris que hem celebrat, el d'ahir sobre la pagesia i el de fa un parell de setmanes sobre la sequera i el canvi climàtic, amb uns acords que van ser fruit del contrast d'opinions d'aquesta cambra i que van portar a acordar cinc mesures que requereixen una actuació, és cert, senyor Aragonès, del seu Govern, amb modificacions al decret de la sequera o instruccions, algunes d'elles en matèria de reutilització d'aigua regenerada, d'altres per a l'àmbit de l'esport o per a les piscines.

Senyor president, en aquest sentit, li volia preguntar i volia saber si el seu Govern està treballant ja en l'aplicació d'aquestes mesures tangibles i concretes per als ciutadans de Catalunya i si ens podria donar alguna previsió de calendari al respecte.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Illa, és evident que vostè i jo no compartim model de país en molts aspectes, i també en l'horitzó de cap on volem portar a Catalunya, divergim. Crec que és notori, per això formem part de formacions polítiques diferents. Però també vull subratllar que aquestes diferències, que hi són i que continuaran, no han estat impediment per posar-nos d'acord en uns pressupostos per a aquest any. I ho celebro.

Els vam presentar, doncs, la setmana passada i, per tant, agraeixo la disposició del seu grup a poder arribar a aquest acord, malgrat les diferències que tenim i que persistiran i que defensarem, en molts àmbits, models oposats. Però aquest 2024 ens hem pogut posar d'acord en unes mesures que són bones per al país. I si vostè i jo, que tenim diferències en tants àmbits, ens hem pogut posar d'acord, amb qui aparentment no en tenim tantes, hauria de ser més fàcil.

Dit això, aquest pressupost també dona resposta a una situació de sequera que ens preocupa i que és la urgència més immediata que tenim com a país amb més de 1.000 milions d'euros en l'àmbit de les polítiques relacionades amb la sequera. I, evidentment, els resultats del Ple s'estan treballant; les properes setmanes hi haurà la modificació ja aprovada del pla especial de sequera i això ens ha de permetre que aquell acord polític que va haver-hi, doncs, fa pocs dies aquí al Parlament, es traslladi en l'àmbit de la norma concreta i precisa.

Ho hem de fer també amb el treball amb els sectors implicats, perquè hi ha moltes qüestions de caràcter tècnic que s'han de tenir en compte per no haver després de fer correccions sobre la marxa. Hi ha un pla contra la sequera amb què estem actuant i ho fem també amb la flexibilitat necessària a mesura que va avançant el temps, perquè tothom pugui continuar fent el que feia sense que l'afecti la sequera. I, per tant, treballarem en aquest sentit i aquest és el nostre objectiu. Per tant, en les properes setmanes ho tindrem publicat i vostès en seran coneixedors.

La presidenta

Per preguntar, té la paraula senyor Salvadó Illa Roca.

Salvador Illa i Roca

Gràcies, senyora presidenta. A nosaltres no ens trauran de la política útil i, per tant, tota la disponibilitat a arribar a acords amb vostè i amb la resta de grups de la cambra per resoldre problemes concrets dels ciutadans. I tampoc –no ens confonguem– no ens trauran de l'exigència del compliment dels acords i del compliment també de les resolucions d'aquest Parlament.

En matèria de sequera, celebro la resposta que m'ha donat. Seguirem l'aplicació i el compliment d'aquestes mesures i, com sempre, en aquesta qüestió en particular de la sequera, disposició a col·laborar.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies. Una reflexió complementària: aquests dies, en els debats monogràfics, hem aprovat i aprovarem moltes resolucions. Aquestes resolucions, sense pressupostos, moltes d'elles no es poden aplicar. Aquesta és la realitat i, per tant, és la realitat a què s'haurà d'afrontar aquest Parlament la setmana vinent votant. Espero que tothom estigui a l'alçada. Jo estendré la mà amb voluntat d'acords fins a l'últim moment.

Gràcies.

La presidenta

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

(Fora remor de veus. Pausa llarga.)

Gràcies, diputats i diputades. Si van abandonant en silenci, podrem continuar el Ple. Gràcies.

Decret llei 1/2024, del 13 de febrer, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya (IRSC) per a mitigar situacions de necessitat i privació econòmica de la ciutadania de Catalunya

203-00040/13

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 1/2024, del 13 de febrer, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya per a mitigar situacions de necessitat i privació econòmica de la ciutadania de Catalunya. En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà el conseller de Drets Socials per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Té la paraula per a això el senyor conseller, el senyor Carles Campuzano i Canadés.

El conseller de Drets Socials

Gràcies, senyora presidenta. President, vicepresidenta, conselleres, diputats i diputades, director general de Prestacions Socials del Govern de la Generalitat... És un plaer, en nom del Govern, presentar aquest decret llei, el Decret llei 1/2024, de 13 de febrer, d'increment de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, per a mitigar situacions de necessitat i privació econòmica de la ciutadania de Catalunya. És un decret llei necessari i imprescindible. Estic segur que comptarà amb la majoria de la cambra.

Com saben vostès, estem parlant de l'increment de l'IRSC, un IRSC creat per la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de Catalunya. És l'instrument –l'IRSC, aquest indicador de renda de suficiència– que determina la quantia de la principal prestació de l'estat del benestar que gestiona la Generalitat en l'àmbit de

la protecció social, que és la renda garantida. I no només la renda garantida, sinó el conjunt de prestacions econòmiques establertes en la Llei 13/2006, especialment els complements de les pensions de caràcter estatal, les prestacions per a joves tutelats i extutelats i per a l'acolliment d'infants. I no només determina la quantitat de la quantia d'aquestes prestacions, sinó determina també els llindars d'accés a les prestacions i determina també, regula també, el copagament dels serveis de la cartera de serveis socials.

Per tant, l'IRSC realment és un instrument absolutament rellevant del nostre estat del benestar i ens ha de permetre protegir les persones beneficiades d'aquest conjunt de prestacions de l'evolució dels preus. La inflació és sempre allò que afecta més negativament les persones en risc d'exclusió, allò que afecta més negativament les classes mitjanes i les treballadores, i per tant, hem de protegir les prestacions socials a través d'uns increments que responguin també a l'evolució dels preus i tenint en compte també quina és la renda suficient a Catalunya per viure amb dignitat.

Ens vam trobar, aquest Govern, que aquest índex tan rellevant estava congelat des de 2010, dotze anys de congelació, i l'any passat vàrem abordar un increment històric del vuit per cent de l'IRSC, fruit també dels treballs en el marc dels acords de pressupostos de l'any passat, amb el diàleg social i singularment amb Comissions i UGT, però també amb la Taula del Tercer Sector Social de Catalunya. Vàrem revertir, per tant, una congelació inacceptable de l'IRSC. I aquest any havíem de continuar amb aquesta mateixa política. El context de la inflació, de l'alta inflació, especialment en els aliments i en l'energia, estava castigant les classes mitjanes, les classes treballadores i les persones en risc d'exclusió. I per tant, també en el marc dels treballs que es varen fer per part de la Vicepresidència del Govern i de la conselleria d'Economia, en el diàleg social, vàrem acordar també un increment del 5,4 de l'IRSC per a aquest any, que era també una demanda que formulava la Taula del Tercer Sector. I és per aquesta raó que fem aquest decret llei.

Com vostès saben, la llei de prestacions –on es regula l'IRSC– contempla que sigui en la llei de pressupostos on es produeixi l'actualització de l'IRSC, i hem optat per avançar-nos, no esperar-nos a incorporar aquesta actualització a la llei de pressupostos, i fer-ho en aquest decret llei que vàrem aprovar a principis d'aquest mes de febrer. I ho vàrem fer en el context, singularment, de l'aprovació, a finals de desembre, per part de l'Estat, del decret llei de pròrroga també dels pressupostos generals de l'Estat, que incorporava un increment del conjunt de prestacions del sistema de la seguretat social que afectava els complements que des de la Generalitat donem a aquestes prestacions. Si no efectuàvem una modificació de l'índex de referència de suficiència, el que ens estava passant és que un conjunt de prestacions que complementàvem nosaltres, els nostres complements o disminuïen o fins i tot estaven desapareixent.

Els haig de recordar també que el decret de pròrroga de pressupostos de la Generalitat s'aprova a principis de desembre. Desconeixíem quines serien les quanties que l'Estat aprovaria a finals d'any i, per tant, vàrem decidir avançar-nos a l'elaboració dels pressupostos i procedir, per tant, a aquesta actualització. No ens podíem permetre el luxe d'esperar a tindre pressupostos aprovats per procedir a aquesta actualització de l'índex de referència.

Els haig de dir, si em permeten, també, a banda de recordar que aquesta serà una actualització que tindrà vigència des d'1 de gener d'aquest any, que el 2024 abordem importants reptes en aquest àmbit. Abordem un repte que depèn en aquests moments de les senyores i els senyors diputats, que és l'actualització de la llei de la renda garantida, on hem de ser capaços de millorar l'abast de la renda garantida. Com saben vostès, l'informe d'Ivàlua ens recorda que de les 250.000 persones que estan en situació de pobresa severa a Catalunya n'hi ha al voltant de cent mil que no es poden beneficiar de la renda garantida justament pel disseny de la renda garantida i, per tant, és important que el Parlament aprovi aquesta reforma. I que el Parlament, a més a més, aprovi una reforma que vagi orientada a evitar el risc de la trampa de la

pobresa i, per tant, facilitar la inserció laboral dels beneficiaris de la renda garantida. I el Govern continua tenint el repte de combatre el *non-take-up*, o sigui, combatre la dificultat que tenen les persones d'accedir a la renda malgrat tindre'n dret. En aquest sentit, el procés de transformació digital en què està sotmès el departament ens ajudarà a combatre el *non-take-up*, justament també amb mesures que prendrem en l'àmbit del llenguatge planer.

Els hi haig de dir també que aquest serà el mandat, l'any en què assumirem la gestió íntegra de l'ingrés mínim vital i, per tant, gestionarem les dues prestacions. Això ens ha d'ajudar en l'eficàcia de la lluita contra..., el combat contra la pobresa.

I finalment, en l'acord amb els interlocutors socials, amb Comissions, UGT, Foment i Pimec, s'incorporava la necessitat de regular una metodologia d'actualització de l'IRSC. Serà important que, en això, hi avancem, justament per evitar que ens tornem a trobar en el que vam patir entre 2010..., i fins el 2022, que és un període llarguíssim de congelació de l'IRSC.

Aquest serà un repte també rellevant que el Govern abordarà en aquest 2024 i espero que compti amb el suport de les senyores i els senyors diputats, igual com aquest matí esperem també que aquest decret llei sigui convalidat per la cambra.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició, i aquest torn serà d'un temps de cinc minuts per a cada grup parlamentari, tal com es va acordar a la Junta de Portaveus.

Té la paraula, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari del Partit Socialista i Units per Avançar, el senyor Raúl Moreno Montaña.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, conseller, consellera, avui el Govern ens proposa l'aprovació d'un decret per incrementar l'indicador de renda de suficiència de Catalunya. I ho fa via decret, cosa que no és habitual. De fet, ho deia abans el conseller; la llei de prestacions socials de caràcter econòmic recull que l'increment de l'IRSC s'ha de fer via llei de pressupostos, però aquest any ha estat una sorpresa trobar-se que ho hem de fer via decret, no?

En la documentació justificativa es diu que es fa per diferents raons, entre altres coses, per la problemàtica que tenen els ciutadans que estan en risc d'exclusió social per l'increment dels preus. També parla –després m'hi referiré– del tema de les pensions no contributives i l'increment que han tingut el mes de desembre. Per tant, això em deixa una mica parat. Sembla que no era urgent incrementar l'IRSC en els darrers tretze anys que va estar congelat. No ens vam trobar, fins i tot en aquells anys en què aprovàvem pressupostos o prorrogàvem pressupostos, un increment de l'IRSC via decret. Tampoc va passar en aquests tretze anys, en què les persones vivien la pitjor crisi econòmica a Espanya i Catalunya, que el Govern considerés que s'havia de protegir, fins i tot sense pressupostos, fent-ho via decret. Ara celebrem, en tot cas, que el Govern ho faci. L'any passat va comptar amb el nostre suport en els pressupostos perquè això fos possible. I aquest any, efectivament, doncs, ho farem també.

I per què enguany ho hem fet via decret, ho ha fet el Govern via decret? Perquè, ho deia abans, el mes de desembre es van incrementar les prestacions que cobraven..., les pensions no contributives que cobraven 51.000 persones a Catalunya, que han vist reduïts els seus complements i hem tingut moltes queixes de ciutadans que ens han vingut a dir: «Escolti'm, jo estic cobrant ara menys del que cobrava l'any passat.» I aquest fet d'incrementar l'IRSC ho solucionarà i ho posarà amb caràcter de normalitat, no?

Per tant, nosaltres, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, vam contribuir a l'aprovació de l'any 2023 dels pressupostos, contribuïrem també a l'aprovació aquest 2024 dels pressupostos, tots dos amb increments de l'IRSC, cosa que

durant tants anys havíem reclamat i que durant tretze anys no va voler tocar ni va voler sentir-ne parlar el Govern, que en aquests moments sí que l'està incrementant, però que durant aquests tretze anys va condemnar les persones en risc d'exclusió social a perdre poder adquisitiu. Benvingut sigui, en tot cas, el canvi de criteri.

Mentre a Catalunya l'IRSC es congelava, l'IPREM, que és el valor, l'indicador similar al conjunt d'Espanya, pujava. Sempre l'IRSC ha estat per sobre de l'IPREM. En aquests moments, l'IPREM i l'IRSC es toquen. Des del punt de vista dels increments que veurem en els pressupostos de l'any 2024 de l'Estat, sí, continua pujant l'IPREM. Però allò que l'IRSC de Catalunya sempre era més alt perquè el nivell de vida a Catalunya és més alt, doncs en aquests moments el fet de no haver-lo actualitzat durant tretze anys fa que això ja no sigui així.

L'increment de l'IRSC d'enguany l'ha acordat el Govern amb els agents socials i la Taula del Tercer Sector. De fet, no deixa de ser curiós que el mes de desembre el Govern acordés amb els agents socials un increment del quatre per cent i que mesos després acordés amb la Taula del Tercer Sector un increment del 5,4 per cent. Això també va passar l'any passat. Crec que s'haurien d'aclarir amb qui volen pactar una cosa o l'altra. Entre altres coses, per no generar ni malestar, ni competència, ni desconfiança entre els interlocutors amb qui vostès es comprometen a negociar l'increment de l'IRSC. I any rere any això comença a ser una mica un joc.

Però l'important de tot aquest periple és la finalitat. L'objectiu d'incrementar l'IRSC és fer que més famílies, que més persones puguin accedir a les prestacions socials perquè incrementem el límit econòmic per accedir-hi, algunes de la Generalitat, altres dels ajuntaments, i, de retruc, incrementem també la quantia de la renda garantida de ciutadania. Dos aspectes positius, però que cal abordar amb cura. Més prestacions i major quantia. Aquest és l'objectiu.

Doncs bé, l'increment de l'IRSC, si mirem les dades de la renda garantida de ciutadania de l'any passat, que ja havíem incrementat l'IRSC, no ha suposat que més persones demanin la renda garantida de ciutadania. És més, hi ha menys persones amb relació a l'any anterior que han demanat la renda garantida de ciutadania.

Per tant, el nostre problema no és tant un problema del llinar d'accés a les prestacions, sinó que la gent no les demana. I no les demana perquè no les coneix, i no les demana perquè no hi ha una acció proactiva per part del Govern per fer arribar aquestes prestacions a la gent que la necessita. Per tant, podem anar incrementant l'IRSC. Veurem quin és el resultat de la resta de prestacions socials que recull la llei. Però en el fet de la renda garantida de ciutadania, que és la principal, no hi ha hagut més persones que s'hagin beneficiat de la renda garantida de ciutadania, i no és només un problema de la llei, senyor conseller, sinó que va més enllà.

En definitiva –i acabo–, nosaltres donarem suport a aquest increment de l'IRSC. No és un increment que reverteixi la pèrdua de poder adquisitiu d'aquests tretze anys (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) de congelació del seu Govern, és cert. Creiem i sabem que és insuficient, però és l'increment que ha pactat amb els agents socials i la Taula del Tercer Sector...

La presidenta

Gràcies...

Raúl Moreno Montaña

I és aquí on el PSC –acabo, presidenta– torna a fer el que demanem a la resta de grups parlamentaris: política útil i responsabilitat, sobretot per aquelles persones que pitjor ho estan passant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé. Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, Junts per Catalunya l'any passat, a la seva proposta en aquests pressupostos, ja portava aquesta petició d'augmentar un vuit i mig per cent aquest IRSC. Vostès, doncs, van acabar aprovant aquest vuit per cent, que celebrem, perquè, com vostè mateix ha dit, portava dotze anys congelat i a més és l'indicador a partir del qual es calculen les prestacions socials que poden fer front a les necessitats més bàsiques dels ciutadans. I així també ho demanen les entitats socials per adequar-se també a aquest cost de vida i per la vinculació que té directa amb totes les prestacions, no?, amb prestacions socials com la renda garantida de ciutadania, prestacions per aliments, el lloguer, l'habitatge, que quedaran, doncs, totes elles revalorades. De fet, aquestes prestacions afecten 250.000 persones a Catalunya.

El que no podem de cap manera celebrar és com s'ha aprovat, per aquest decret. Miri, el Departament d'Economia en el seu web diu clarament que l'indicador es fixa periòdicament mitjançant les lleis de pressupostos de la Generalitat de Catalunya. Per tant, és clau, aquests pressupostos, preparar-los, negociar-los i aprovar-los en termini, perquè això voldria dir que aquest indicador estaria vigent des de l'1 de gener d'aquest any enlloc d'aquest mes de març o ves a saber quant hagués estat quan s'haguessin aprovat aquests pressupostos.

Vostè, a les diferents compareixences i avui també, no para de demanar la responsabilitat de la resta de grups perquè aprovem aquests pressupostos, perquè d'ells penguin totes aquestes coses tan importants. I jo li pregunto: «La responsabilitat és nostra o és seva?» Perquè el conseller Giró el mes d'agost ja tenia preparats els pressupostos i van entrar, per aquest país, en vigor l'1 de gener d'aquell any, com correspon. I vostès, doncs, ni a l'agost ni al novembre ni més enllà. És a dir, des de Junts per Catalunya, de fet, molt més tard hem tingut notícia d'aquests pressupostos.

Per tant, home, jo crec que si tanta responsabilitat tenim tots, doncs potser hagués estat bé que el Govern hagués fet els deures quan tocava. Però bé, ja li avanço que per part nostra, per descomptat, que això serà un sí.

Però aprofitem avui també per fer-li arribar un missatge. Ja que ens parla d'aquesta importància dels pressupostos i ara notem que el seu soci preferent s'està girant o potser escenificant, perquè amb els comuns ja sap vostè que mai se sap, doncs potser han de recordar ara que Junts per Catalunya és aquí amb més de cent propostes que se'ls hi han fet arribar, que estem oberts a negociar. Perquè, al final, jo crec que potser haurien de repensar com van arribar vostès a aquest Govern. I era amb una legislatura independentista, amb aquest cinquanta-dos per cent, que és el que ens havia de fer arribar cap a la llibertat del nostre país.

Per tant, no faci trampes com l'altre dia a la comissió que ens deia: «No, no; és que amb vostès no podem parlar perquè demanen una retallada de 1.000 milions d'euros en el pressupost», parlant de l'impost de successions. Perquè vostè sap que no estem parlant de cap retallada en els pressupostos de la Generalitat de Catalunya. I si no és que vostè té molt poca ambició, perquè aquí no estem parlant d'això. Els catalans generem suficient i necessàriament els diners per poder fer front a aquesta anul·lació d'aquest impost. I ho sap. I podríem permetre, doncs, que les famílies que han estalviat, que els seus hereus s'estalviessin pagar aquest impost que ja han pagat en vida. I també podríem assegurar aquesta successió empresarial de tanta gent que, a vegades, no pot assumir aquesta empresa, per què?, perquè s'han de pagar uns impostos molt alts.

Per tant, no hi veiem cap problema en aquesta rebaixa. I el que sí que li fem veure és que no em parli de retallar el pressupost de la Generalitat, parlem del que és veritat, parlem de l'infrafinançament de la Generalitat de Catalunya, parlem de dèficit fiscal. I vostè sap que aquest és el problema.

Vostès porten al departament des del 2016, amb un *impasse* d'un any i mig, i no van actualitzar mai aquest IRSC. Per què? Doncs, evidentment, per falta, no?, d'un

pressupost, de recursos. Miri, nosaltres, a Junts per Catalunya, amb el diputat Joan Canadell, vam elaborar un pressupost alternatiu on es feia el pressupost de la Generalitat de Catalunya amb recursos propis i sense patir aquest infrafinançament. I si el seu departament ara té gairebé 3.500 milions d'euros, amb una pujada d'un 4,9 per cent respecte a l'any passat, que si mirem l'IPC és un tres i mig, doncs, imagini's, amb aquest pressupost alternatiu nosaltres tindríem 5.670 milions d'euros per al seu departament.

Per tant, ambició i lideratge. Perquè, mirin, cada vegada que donem números, que parlem de dèficit fiscal, de l'infrafinançament de la Generalitat de Catalunya, totes aquestes bancades normalment riuen. Doncs, jo els hi demano com a govern més ambició, més lideratge i menys renúncies. Perquè els hi recordo que no fa ni un any, quan pronunciàvem la paraula «amnistia», totes aquestes bancades reien i ara ja no riuen tant.

Per tant, siguem ambiciosos, deixem d'administrar les engrunes que ens deixen i, com diuen vostès, sempre endavant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Otro decreto ley. Uno detrás de otro para dejar su lamentable impronta ideológica. Este decreto es la consecuencia de su inacción, de sus políticas erráticas, como todas las políticas del separatismo, y del seguidismo que ha hecho el Govern al actual Gobierno socialcomunista de España, que, a su vez, es el que les ha permitido mantenerse al frente de la Generalitat de Catalunya.

Un cambio de cromos, el que han hecho con Cataluña, y del que salen terriblemente perjudicados los catalanes. Aumentar el índice de renta de suficiencia de Cataluña implica que un número mayor de personas con una renta insuficiente para costearse una vida digna tengan la posibilidad de acceder a las ayudas de la Generalitat.

Presentamos desde VOX dos observaciones. Primero, el IRSC se calcula anualmente con la ley de presupuestos. Los responsables de que haya o no haya presupuestos son ustedes, lo que significa que este decreto es como si pusiesen una tirita a la ciudadanía después de apalearla. Como son incapaces de presentar unos presupuestos en el tiempo que corresponde y como consecuencia de esto muchos catalanes salen perjudicados, presentan un decreto ley para mitigar el daño que ustedes mismos han producido.

Segundo, los catalanes cada vez necesitan más ayudas, los catalanes cada vez son más pobres; un 24,3 por ciento de la población está en riesgo de pobreza extrema y exclusión social. Y esto solamente tiene que ver con ustedes. Y para pruebas, botones, sus presupuestos, en los que despilfarran a diestro y siniestro para regar a todos los entes afines a su enfermiza ideología: TV3, 337 millones; Igualdad y Feminismos, 132 millones de euros; embajaditas, 102 millones de euros. O para colocar a sus amiguetes; solo en las oficinas del Departamento de Salud han aumentado 12 millones de euros para contratar a ciento cincuenta altos funcionarios más.

Este decreto ley se encuentra en el epicentro del *modus operandi* de la izquierda y de los separatistas. Con una mano promueven políticas que abocan a las regiones a endeudarse cada vez más, como Cataluña, con ciudadanos cada vez más pobres; ejecutan leyes, decretos e imposiciones que impiden ganarse el pan a las personas; criminalizan al que osa prosperar a través de su trabajo, y exprimen a impuestos al emprendedor. En resumen, arrasan con cualquier brote verde que pueda favorecer la economía. Con la otra mano se autoproclaman salvadores de la ciudadanía, ofreciéndoles las migajas de su mala gestión, las migajas de su despilfarro y las migajas

de sus malversaciones en forma de ayudas. Este es el clásico marco de la izquierda y de los separatistas.

Este decreto no es más verdad que cualquiera de sus eslóganes; eso sí, la prensa subvencionada que se dedica a la publicidad institucional, zalamera con la mano que le da de comer, lo venderá adornado con un sinfín de alabanzas. No obstante, la realidad es muy distinta y cuando se trata de repartir dinero entre la ciudadanía, ustedes lo miran todo con lupa. Pese a la subida de este índice, en el 2023 se redujeron un seis por ciento las solicitudes de renta garantizada de la ciudadanía por las trabas burocráticas; es decir que, pese a aumentar el número de posibles beneficiarios, los últimos datos de la Generalidad mostraron que no es oro todo lo que reluce y que no se lo iban a poner ustedes igual de fácil al ciudadano de a pie que a los altos cargos y afines suyos para hacerse con un pedazo del pastel.

En cualquier caso, y esta es una de las grandes y constantes denuncias de VOX, los beneficiarios de las ayudas del 2021 fueron los inmigrantes, que recibieron el cuarenta y cinco por ciento, casi la mitad de todas las ayudas en forma de renta garantizada de la ciudadanía. Desde entonces, llevamos preguntando al Govern, año tras año, quién consume los recursos de la Generalitat, sin obtener respuestas, y los catalanes tienen derecho a saber quién disfruta de sus impuestos y dónde están los recursos que necesitan y no les llegan. Es un secreto a voces que ustedes destinan la mayor parte de nuestros recursos a la inmigración ilegal o a la inmigración que legalizan de forma exprés; un secreto que ya no pueden esconder. Los catalanes saben y se lo dirán en las urnas.

Nosotros votaremos a favor del aumento de este índice (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) –y termino, señora presidenta–, votaremos a favor con la esperanza de que haya algún catalán entre los que acaben saliendo beneficiados de esta ayuda.

La presidenta

Gràcies...

María Elisa García Fuster

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la senyora Basha Changue Canalejo.

Basha Changue Canalejo

Bé; gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades... Bé, nosaltres entenem que aquesta proposta de pujada de l'índex de referència de suficiència de Catalunya és important, d'acord?, per accedir a les prestacions. Està molt clar que després de dotze anys d'estar congelat, des del 2010 fins al 2023, que es va apujar el vuit per cent, doncs, és interessant haver-lo apujat.

Ara bé, l'exclusió social per accedir a la resta de prestacions està calculada, d'algun manera, en un doble barem d'aquest índex, cosa que situa amb aquesta pujada les persones que cobren menys de 1.511,64 euros mensuals en aquest risc d'exclusió.

Això, a Catalunya, com ja han dit altres grups, estem parlant d'aproximadament unes 250.000 persones beneficiàries potencials si sumem la resta de requisits. I és que per nosaltres aquí, precisament, és on està el problema, perquè, evidentment, en risc de pobresa i en situació de precarietat hi ha bastantes més de 250.000 persones al país; de fet, el diputat Moreno ja ho ressaltava, des de l'any 2022 –perdó–..., des de l'any..., sí, des de l'any 2022 fins a l'any 2023 hi ha hagut sis mil persones menys, sis mil sol·licituds menys de la prestació de la renda garantida de ciutadania. Estem d'acord amb l'anàlisi, però probablement no estarem d'acord amb les propostes.

De fet, també volem ressaltar que els pressupostos de l'any passat contemplaven una inversió de 144 milions d'euros per a aquesta renda garantida de ciutadania, dels

que finalment només s'han executat 34 milions d'euros; per tant, hi ha 110 milions d'euros que estaven previstos per a aquesta prestació que no s'han executat.

Nosaltres el que veiem és que cada cop demanen menys prestacions d'aquest tipus, però les dades de pobresa no estan baixant: un de cada quatre catalans continua estant en risc d'exclusió, la taxa Arope continua cronificada al vint-i-cinc per cent i recordem que en el cas de la infància puja fins al trenta-un per cent.

Per tant, coincidint amb l'anàlisi d'entitats –de federacions com ECAS, per exemple–, nosaltres també entenem que les prestacions assistencialistes com les que tenim ara no estan funcionant per revertir els números; sí que és cert que el percentatge de pobresa baixa a la meitat després de les transferències de les prestacions –i això ho sabem perfectament–, però entenem també que si es condiciona l'accés a aquest mínim de vida digna, que és la renda garantida de ciutadania, per posar l'exemple de la prestació principal a la que afecta aquest índex, no estem avançant gens, perquè, de fet, el resultat d'aquest sistema és que només el quaranta-un per cent de les persones que sol·liciten la renda garantida de ciutadania compleixen els requisits per poder-la tenir. Això deixa el cinquanta-nou per cent de la gent que demana la renda garantida de ciutadania sense poder-la tenir, per molt que vostès la modifiquin, estem fent aquesta ponència en aquest Parlament, i per molt necessària també que entenem que és dintre de la urgència actual.

Nosaltres donarem suport a aquest decret llei, perquè, evidentment, qualsevol millora, per molt d'engruna que sigui, és un avenç i és avançar. Però, conseller, el Govern no pot dedicar-se només a apagar focs. Nosaltres entenem que cal planificar mesures estructurals, com és la renda bàsica universal; un accés universal sense condicionants i, important també, eliminant tràmits, burocràcia –que per nosaltres són l'escull principal de les persones que deixen de demanar la renda garantida de ciutadania–, i sense també aquesta necessitat de mantenir l'estructura fiscalitzadora de la pobresa en la que s'ha convertit el Departament de Drets Socials, sense que la gent hagi d'estar constantment preocupada per estar demostrant tota l'estona que és tan pobre com diu que és.

Per tant, per nosaltres..., sí, donarem suport a aquest decret, però cal més, conseller; continuarem insistint en desplegar aquesta renda bàsica universal, encara que vostès hagin sigut capaços de vendre's el futur de la gent amb l'eina que la renda bàsica universal representa només per accontentar el Partit Socialista i Sánchez Llibre, i a més, sense res a canvi, conseller. Perquè els milions que deu l'Estat en l'àmbit social tampoc no estan en el seu acord de pressupostos. Acabem dient-li, conseller, lideri la transformació real, sigui responsable, sigui útil realment per al futur del país, perquè mesures com aquesta el que fan és augmentar la caritat, que és una ficció capitalista que –*espóiler*– *sale mal*.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la senyora Yolanda López Fernández.

Yolanda López Fernández

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades... Antes de entrar a valorar el incremento que propone este *decret llei*, quiero poner en valor el hecho de que mediante un *decret llei* estamos dando impulso a una medida que hasta ahora se aprobaba en la ley de presupuestos, lo cual quiere decir que, si existe voluntad política, el Govern puede impulsar medidas sociales tan relevantes como la de incrementar la renta de las personas en situación de mayor necesidad de nuestro país.

Así que celebramos que esta vez aún en prórroga presupuestaria, el Govern haya llegado a un acuerdo con los agentes sociales para el incremento de este 5,4 del IRSC.

Dicho esto, no podemos pasar por alto el desprecio sistemático al que ha estado sometido este indicador de renta de suficiencia durante el período de 2010 a 2022

con los sucesivos *govern*s de Junts y Esquerra Republicana. Fue la época más dura para la mayoría social de nuestro país, con una crisis que golpeaba la vida de la gente mientras los distintos *govern*s de la Generalitat se dedicaban a recortar servicios y congelar las rentas a quienes más las necesitaban. Se dejó en la estacada a las personas en situación de pobreza y no ha sido hasta 2023 que se logró ese ocho por ciento de incremento.

Coincidimos, por tanto, en la relevancia de este incremento. Es una medida positiva que mejora los ingresos de las personas perceptoras de prestaciones y complementos para las unidades familiares que reciben la renta garantizada. En este caso, son 104.000 prestaciones que incrementarán a 8,72 euros para la prestación individual y no mucho más para el conjunto de las 164.000 personas beneficiarias de la *renda garantida*.

Y como ya se ha destacado, es relevante el impacto que puede tener sobre la cantidad de personas que podrán acceder a prestaciones y subvenciones por ser el IRSC un índice que limita el acceso, aunque sigue siendo insuficiente. *Conseller*, puede y debe ser superior.

Hoy lo que nos tenemos que preguntar es si una renta de suficiencia de 755,82 euros en Cataluña es una renta justa. ¿Ese es el indicador que queremos? ¿Es el indicador que necesitamos? En los últimos años, hemos logrado subir el salario mínimo interprofesional hasta los actuales 1.134 euros, lo que representa un cincuenta y cuatro por ciento de incremento desde 2018. Con el incremento del 2023 y el del 2024, el IRSC acumula un 13,4 por ciento de actualización, pero seguimos con un índice desactualizado en relación con años que estuvo congelado y no lo hizo. Y esto lastra nuestra capacidad de hacer frente a las desigualdades y de fortalecer la protección social. Estamos hablando de que hoy deberíamos estar aprobando un incremento del catorce y no 5,4 por ciento, para situarnos en las cuantías que fueron espoliada a sus perceptores, alrededor del veintidós por ciento de desfase.

La pregunta, entonces, es: ¿Van ustedes en esa dirección, *conseller*? Tenemos una nueva oportunidad con la mejora normativa de la ley de la *renda garantida* para impulsar nuevos complementos que mejoren la protección social. Ese es el camino en la lucha contra la desigualdad. Cataluña ha de recuperar una política pública de garantía de rentas con unas cuantías que permitan salir de la situación de pobreza y de pobreza extrema. Erradicar la pobreza infantil ha de ser una prioridad política.

Por supuesto, vamos a validar este *decret*, porque lo contrario sería un escenario indeseable, pero se trata de reparar errores del pasado. Esperamos mucho mucho más compromiso político con el sistema de prestaciones y especialmente con la *renda garantida*. No nos sirve el argumento de lo que no podemos pagar por parte del mismo Govern que sí puede universalizar cheques de compra.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Noemí de la Calle Sifré.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. Conseller... Bon dia a tothom. Los liberales creemos firmemente en la creación de oportunidades, en la promoción de la autonomía personal y en la importancia de un marco que fomente la iniciativa privada y la competitividad. Sin embargo, entendemos también que la libertad económica no puede existir sin un mínimo de seguridad y estabilidad que permita a todos los ciudadanos participar activamente la economía y en la sociedad, y, por esta razón, entendemos que el incremento del indicador de renta de suficiencia de Catalunya es una medida que reconoce la realidad de las dificultades económicas que enfrentan muchos de nuestros conciudadanos. La pobreza y la exclusión social no solo son problemas morales, sino que también son obstáculos reales para el desarrollo económico y la cohesión

social. Y al garantizar un mínimo de seguridad económica, estamos invirtiendo en el capital humano de Cataluña, promoviendo una sociedad, pues, más dinámica, más competitiva y justa.

Por lo tanto, este decreto no lo vemos como un gasto, sino como una inversión en el futuro de Cataluña, una inversión en su gente, en su potencial y en la promesa de un futuro en el que nadie quede atrás. Apoyar este incremento es reconocer que el Estado tiene un papel crucial en actuar como red de seguridad para aquellos en situaciones de vulnerabilidad extrema. Y, pues, apostamos por aumentar el indicador de renta de suficiencia de Cataluña, porque entendemos que la verdadera libertad comienza con la garantía de que las necesidades básicas están cubiertas, permitiendo así que todos los ciudadanos puedan aspirar a más, puedan innovar, crear y contribuir plenamente a la riqueza y diversidad de nuestra sociedad.

Sin embargo, hay algunos flecos que este decreto creemos que no resuelve todavía. Como se ha comentado, todo empezó con la subida de las pensiones no contributivas. A primera vista, parecería lógico esperar que, al aumentar las pensiones no contributivas, los beneficiarios recibiesen un mayor importe mensual. Sin embargo, pues, existen situaciones en las que, tras un aumento de estas pensiones, algunos beneficiarios pueden acabar percibiendo menos dinero al mes al interactuar con otras pensiones, ayudas o complementos por mínimos que la persona puede estar recibiendo, que es lo que ha ocurrido en algunos casos en Cataluña, provocando la reducción o la pérdida de estos complementos o ayudas.

Y se podría pensar también que aumentando el IRSC, como hace este decreto, esto quedaría solucionado. Y efectivamente es así. Pero no en todos los casos. Y, aun con la subida de la pensión no contributiva y el IRSC, algunos ciudadanos percibirán menos que antes.

Y tanto el diputado Moreno como el *conseller* Campuzano creo que son conscientes porque, gracias a las redes sociales, los ciudadanos pueden ponerse en contacto directamente con nosotros y trasladarnos sus problemas. Y comento esto por un caso concreto, que es la mamá de Ferran, un chico con discapacidad intelectual que nos suele etiquetar a los tres en sus publicaciones para ver si alguno puede resolver lo que ocurre con la pensión de su hijo. Y es un caso concreto, sí, pero que no deja de representar una situación en la que se pueden y se encuentran algunos otros ciudadanos. Y la *conselleria*, pues, responde que se debe a que, según la normativa vigente, la suma de la pensión no contributiva del complemento no puede superar el IRSC.

Y es que esta subida del IRSC también puede comportar un desfase entre el incremento del IRSC y otros beneficios, o la reducción de complementos y ayudas específicas. Es decir, al final es un pez que se muerde la cola, ¿no? Y resulta que la subida de las pensiones no contributivas y la subida del IRSC lleva a algunos ciudadanos a cobrar menos.

Y nosotros creemos que esta problemática podría solucionarse si hubiese un poco más de coordinación entre la Administración estatal y la autonómica, mejorando la eficiencia de las mismas, compartiendo plataformas digitales que puedan facilitar la identificación de situaciones en las que el incremento de una pensión puede afectar negativamente a los beneficiarios y corregir estas situaciones estableciendo protocolos de actuación conjunta para garantizar una respuesta coordinada, simplificando trámites para reducir la burocracia, facilitando así el acceso a los ciudadanos y, por supuesto, pues, establecer mecanismos de evaluación que permitan a las administraciones ajustar y mejorar continuamente sus procesos y políticas. Porque no nos olvidemos que al final la Administración debería estar al servicio del ciudadano, al servicio de Ferran y de su madre Aurora, y no al revés, y realmente sería deseable poder servirles mejor.

Gracias.

La presidenta

Per part del Grup Mixt, té la paraula la senyora Lorena Roldán Suárez.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Lo voy a hacer desde el escaño porque, la verdad, es que voy a ser bastante breve.

No tenía intención de intervenir en el debate, pero sí que es verdad que me han sorprendido algunas de las palabras que decía el *conseller*. Él mismo decía que, en el 2023, que fue cuando se subió este índice... —cito palabras textuales—, diu: «Vàrem revertir una congelació que era inacceptable.» Bueno, como si la consejería no hubiera estado en manos de Esquerra Republicana en todos estos años donde este indicador ha estado congelado, la verdad. Parece que ustedes han llegado ahora. No sé. Sinceramente me ha sorprendido.

Y, luego, por otro lado, también sacaba usted pecho de que han querido avanzar con este decreto ley, porque es verdad que el aumento del indicador tiene que venir reflejado en la ley de presupuestos. Hombre, no es que se hayan ustedes avanzado; es que ustedes han presentado los presupuestos fuera de plazo, como viene siendo ya habitual. Si ustedes hubieran presentado los presupuestos cuando tocaba y hubieran negociado con esos socios que se buscan, pues a lo mejor no haría falta este decreto ley. De hecho, si consiguen finalmente aprobar los presupuestos, este decreto ley quedará sin utilidad, porque, evidentemente, como bien explicaba usted en su intervención, pues, el aumento del indicador tiene que venir recogido en una ley.

En fin, nosotros, evidentemente, no nos vamos a oponer y vamos a dar luz verde a este decreto para que se pueda aumentar el indicador, aunque ya le digo que nos parece el aumento insuficiente para revertir, pues, todos estos años de congelación.

Gracias.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segué.

Cristina Casol Segué

Gràcies, presidenta. Mentre a Catalunya no sigui un fet la renda bàsica universal, l'IRSC és un barem superimportant, perquè tothom ha de fer front a iguals despeses i necessitats bàsiques. I incrementar aquest indicador evita eixamplar la diferència que hi ha entre una persona que treballa i una persona que rep prestacions, perquè els ingressos a justificar són, d'alguna manera, afectats per aquesta unitat de mesura i de la seva similar a l'Estat.

No obstant, després d'una dècada sense actualitzar, demanaria que hi hagués una revisió que fixi totalment de forma objectiva l'increment anual d'aquest IRSC.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la senyora Jordina Freixanet Pardo.

Jordina Freixanet i Pardo

Gràcies, presidenta. Conseller, consellera, diputats, diputades... Crec que en aquest punt n'hem parlat tots de què és l'increment de l'IRSC. I crec que serà dels pocs que tindrà unanimitat en aquest Ple. No ho sabia, però escoltant-los, a tots i totes les diputades, crec que tindrà unanimitat. I, per tant, crec que no és un tema que porti extrem debat, malgrat que algunes afirmacions han set molt categòriques i una mica punyents.

En tot cas, a mi em permetran que baixe una mica la tensió i que pose l'èmfasi en alguns aspectes i el posicionament també del Grup d'Esquerra. Jo vull parlar dels antecedents, i sí que vull parlar dels antecedents perquè, quan parlem de l'IRSC, ens

hem de situar l'any 2005, quan es va signar un acord de país històric –i això es va fer quan Esquerra Republicana també estava al Govern–, i es va fer efectiu l'any 2006.

Fins aleshores, a Catalunya els indicadors que s'havien utilitzat eren estatals, és a dir, des dels principis de la democràcia, des del 78, fins al 2006, malgrat tenir competències plenes, no les vam desplegar. I, per tant, va ser l'any 2005 que, com avui, crec que també va ser un acord bastant unànim de país..., que havíem de tenir uns indicadors propis per millorar l'equitat interna del conjunt del país.

I el 2006 es va fer un pas valent, un pas valent per determinar un indicador propi, que bàsicament el que ens dona aquest indicador és la renda garantida de ciutadania, que jo crec que també és un debat apassionant que també haurem de tenir en aquest propi Parlament de quins són els problemes. Una part és feina nostra, de regular-lo i, evidentment, l'altra és, evidentment, fer campanyes informatives, divulgatives, etcètera. Però la principal en aquests moments també és la millora de la normativa.

També es va crear per a la majoria de prestacions complementàries: el complement a la pensió no contributiva, els complements de les pensions estatals, el manteniment de les despeses de la llar, de les necessitats bàsiques, prestacions a joves tutelats i extutelats, l'acolliment a infants i també la prestació de serveis de la cartera de serveis socials de Catalunya subjectes a copagament.

L'any 2006... En aquests antecedents també els vull recordar que l'IRSC estava a 7.137,20 euros i que l'any 2021 no superava els vuit mil. Per tant, malgrat que hi havia el compromís de tots i totes d'anar-lo apujant any rere any, no va ser fins a l'any 2023 que es va fer una pujada important. I aquí sí que m'agradaria dir que, home, dir que l'IPREM i que l'IRSC són exactament iguals... En aquests moments no sabem com serà l'IPREM del 2024. Evidentment, ho han determinat els pressupostos. Jo aquesta informació no la tinc, senyor Moreno, potser vostè sí que la té, però en aquests moments l'IPREM és de sis-cents euros i la proposta que fem avui és de 758, més d'un vint-i-cinc per cent de diferència, parlant d'aquestes rendes tan baixes. Vull dir, no estem parlant d'uns ingressos molt elevats i 158 euros de diferència són molts diners per a aquelles persones que els han de rebre.

En tot cas, aquesta legislatura, aquesta legislatura liderada pel Govern republicà, ens ha evidenciat que la política social es situa al centre de l'agenda política i, per tant, més enllà de tirar-nos a la cara quan s'havien de fer els deures o quan no s'havien de fer els deures, l'any 2023, és un fet que es va pujar un vuit per cent i que es va aturar la situació de congelació que es portava des de l'any 2010. Però aquell fet, que no va ser fruit de l'atzar o de la bona voluntat, sinó del lideratge d'aquest Govern, aquest any també s'incrementa, perquè no volem que quedi en una anècdota. I si sumem un vuit per cent de l'any passat més un 5,4 per cent d'enguany, acumulat suposa un tretze i mig per cent. És evident que queda molta feina a fer i la voluntat és continuar-la fent, però també crec que és important destacar que en dos anys hem pujat un 13,5 per cent l'IRSC.

I avui, quan debatem aquest nou increment, que el debatim entre cometes, perquè, com els deia, jo crec que hi ha força consens, també ens cal recordar quines són les taxes de pobresa a Catalunya, i ens les recordava el conseller aquesta mateixa setmana. La taxa del risc de pobresa a Catalunya es situa en un divuit per cent. Des de l'inici de la legislatura s'ha baixat 3,7 punts. Podríem estar contents i estem fent bé la feina, i per tant cada any anem baixant aquesta taxa. Però no n'estem. No estem satisfets, perquè sabem que la pobresa s'acarnissa en la població migrada, en les llars monoparentals, en les persones aturades o en la infància, perquè, malgrat que la mitjana és del divuit per cent, en aquestes bosses de pobresa se situa al 39,3, al 33, al 37,6 i al 27,9. I són dades que ens ocupen i ens preocupen cada dia, i per això volem ficar el focus per combatre aquestes desigualtats.

Posem el focus en l'ocupació. Aquesta setmana hem tingut unes dades d'atur que ens fan creure que també anem per bon camí amb totes les polítiques d'ocupació. Hem posat fi a l'especulació del dret a l'habitatge, un dels grans eixos de la des-

igualtat. I aquest mes, per fi, gràcies a la perseverança i el lideratge d'aquest Parlament, també crec que per fi veurem canvis. Però també ens centrem en garantir un estat del benestar per a tothom. Per això, aquest increment del 5,4 per cent impactarà principalment en la reducció de les desigualtats i la mitigació de la pobresa a Catalunya. Perquè sí, perquè creiem que Catalunya és i ha de ser una xarxa fraterna de suport que ha de garantir que no quedi ningú enrere quan la resta de xarxes s'han trencat. Perquè volem ser un país de drets, un país d'oportunitats i un país per a tothom.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació.

(Pausa llarga.)

D'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són favorables a la derogació.

Passem ara a votar sobre la validació del Decret llei 1/2024.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 134 vots a favor, cap en contra i cap abstenció.

(Aplaudiments.)

Vist el resultat de la votació, el Decret llei 1/2024 ha estat validat.

D'acord amb l'article 158.4 del Reglament, un cop validat el decret llei pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Atès que no hi ha cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei.

Procediment per a designar tres vocals del Consell Assessor de Protecció de Dades de Catalunya

284-00025/11

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia, que és el procediment per designar tres vocals del Consell Assessor de Protecció de Dades de Catalunya.

Segons el que estableix la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el Parlament designa tres vocals per formar part del Consell Assessor de Protecció de Dades de Catalunya per una majoria de tres cinquenes parts.

Els candidats proposats pels grups parlamentaris són la senyora Glòria Freixa i Vilardell, el senyor Jordi Lapiedra i Cros i el senyor Josep Mir i Bagó.

Atès que el nombre de candidats presents és igual al nombre de candidats a proveir, d'acord amb l'article 101.3 del Reglament, podem fer aquesta votació per assentiment? *(Pausa.)* Si no hi ha assentiment, procedirem a la votació.

Segons l'article 9 de la Llei 32/2010, cal una majoria de tres cinquenes parts i, si no obtenen la majoria requerida, s'han de sotmetre a una segona votació en la mateixa sessió del Ple en què es requereix el vot favorable de la majoria absoluta.

D'acord amb l'article 101.3 del Reglament, la votació es farà electrònica i secreta, per la qual cosa demano als serveis de la cambra que prenguin les mesures pertinents per a garantir el secret de la votació.

Comença la votació.

El resultat de la votació és de 95 vots a favor, 18 en contra i 20 abstencions.

Per tant, queden designats els candidats esmentats anteriorment com a vocals del Consell Assessor de Protecció de Dades de Catalunya.

Passem ara al sisè punt de l'ordre del dia, que és la Interpellació al Govern sobre les polítiques d'igualtat i feminismes, presentada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem, i té la paraula per fer la seva exposició, la senyora Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Consellera, conseller, president... Doncs comencem aquesta interpellació fent una miqueta de memòria, no?, i recordant una mica com va començar aquesta legislatura amb la creació de la conselleria d'Igualtat i Feminismes.

Jo crec que una creació d'una conselleria que feia molt de temps que el moviment feminista demanava posar-la a l'agenda –nosaltres mateixos, com a grup, la teníem també en el nostre programa electoral–; una creació d'una conselleria que crec que es va rebre amb molta expectativa, no?, amb moltes ganes de que servís per realment fer una transformació en les condicions de desigualtat que pateixen moltes dones, en la violència que pateixen moltes dones..., i en que realment les polítiques feministes fossin transversals a tot el Govern.

Nosaltres vam tenir com..., ganes de col·laborar amb aquesta conselleria, també perquè hi havia molta de la gent que ocupava alguns llocs de confiança i alguns llocs de direcció en els quals nosaltres teníem molta confiança, i, sobretot, li vam demanar que, si us plau, un any després, s'encarregués que aquesta conselleria el que no fes és generar frustració; generar unes expectatives que no s'acabaven d'assolir perquè era un repte molt important el que totes teníem per davant.

Nosaltres vam donar un temps perquè això pogués ser així, però vam intentar després fer una oposició constructiva i propositiva, però la veritat és que ara mateix, ja en l'últim any de la legislatura, consellera, crec que les excuses que ens han anat donant durant tots aquests anys ja no serveixen. Ja no serveixen més excuses de que la creació d'una nova conselleria és molt difícil, s'han de fer molts canvis, s'ha d'agafar molta gent... Per tant, en l'últim any de la legislatura, l'últim any de mandat, ja no serveixen aquestes excuses.

Consellera, jo crec que és evident, i ha arribat l'hora de constatar des d'aquest Parlament els greus problemes de gestió que té la seva conselleria i els dèficits que ha tingut per poder fer front a les polítiques que havia d'implementar vostè i el seu equip.

Creiem que després de tots aquests anys que hem anat parlant amb diverses entitats, i n'hem parlat amb moltes, tant com a presidenta de la Comissió d'Igualtat i Feminismes com a grup parlamentari, i creguin-me que no hem trobat, a aquestes alçades, cap entitat, cap organització que treballi en temes de polítiques feministes que ens defensi i que se senti orgullosa del que han fet des de la seva conselleria. No ens ho hem trobat; el que ens hem trobat, sobretot, són moltes queixes; moltes queixes, molta frustració, molta desesperació per tots els problemes que han tingut de relació amb la seva conselleria, i, sobretot, per la gestió de les subvencions, que ha sigut claríssimament un dels grans fracassos del seu mandat.

Nosaltres ens volem centrar una mica en l'execució del 2023, i per això li volem preguntar claríssimament, consellera, que el seu departament és un dels que menys recursos ha executat, però és que, a més a més, li volem preguntar exactament quants diners del pressupost del 2023 no s'han pogut gastar en polítiques feministes i han anat a parar a eixugar dèficit o a altres coses.

Quants recursos no s'han pogut executar perquè vostès no han fiscalitzat a temps les subvencions i les contractacions de servei? Quants recursos no s'hauran gastat del seu pressupost de 113 milions en aquell any i hagin servit per als objectius del seu departament?

Perquè nosaltres hem pogut esbrinar, i fent alguns càlculs –tot i que resulta una mica difícil amb els informes d'execució que presenten–..., creiem que són aproxi-

madament uns 36 milions; uns 36 milions que no es van pagar abans del 15 de gener, tot i que estaven compromesos ja amb la convocatòria resolta.

Consellera, realment, amb tots aquests recursos que s'haurien d'haver destinat, què passarà ara? S'hauran de pagar amb el pressupost del 2024? Per tant, el pressupost del 2024, sigui nou o sigui prorrogat, comença ja amb un forat de gairebé 36 milions que s'haurien d'haver pagat amb el del 2023 i s'hauran de pagar amb el del 2024? Els 131 milions que ara mateix hi han sobre la taula –si és que s'aproven els pressupostos– s'hauran de destinar 36 a pagar coses que no s'han pogut pagar en el 2023?

És una pregunta molt clara i molt directa que li fem, perquè nosaltres sospitem que és així, que començarà aquest 2024 amb un important forat que condicionarà, per exemple, la convocatòria de subvencions; per a la convocatòria de subvencions del 2023 és d'aproximadament 18 milions que no s'han pagat fins a finals de febrer, la convocatòria, ho repeteixo, del 2023.

Consellera, crec que és evident que vostè presumeix d'aquest augment de recursos que ha tingut el seu departament, i és cert, és cert que han augmentat els recursos del seu departament; primer, perquè, evidentment, es crea un departament nou, llavors, el primer pressupost..., tot és nou..., que va haver-hi un important augment del 2021 al 2022 de gairebé el doble del seu pressupost, 46 milions d'euros; del 2022 al 2023 va ser encara una miqueta menys, va passar de 90 a 116, encara és important, però quan arriba aquest any, a la proposta de pressupostos, veiem que l'augment és bastant menor.

Clar, nosaltres el que pensem és que potser el Departament d'Economia ja ha vist que si no són capaços de gastar, potser millor que no els hi doni més recursos, perquè si resulta que els hi augmenten 30 milions, i aquests 30 milions no se'ls poden gastar, deuen haver pensat que millor destinar-ho a algun departament que sí que s'ho pugui gastar, perquè és que clar, si tota la convocatòria del 2023 es pagarà ara el 2024, què passarà amb la convocatòria del 2024? Exactament quan la faran? Quan arribarà?

Ja li van fer una pregunta, i vostè ens va contestar que millorarien, que estem en vies de millora. Va fer una convocatòria que va sortir tard, que va condicionar les vacances de moltíssima gent, que es va resoldre tardíssim, que demanaven auditories absolutament sobredimensionades per la dimensió dels imports que s'aproven a les subvencions; les entitats queixant-se que no rebien els diners, que acabava l'any..., no tenien encara els diners per començar; algunes havien de demanar crèdits per poder fer..., les seves entitats.

Consellera, el seu departament no ha millorat la relació amb les entitats ni les condicions de treball de les persones que treballen en polítiques feministes des del moviment social i des del moviment feminista, sinó que les ha empitjorat, i crec que això és una qüestió que..., haurien de reflexionar molt, però molt de com realment han gestionat els recursos i com realment han fet aquesta política, perquè és violència institucional tenir la gent que treballa en polítiques feministes patint d'aquesta manera per aconseguir una subvenció de quinze mil o de vint mil euros; és que no estem parlant tampoc ni de grans programes.

Jo crec que jugar amb les expectatives de desenes, de centenars d'entitats que estaven esperant de la seva conselleria una altra resposta no ha fet un favor al moviment feminista, i tots parlem del 8 de març, que totes estarem al carrer. Però de veritat, consellera, jo li demano una valoració, i si creu vostè que la seva conselleria ha ajudat a enfortir aquest moviment o més aviat ajudar a afeblir-lo i que estiguin més preocupats de la gestió de les subvencions que de fer aquestes polítiques feministes i de poder atendre, per exemple, les dones víctimes de violència masclista.

Jo no sé si tots els canvis que hi ha hagut al seu gabinet, tots els canvis, i han sigut uns quants pel poc temps que porta, han afectat aquesta capacitat de gestió. Jo no sé si ha sigut això, no sé si han sigut altres coses. Nosaltres li preguntem què és el que ha passat perquè després de tres anys segueixin amb tants problemes d'execució

i de gestió. I això és el que volem preguntar, que ens ho expliqui, i com ho pensen arreglar i com ho pensen millorar per a aquest últim any de la seva legislatura.

Però és que si parlem també de la iniciativa legislativa, doncs tampoc és que la seva conselleria hagi sigut la més productiva, precisament. Perquè vam començar aquesta legislatura amb la llei d'autonomia del Consell Nacional de les Dones de Catalunya gairebé feta, gairebé preparada per l'anterior legislatura, amb el treball amb el Consell Nacional de les Dones de Catalunya. Portem tres anys i han hagut de venir les entitats, les representants del Consell Nacional de les Dones de Catalunya al Parlament a demanar-nos que, si us plau, la presentem com a proposició de llei, perquè, si no, veien que no s'aprovava tampoc en aquesta legislatura, després de tres anys. Perquè primer havia de ser una llei, que després..., que millor un decret, que després..., que potser millor una altra vegada una llei...

Ja han passat tres anys i no hi ha res i hem hagut d'agafar els grups parlamentaris una proposta que ja venia escrita, recollir-la i registrar-la. I des d'aquí el compromís de que nosaltres, i tant el Partit Socialista com Junts per Catalunya, com a mínim, i esperem que tots els grups, ens hi posem perquè aquesta llei s'aprovi abans d'acabar la legislatura, perquè era un compromís del Parlament de les Dones de la passada legislatura, i seria una vergonya per a tots nosaltres, per a totes nosaltres, que no s'aproves aquest any.

Però és que també van anunciar la llei antiracista, gran anunci de la llei antiracista. Ara com ara, al Parlament no ha arribat a cap llei antiracista. Van anunciar la llei trans, va ser de les primeres coses que van anunciar en començar la seva legislatura, el seu mandat. Estem al mes de febrer, han anunciat que l'aprovaran aviat i que arribarà al Parlament i que, després de tres anys de donar-li voltes a l'executiu, esperen que aquí l'aprovem en quatre mesos, cinc mesos, perquè la responsabilitat ara de que no s'aprovi serà dels grups parlamentaris, si no s'aprova en aquesta legislatura. No, consellera, no serà dels grups parlamentaris. Els grups parlamentaris farem bé la nostra feina, la farem escoltant a qui hàgim d'escoltar i la farem treballant amb qui hàgim de treballar i fent les esmenes que creguem que s'han de fer per millorar aquesta llei. No correrem perquè vostè ha anat tard durant tres anys.

I després tenim el desplegament de la Llei 19/2020, la llei per la igualtat de tracte i no-discriminació, que també va ser una de les darreres que es va aprovar en el seu mandat, i que, quan fèiem les conclusions de treball del Grup contra la LGTBI-fòbia, una de les coses que sortia contínuament és: «Si es desplegués aquesta llei, no estariem on estariem i no tindriem els problemes que tindriem.» Aquesta llei, més enllà de mesures simbòliques, com sancionar el bus d'Hazte Oír –que d'acord–, no ha tingut cap més impacte.

Consellera, la veritat és que nosaltres lamentem que la principal mesura que farà que la seva conselleria sigui recordada és el repartiment de calces i copes mensuals, que sí, que està bé, que està molt bé fer difusió, que està molt bé trencar els mites, que està molt bé trencar els tabús, que està molt bé parlar-ne i que està molt bé que hi hagi moltes dones que potser mai s'havien atrevit o s'havien decidit a comprar-se una copa o una calça menstrual i ho faran, però ni combat la pobresa menstrual ni garanteix l'equitat menstrual ni transformarà la vida de cap dona.

La pobresa es combat amb polítiques contra la pobresa, amb polítiques per a la contenció de rendes, amb polítiques per a una renda bàsica universal, amb polítiques per finançar i per posar fre a l'especulació en els preus de lloguer, però amb aquesta mesura, consellera, que serà la mesura per la qual la seva conselleria farà història, ni es transforma la vida de les dones ni es combat cap mena de pobresa.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per respondre, té la paraula, la senyora Tània Verge Mestre, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Gràcies, vicepresidenta. Diputada, sap que el compromís d'aquest Govern amb la transformació feminista és absoluta. S'ha pogut veure des del primer minut d'aquesta legislatura, amb la creació del departament, amb la inclusió d'un eix específic en el pla de govern, amb el treball transversal que demostrem cada dia des del Govern. Les polítiques feministes no es fan només des del Departament d'Igualtat i Feminismes, sinó que hi ha hagut un abans i un després en l'aposta dels diferents departaments per fer polítiques d'igualtat i per coordinar-les i perquè es deixés enrere la fragmentació i la manca de coordinació històrica que hi havia hagut; també la manca de perspectiva interseccional en l'elaboració de les polítiques, aquest també és un element innovador d'aquesta legislatura i que tocava.

I som molt conscients –ho he dit abans en resposta a la pregunta oral– que aquest departament és fruit..., o és una victòria col·lectiva; podríem dir que era una reivindicació del moviment feminista que les polítiques d'igualtat i feminismes havien de seure a la taula dels grans, perquè són polítiques de drets fonamentals, i treballem per fer-ho així cada dia i, a més a més, perquè aquest departament es consolidi, perquè sigui inconcebible que qualsevol govern de la Generalitat, governi qui governi, amb la composició que tingui, ens puguem imaginar que no tingui un departament d'igualtat i feminismes.

I això vol dir també treballar en aliança amb el moviment feminista. Ho fem des del principi de la legislatura, perquè venim d'on venim, no veníem d'un altre lloc que no era el moviment feminista. Érem conscients de les qüestions on s'havia d'avançar, des de la manca de recursos, la reversió de les retallades que hi havia hagut, els canvis que s'havien d'impulsar en les polítiques perquè no només s'atenguessin les qüestions més immediates, on calia reforçar també els recursos, tanmateix, sinó també qüestions estructurals, i així ho hem fet des del primer moment.

En la compareixença de pressupostos vaig poder explicar amb detall què havia significat la creació i la consolidació més aviat del departament, quant a efectius, serveis territorials..., necessitàvem tota aquesta estructura, necessitàvem poder acostar a tots els territoris del país les polítiques d'igualtat, poder dotar també tots els ens locals dels recursos suficients per poder desplegar les polítiques d'igualtat en l'àmbit dels seus municipis i territoris, i crec que els resultats avalen la feina realitzada. És evident que voldríem fer-ne més i segur que en moltes coses es podria fer millor. Amb tota la raó, aleshores, li demano que aprovi aquests pressupostos perquè ens permetin dotar els recursos suficients per poder tirar endavant les polítiques d'igualtat tant des d'aquest departament com des dels altres departaments. No s'entendria que compartint uns objectius no comparteixin aleshores la finalitat que tenen aquests pressupostos per ampliar els drets de les dones.

Passo de puntetes sobre l'execució perquè en vaig donar detalls el dia de la compareixença. La inexecució real d'aquest pressupost 2023 és de 4,3 milions d'euros; és un 2,88 per cent. Perquè hi ha hagut aquests dos grans expedients que vaig comentar que van ser fiscalitzats. Estava tota la tramitació i el compromís de despesa fet, però, per diferents circumstàncies, va saltar d'any, però els recursos estaven prevists, tota la part administrativa estava treballada.

I després hi ha un altre gruix de recursos dels fons finalistes que permeten traspassar-los al 2024 perquè són projectes de més llarg termini. Això ens passa a moltsíssims departaments, amb fons finalistes, que no necessàriament s'han d'executar un any. En aquest cas s'inclou, per exemple, la remodelació de serveis d'intervenció especialitzada o l'obertura de nous SIEs. Això li passa també a l'Ajuntament de Barcelona. Es necessita a vegades un període més ampli o es fan les licitacions oportunes per a la compra d'immobles i potser queda desert perquè és difícil, no?, trobar immobles que tinguin les característiques que aquests serveis han de tenir, per exemple, però no es perden aquests diners. Hi ha una part dels fons d'Ucraïna que es van retornar a l'Estat per la rigidesa de l'Estat. En el que era allò que corresponia a

percepcions directes a les persones, es van gastar tots els recursos. En el que donava cobertura a cobrir la despesa que havien realitzat els ajuntaments, vam cobrir totes les factures que es van presentar i van sobrar uns recursos. I vam demanar a l'Estat: «Escolta, segueix havent-hi població refugiada ucraïnesa a Catalunya el 2023. Per tant, s'haurà seguit desenvolupant despesa; que els municipis puguin rescabalar-la.» I l'Estat va dir que no. Per tant, aquests diners s'han de retornar per la rigidesa de l'Estat. Però, hi insisteixo, només el 2,8 per cent del pressupost definitiu del 2023 quedarà sense executar.

Amb els increments de recursos que hi ha hagut aquests darrers anys i els que incorporem aquest any el que estem fent és consolidar unes polítiques que han vingut –creiem que han de venir o que han vingut– per quedar-se. I això passa també pel suport als projectes socials de les entitats feministes. Abans he donat les xifres, les torno a repetir. Entre el període 2019-20 i 23-24 hi ha hagut un increment del seixanta-dos per cent. Això suposa haver passat de 16,4 milions d'euros a 26,6 milions d'euros. La sostenibilitat de les entitats passa per poder finançar adequadament els seus projectes. És evident que també passa perquè les convocatòries funcionin. La darrera convocatòria, la 23-24, era la primera que ja incorporava tot un seguit de reivindicacions històriques del moviment feminista, del moviment LGTBI, d'altres moviments socials. D'entrada, era la primera de caràcter biennal per evitar que les entitats estiguin contínuament fent papers. De sol·licitud, de justificació... Que tinguin més capacitat de planificació dels seus projectes. Vam fusionar les diferents convocatòries en una també per evitar la dispersió de burocràcia i que poguessin centrar els seus esforços en una sola convocatòria, que al mateix temps poguessin presentar diferents despeses d'un mateix projecte en diverses línies de la convocatòria.

I el que hem estat fent aquests darrers mesos és treballar amb les entitats –tant amb les entitats del Consell Nacional de Dones de Catalunya, com amb les entitats del Consell Nacional LGTBI, com amb les entitats de la Taula del Tercer Sector– la preparació de les bases de la convocatòria 25-26 amb un procés participatiu i d'escolta que, com li dic, ha durat diferents mesos, recollint en aquestes bases una de les principals reivindicacions de les entitats i que s'ha inclòs, que l'assumim, que és que aquesta nova convocatòria biennal, la 25-26, pugui sortir abans de l'estiu i es pugui resoldre abans d'acabar l'any perquè les entitats a l'inici de l'annualitat 2025 comptin amb comptin amb els recursos per poder planificar la despesa que necessiten fer per dur a terme els seus projectes. Aquesta era una demanda troncal.

Ampliarem també el termini per presentar les sol·licituds. Facilitarem la preparació de la documentació, el suport, amb guies, manuals... Ampliarem l'equip per atendre també els dubtes i afegirem una nova sublínia per projectes petits amb un finançament del cent per cent per entitats amb pressupost anual inferior a mil euros. És a dir que les entitats més petites no professionalitzades tinguin accés també a aquesta convocatòria.

Per tant, de les millores que ja incorporava la convocatòria 23-24..., ho hem seguit treballant per poder reforçar encara més la sostenibilitat dels projectes, acompanyar millor les entitats i deixar un model de finançament a projectes socials que sigui sòlid, que pugui ser estable en el temps i que reculli les diferents reivindicacions que tenien les entitats.

Precisament perquè li deia que venim d'on venim, que no és altre que dels moviments socials, incloent el moviment feminista, érem conscients d'unes reivindicacions bàsiques que hi havia, entre elles també l'autonomia del Consell Nacional de Dones de Catalunya. Perquè no és normal que la presidència o la vicepresidència primera del consell estiguin en mans de l'Administració. I el compromís d'aquest Govern des de l'inici de la legislatura a seguir treballant per l'emancipació del consell..., ho portàvem en el pla de govern, ho hem estat treballant amb propostes d'anada i vinguda amb les entitats del consell fins a arribar a tenir un decret que de-

senvolupava tant l'estructura organitzativa, en què la presidència és del consell, com el suport per sostenir l'activitat del consell, com també els recursos que haurien de tenir.

Que ara hi ha una altra proposta sobre la taula? Parlem-ne. Però li he de dir que aquest projecte de llei o aquesta proposició de llei de la qual vostè parla no es va arribar a treballar mai per part dels equips anteriors de govern. Va ser un document que no va passar informes jurídics, que no va ser treballat. Per tant, aquesta proposta es començaria a treballar ara de zero. Benvingudes siguin les diferents propostes que poden fer realitat aquesta qüestió, però la nostra aposta per la participació del consell és ferma. Ho hem fet ampliant els espais (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) on pot participar... –si em deixa dos minuts, vicepresidenta...–, on pot participar... (*Remor de veus.*) No? Doncs a la...

La vicepresidenta primera

Sí, consellera, té rèplica, eh?

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Per no quedar-me amb la frase penjada, eh? Però ho puc fer... Ho puc fer després, cap problema.

La vicepresidenta primera

Acabi, acabi. Però té rèplica, encara.

(*Veus de fons.*)

La consellera d'Igualtat i Feminismes

No. Bé, no passa res. Al torn de rèplica.

La vicepresidenta primera

Doncs per la rèplica, té la paraula la diputada Susanna Segovia Sánchez.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Perdoni, consellera, feia cara de que amb dos minuts potser sí que ens en anàvem una mica més. Ara, si a mi em regalen els dos minuts, també podem fer..., podem fer aquest intercanvi.

Consellera, jo no dono..., no dubtem del compromís de la seva conselleria amb el feminisme i amb la transformació feminista, no en dubtem en cap cas. Dubtem de la capacitat de la seva conselleria de convertir aquest compromís en fets, i en polítiques concretes i en actuacions concretes, que és el que durant tot aquest temps hem estat esperant que passi i que creiem que no ha pogut..., que finalment no ha passat.

I jo, d'alguna manera, vull centrar-me una altra vegada en el tema de l'execució. Vostè diu que hi passa de puntetes, però és que la pregunta era molt clara: hi ha hagut recursos que s'havien de gastar el 2023 i que no s'han gastat i per tant es paguen amb recursos del 2024, i per tant, els del 2023 s'han perdut? Perquè si s'han perdut no s'han executat; s'han compromès, que no és el mateix. Es van comprometre, però com que es van pagar després del 15 de gener, doncs en realitat són pressupostos 2024. De fet, les bestretes de les subvencions creiem que encara ni s'han pagat. O sigui que portem un retard enorme. Aquests diners, si no es van pagar, ja no s'han executat. No podem fer-nos trampa. És que fins i tot la compra de les copes i les calces menstruals s'ha fet amb pressupostos del 2024, perquè tampoc ho van fer abans del 15 de gener. Per tant, no ens fem trampes al solitari; no diguem que és només les coses finalistes, que sí que es poden passar, perquè aquests recursos que no es van executar sí que els perden, i fan forat en el pressupost del 2024.

Però és que, a banda d'això, en els temes de transversalitat, que vostè en fa tanta bandera. O sigui, l'altra pregunta és: en què ha millorat l'educació sexoafectiva a les escoles i instituts de Catalunya des que hi ha la seva conselleria? En què s'ha traduït? El Coeduca't s'ha posat en revisió, llavors ha estat suspès, i encara està en revisió el nou model d'educació sexoafectiva. Seguim amb els models i amb els plans. Però

després de tres anys en què s'ha traduït? S'ha alliberat una persona coordinadora de convivència i responsable també dels temes d'igualtat als centres, una hora a la setmana, i, a més a més, persones que ja tinguin un altre càrrec de directiu, perquè no hi ha un complement de sou assignat. És a dir, deixa de fer una altra cosa que estaves fent per dedicar-te una hora a fer això.

De veritat creuen que això és avançar cap a la transversalitat de l'educació sexo-afectiva a les escoles, per poder acompanyar realment els alumnes, els estudiants, en tot el que són els temes d'igualtat, tot el que és el combat de la LGTBI-fòbia... Estem veient les enquestes que parlen de com hi ha tot un sector de la gent jove que està anant cap a postulats molt complicats d'entendre a aquestes alçades respecte al feminisme. Què s'està fent des de les escoles, des de la conselleria d'Educació, des de la seva conselleria per evitar això, per revertir-ho i perquè hi hagi realment un feminisme per tothom, també des de les escoles i des dels instituts?

Però és que en drets socials..., què han fet per aconseguir que la DGAIA intervingui en els temes de menors amb perspectiva de gènere, amb perspectiva feminista, sense criminalitzar les dones sense papers o en situació d'irregularitat administrativa, quan no poden atendre els seus fills i filles amb les condicions que voldrien per la situació de la seva precarietat. Quina perspectiva feminista està incorporant la DGAIA en les seves actuacions, per exemple?

O l'hi comentava l'altre dia, les identifications racials dels Mossos. Quina perspectiva antiracista s'està incorporant dintre del cos de seguretat de Mossos d'Esquadra? S'ha avançat en alguna cosa amb aquest tema?

Amb els temes d'habitatge. Els habitatges per a dones víctimes de violència masclista els hem posat nosaltres en els pressupostos, si no, seguiria sense haver-n'hi. És a dir, segueix haver-hi una prioritat per donar sortida i avançar cap a la reparació de les dones víctimes de violència masclista en el seu Govern. Perquè, com que les mesos d'emergències estan saturades, el que fan les dones víctimes de violència masclista és entrar dintre d'aquesta llista d'espera de les mesos d'emergència i llavors s'han de passar anys amb recursos residencials que estan pensats només per mesos. I això tampoc s'ha canviat amb la seva conselleria.

Jo crec que necessitem fer una exercici una mica d'honestedat, de veure i analitzar per què des de la seva conselleria no hi ha hagut la capacitat d'executar tot allò que es proposaven, per què s'han quedat molt en el pla dels plans i dels programes i de les intencions, i poc en la dels fets. I també per què ha costat tant que la resta de departaments incorporin aquesta perspectiva feminista de què el president Aragonès feia bandera durant la seva investidura i que vostè n'ha fet bandera ara mateix, perquè nosaltres no l'acabem de notar, no l'acabem de percebre. Per tant, si no es percep és que potser no n'hi ha hagut.

I finalment, amb la llei del Consell Nacional de les Dones de Catalunya..., és a dir, jo crec que és una mica ofensiu dir que porten tres anys treballant-hi i que no ho han pogut acabar. Una llei que ja venia gairebé feta, i que és el text que s'ha registrat. És un text registrat i que es va fer encarregant a una consultora que fes aquesta llei. I és aquesta llei la que vostès tenien sobre la taula per començar a treballar, i és sobre la qual han estat treballant. Per tant, ara, des del Parlament, en quatre mesos, màxim, sí que ens comprometem a fer efectiva aquesta autonomia del consell.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Per la rèplica, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminismes, la senyora Tània Verge Mestre.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Clar, són moltes... És més fàcil en dotze minuts fer moltes preguntes que l'espai per poder-les respondre totes. Em comprometo a anar a la comissió... Sol·licitem, si

cal, nosaltres mateixes, compareixença, per explicar sectorialment en cadascun dels àmbits els avenços que s'han fet.

Però vostè deia, potser... I a més deia que ho lamenta, que la principal acció per la que serà recordada aquesta conselleria sigui la d'equitat menstrual. No sé si és un lament quan és el primer país del món on s'estan distribuint els productes menstruals reutilitzables de manera gratuïta i universal. Però en qualsevol cas entenc que és conscient que s'integra dins d'una estratègia nacional de drets sexuals i reproductius que no havia tingut Catalunya, que aquest no és l'únic avenç, que per primera vegada..., vostè que parla de qüestions concretes i de transversalitat, que, per primera vegada, des de fa un any, en totes les regions sanitàries, les dones poden escollir entre el mètode farmacològic i el mètode quirúrgic..., de l'embaràs, que per primera vegada arribem a una franja amplíssima de dones, fins a vint-i-nou anys, però també totes aquelles amb risc d'exclusió social, que estiguin patint violència masclista, en l'accés a l'anticoncepció gratuïta, a l'anticoncepció de llarga durada, també gratuïta, i que el 2026 el *target* és arribar al cent per cent de dones que ho vulguin; que som el primer país també amb un pla d'abordatge de la violència obstètrica i la vulneració dels drets sexuals i reproductius; que estem desplegant, per tant, totes les formes contra la violència masclista en àmbits que reconeix la Llei 17/2020, que modifica la llei del dret de les dones a erradicar la violència masclista; que s'ha incorporat el permís per pèrdua gestacional entre la setmana sis i el dia 179, que aquest permís només existeix a Catalunya i a Nova Zelanda; que s'ha incorporat la flexibilitat horària per menstruació o climateri amb afectació a la salut o el benestar.

És a dir, en drets sexuals i reproductius, no només hi ha el dret a l'equitat menstrual, sinó molts altres drets. I aquests s'han treballat amb el Departament de Salut; amb el Departament d'Empresa i Treball, perquè volem fer extensius aquests permisos a tot el sector privat; amb el Departament de Presidència; ho hem treballat amb Acció Climàtica, i amb Salut i amb Educació també per a les sessions de salut menstrual a les escoles i els productes reutilitzables. Però també amb el Departament d'Interior, perquè ha sigut aquest Govern, i no el Govern de l'Estat on vostès governen, el que atura autobusos transfòbics o impedeix que les concentracions de grups antiavortistes es puguin produir davant de les clíniques i, per tant, evitar l'assetjament a les dones i a les professionals.

Perquè en l'àmbit de les violències masclistes, hi han més serveis ara que no hi havia hagut mai, i a l'acabar aquesta legislatura, per aquesta planificació de nou SIEs que s'estan fent al territori, doncs haurem arribat a vint-i-quatre.

Però és que a més a més, hem reforçat el personal dels SIEs i els hem proporcionat més especialització també i hem millorat les condicions de les treballadores del SIEs. Per tant, també de les entitats feministes que estan prestant aquests serveis i ho han fet retroactivament. Ho van fer l'any passat retroactivament, però des de principis d'any i aquest any està previst un altre increment, que amb els nous pressupostos podríem aplicar, passat a més a provisió, perquè són modalitats contractuals que garanteixen molt més no només la sostenibilitat de les entitats, sinó també la capacitat de tenir un model de país.

Hi han nous serveis: des de la reformulació del 900 perquè pugui fer atenció psicològica directa, que ja en fa des de l'any passat; com també el nou Servei d'Intervenció en Crisi, que es desplaça presencialment per proporcionar atenció psicològica directa, especialitzat en violències sexuals, però que les atén absolutament totes. És a dir, per primera vegada hi ha un pla nacional de prevenció amb accions que s'estan duent a terme. No és un pla a futur. Moltes accions ja han estat implementades el 2023, per tant, no és retòrica. Els canvis són reals.

Així ens ho reconeixia el GREVIO la setmana passada, el grup d'expertes del Consell d'Europa que ens feia l'avaluació. Així ens ho ha reconegut el Comitè d'Igualtat de Tracte i No-discriminació de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa pel que fa a l'estratègia nacional de drets sexuals i reproductius. Així ens

ho ha reconegut la Comissió Europea pel que fa al reforç que s'ha fet a la xarxa LGTBI, perquè sigui efectivament un servei d'atenció integral.

I avui no m'hi puc estendre pel temps, però sí, aquest és un govern compromès. Hem deixat un llegat pel que fa també a la capacitat de transversalitzar no només la perspectiva de gènere, sinó la perspectiva LGTBI i la perspectiva d'igualtat de tracte i no-discriminació i la perspectiva antiracista en el conjunt de Govern, en tots els departaments. I al llarg d'aquest any es veuran encara els fruits d'aquest esforç que hem fet tant des del departament com col·lectivament, amb les diferents accions que anirem presentant.

I, si m'ho permeten, ja que el dia 8 és molt a prop, visca la lluita feminista!

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Interp·l·lació al Govern sobre el turisme a Tarragona

300-00447/13

El setè punt de l'ordre del dia és la interp·l·lació al Govern sobre el turisme a Tarragona, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I per exposar-la, té la paraula el diputat Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats, hi ha qüestions que són del tot indiscutibles: el turisme és una de les principals fonts de riquesa i d'ocupació a Espanya i, per descomptat, també a la comunitat autònoma de Catalunya. Les activitats directament relacionades amb el turisme són d'una importància capital per a l'economia, també a Catalunya. Estem parlant, doncs, d'una activitat econòmica que a Catalunya representa al voltant del dotze per cent del PIB i més de 30.000 milions d'euros de facturació anual.

Podem dir, doncs, que és una de les principals activitats econòmiques a Catalunya, sens dubte que ho és a la circumscripció de Tarragona. Una font de riquesa i d'ocupació tan i tan important amb la qual..., no s'hi val a jugar. Però de vegades sembla que les formacions polítiques, els grups parlamentaris que donen suport al Govern de la Generalitat, no s'ho prenen amb la seriositat que li correspon a una activitat econòmica tan important, tan determinant com és el turisme.

Avui, conseller, des del Grup Parlamentari de Ciutadans volem parlar del turisme i, de forma més específica, de turisme a la província de Tarragona. Vostè sap, conseller, que a la meua circumscripció, a la província de Tarragona, el turisme és a hores d'ara el principal motor socioeconòmic i representa gairebé el vint-i-sis per cent del PIB provincial. La importància del turisme per a l'economia de Tarragona és inqüestionable. Encara més si tenim present que, a més, el vint-i-vuit per cent dels cotitzants a la seguretat social de tota la província pertanyen a aquest sector.

Per tant, amb aquesta incidència tan rellevant en l'economia, sens dubte que hem de considerar el sector turístic com un sector estratègic. N'hi ha d'altres, si considerem la seva forta incidència en el PIB, per exemple, el sector industrial, que també a Tarragona amb la presència dels polígons petroquímics, doncs, té una importància molt gran des del punt de vista de l'economia i de l'ocupació.

Però avui parlem de turisme com ahir vam parlar i demà parlarem d'agricultura i de ramaderia. Ara, doncs, parlem de turisme. Estem parlant d'un sector madur, amb una importància inqüestionable des del punt de vista econòmic i social, amb un impacte molt important en el producte interior brut, també molt important des del punt de vista de l'ocupació. Un sector que projecta el nom de Tarragona al món, que genera riquesa, que genera ocupació i que permet recaptar una quantitat molt rellevant d'impostos. Un sector al qual el Govern de la Generalitat i les administracions

públiques en el seu conjunt haurien de mirar amb bons ulls i l'han d'acompanyar per tal que pugui mantenir l'oferta de serveis amb la millor qualitat possible.

De ben segur que no dispo de les dades tan concretes i elaborades com pot tenir vostè, conseller. Però faré un repàs a les principals dades del sector turístic a Tarragona, presentades el desembre passat per la Federació Empresarial d'Hostaleria i Turisme de la província, que representa el noranta per cent del sector. L'any 2023 més de 5.430.000 visitants van escollir la Costa Daurada i les Terres de l'Ebre com a destí de vacances, una xifra que representa un increment de l'1,3 per cent respecte al 2019 i un 2,4 per cent d'increment sobre el 2022. Per tant, l'any 2023 el sector va retornar a la senda de la normalitat després de la greu incidència de la pandèmia dels anys 2020 a 2022, almenys pel que fa al nombre de visitants, però no encara pel que fa a les pernoctacions. Hi ha hagut més visitants que el 2019, però amb estades més curtes: fins al 15 de novembre de 2023, les pernoctacions a la província van ser 19.949.000, la qual cosa suposa un increment del 3,6 per cent sobre el 2022, però encara un 3,2 per cent menys que el 2019, just abans de la pandèmia.

Pel que fa a la distribució entre les dues marques turístiques principals de Tarragona, a la Costa Daurada s'hi van produir 18.457.000 pernoctacions, amb un creixement del 3,9 per cent respecte a 2022, però encara un 4,7 per cent per sota de les registrades el 2019. A les Terres de l'Ebre, però, s'ha produït un creixement important, que es va iniciar coincidint amb la pròpia pandèmia, amb 1.492.000 pernoctacions, que representen un 20,4 per cent més que el 2019, encara que el creixement respecte a 2022 ha estat de només el 0,2 per cent. Les dades referides a les Terres de l'Ebre s'expliquen perquè durant la pandèmia molts usuaris dels serveis turístics de proximitat van descobrir les comarques ebreñques, i la bona feina dels operadors del sector ha fet la resta, fidelitzant els nous clients gràcies a la qualitat dels serveis i a les característiques naturals de l'entorn. Cal felicitar les empreses i els treballadors del sector turístic, especialment a les Terres de l'Ebre, però també tots els que desenvolupen aquesta activitat a la província.

Perquè si Tarragona disposa de dues marques turístiques prou consolidades com són la Costa Daurada i les Terres de l'Ebre, també hi ha altres ofertes turístiques més enllà del turisme de sol i platja i del turisme de natura, que han tingut un important creixement en els darrers anys i que cal potenciar i incentivar per tal de consolidar l'oferta i augmentar el seu impacte econòmic i social. En aquest sentit, conseller, quines mesures pensa impulsar el Govern de la Generalitat per diversificar i consolidar ofertes turístiques alternatives al turisme més tradicional de sol i platja?

A parer del Grup Parlamentari de Ciutadans, s'han d'impulsar mesures que permetin diversificar i desestacionalitzar l'oferta turística a tota la província, un territori que gaudeix d'unes condicions naturals extraordinàries i amb una climatologia que permet gaudir del contacte amb la natura al llarg de tot l'any. S'ha de potenciar el turisme a l'interior i el relacionat amb la natura, la història i la cultura, però s'ha de fer sense perdre de vista la necessitat de millorar la qualitat dels serveis de l'oferta més madura i consolidada a la Costa Daurada i a les Terres de l'Ebre.

Una activitat que està tenint un impacte positiu i un creixement molt considerable és també la relacionada amb les escales de creuers al port de Tarragona. En aquest sentit, cal posar en valor el model de gestió que representa la Taula Institucional de Creuers, en què hi participa també la Generalitat. El que li demanem des del Grup Parlamentari de Ciutadans, conseller, és que acompanyin la taula de creuers i facilitin la consolidació del model de gestió que permet un creixement significatiu de visitants amb un impacte econòmic molt important no només a la ciutat de Tarragona, sinó també al conjunt de les comarques tarragonines.

Des del Govern de la Generalitat, des del seu departament, és imprescindible l'acompanyament i el suport al sector turístic; és molt important aquesta tasca d'acompanyament del Govern de la Generalitat. El que li demanem, doncs, conseller, des del Grup Parlamentari de Ciutadans és que aquesta tasca d'acompanyament..., en aques-

ta tasca escoltin els operadors, escoltin les associacions i les federacions sectorials. És molt important ajudar a la desestacionalització i la diversificació de l'oferta; és molt important aconseguir que l'impacte positiu del turisme es distribueixi per totes les comarques. Però, conseller, quan es faci la promoció de l'oferta turística des del Govern no deixin d'escoltar les demandes i les inquietuds dels operadors del sector i, sobretot, no deixin de promocionar les principals destinacions, perquè cal aprofitar al màxim l'efecte de crida de les ofertes més madures, de les ofertes més consolidades i més demandades.

Pel que fa a les ofertes madures, n'hi ha poques, com les relacionades amb el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou, un CRT en el que hi tenim dos macroprojectes, un de ben desenvolupat i consolidat, com és Port Aventura, però un altre que sembla que mai acabarà d'engegar, l'actualment anomenat Hard Rock. Conseller, quan va néixer el CRT i el projecte de Port Aventura, hi havia un munt de veus contràries que creien que aquell macroprojecte no tindria un impacte positiu a les comarques del Camp de Tarragona. De seguida va quedar clar que sí, que Port Aventura era un gran projecte, amb un impacte socioeconòmic molt positiu a Tarragona. Què passa amb el projecte del Hard Rock, conseller? Se'n parla des del 2012. El projecte megalòman inicial, aquell de Barcelona World amb sis grans complexos hotelers amb els corresponents casinos, fa molt de temps que s'ha reconduït a un projecte viable i assumible com és l'actual projecte del Hard Rock al Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca i Salou. Què pensa fer el seu Govern perquè tiri endavant aquest projecte? O potser no pensa fer res?

Aquest projecte era una de les condicions *sine qua non* del PSC per negociar i aprovar els pressupostos de la Generalitat de 2023. El senyor Illa ha dit que s'han complert les condicions pactades amb el Govern d'Esquerra per a l'aprovació dels pressupostos de 2023 i que per això havien tornat a pactar els pressupostos de la Generalitat per al 2024. Recordem aquelles condicions irrenunciables: completar la B-40, ampliar l'aeroport Josep Tarradellas, Barcelona - el Prat i posar en marxa d'una vegada per totes el projecte del Hard Rock al CRT de Vila-seca i Salou. De moment, només tenim el que deien des del PSC, i el mateix senyor Illa, que no tindriem de cap de les maneres: llei d'amnistia, és a dir, impunitat a la carta, i nou acord de pressupostos, com a cortina de fum, potser, de l'escàndol Ábalos-Koldo, que sembla que pot esquitxar fins i tot el cap de l'oposició –que no fa pas cap oposició.

Què en pensa vostè, conseller, del projecte del Hard Rock?

La vicepresidenta primera

Per respondre, té la paraula el conseller d'Empresa i Treball, el senyor Roger Torrent Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, vicepresidenta. Gràcies, diputat, per la interpellació. Efectivament, el turisme no només és una font de riquesa i d'ocupació molt important del nostre país. De fet, el conjunt de l'Estat espanyol és la segona destinació turística del món. I dintre d'aquest àmbit, evidentment, Catalunya té una posició prou destacada, depèn dels anys, primer o segon destí dintre de l'Estat espanyol.

En qualsevol cas, això, evidentment, té una translació des d'un punt de vista econòmic, però no només, fins i tot des d'un punt de vista cultural, fins i tot des d'un punt de vista de totes aquelles ramificacions que a vegades no són òbvies, però que el turisme al llarg dels anys ha generat als diferents àmbits de la nostra geografia. Per tant, és un sector amb un pes específic molt important, que volem que el continuï tenint, que volem que continuï sent un motor de generació d'ocupació i de riquesa, però al mateix temps és un model, un sector, molt madur. Vostè mateix ho ha dit: porten diferents dècades, moltes dècades, de treball amb l'oferta i amb el propi relat turístic, diguem-ho així, el discurs turístic del país. Això fa que, efectivament,

sigui una indústria en aquests moments molt madura, però això no treu que necessita també encarar els canvis imprescindibles que han de fer tots els sectors econòmics, també el turisme.

Parlava, i vostè també ho ha deixat anar, de la qüestió de la reindustrialització, una absoluta prioritat per al Govern de la Generalitat de Catalunya. I quan parlem de reindustrialització ho fem parlant d'una indústria del segle XXI que no té res a veure amb la del segle XX: una indústria neta, una indústria moderna, una indústria innovadora, una indústria arrelada al territori, amb uns components i uns valors diferents dels que estàvem acostumats durant el segle XX.

Doncs bé, aquest esquema és exactament el mateix que hem d'aplicar al sector turístic, que també necessita fer aquesta transició, precisament perquè volem que continuï sent important. Tot el nostre entorn està fent transformacions de fons, la majoria d'elles vinculades també a l'impacte de l'emergència climàtica: destins d'esquí, per exemple, que estan transformant el concepte i estan parlant de destins de muntanya; l'oferta turística vinculada al sol i platja, que també està fent matisos per intentar-lo allargar tot l'any, perquè saben que l'estiu cada vegada serà més calorós i cada vegada serà més difícil de poder atreure determinat turisme, etcètera etcètera, i si ho fa tot l'entorn, també ho hem de fer nosaltres, en cada una de les marques turístiques, també la de la Costa Daurada, ja que parlem de la vegueria de Tarragona. Per tant, nosaltres estem a disposició, i de fet ho estem fent, d'aquesta transformació del model productiu, també en el sector turístic.

Hi insisteixo, amb una mirada del segle XXI, perquè si ho fem amb una mirada del segle XX això ens resta competitivitat. És a dir, si apliquem els mateixos paràmetres que es van aplicar els anys seixanta i els anys setanta per intentar encarar amb garanties el que ens vindrà les properes dècades, ens restarà competitivitat, perquè avui no estem als anys seixanta o setanta; de fet, no estem al segle XX, estem al segle XXI. Per tant, hem de fer aquesta mirada.

I aquesta mirada transformadora, bàsicament, des del nostre punt de vista, s'ha de dirigir a dos àmbits: el que en podríem dir «processos», és a dir, tota la indústria turística *per se*, és a dir, què passa amb els allotjaments turístics, què passa amb l'oferta de la infraestructura turística, què passa, en definitiva, amb tot allò que és activitat econòmica al voltant del turisme. Com l'encarem? Abans parlàvem d'aquesta digitalització i la sostenibilitat necessària en altres àmbits, també a nivell turístic. Ho hem de viure com dos motors de canvi que incrementin la competitivitat, per exemple, dels allotjaments turístics; per tant, processos.

Però, de l'altra banda, també molt important, la marca turística: com ens volem donar a conèixer?, què oferim al món?, és exactament el mateix que s'oferia en els anys seixanta i setanta? Jo diria que no. Hi ha hagut una evolució, òbviament, durant tots aquests anys, també, hi insisteixo, cultural, però avui hem de definir exactament què oferirem al món en els propers anys. Perquè de la mateixa manera que nosaltres com a societat estem evolucionant cap a un nou paradigma, ho està fent també tot el nostre entorn, per tant, aquells mercats en els que ens dirigim, que volen saber exactament què oferirà Catalunya, què oferirà la vegueria de Tarragona, des d'un punt de vista turístic, en els propers anys.

Per tant, aquesta és una reflexió de fons que també hem de fer. I que és imprescindible, perquè si no fem aquesta reflexió, no adequarem tota la infraestructura a allò que pretenem i, per tant, ho torno a dir, perdrem competitivitat. Per cert, davant un entorn que no només s'està repensant des d'un punt de vista turístic, sinó que també està canviant des d'un punt de vista climàtic; de fet, aquests canvis climàtics també estan a l'origen d'aquestes reflexions respecte al model turístic, però també està en l'origen del canvi de la competitivitat o de l'atracció que poden tenir determinats mercats. L'increment de les temperatures, la situació des d'un punt de vista ambiental, des d'un punt de vista climàtic, no només ens afecta a nosaltres, tot i que la conca mediterrània sigui la zona zero de l'emergència climàtica; afecta tam-

bé molts altres àmbits que també veuen transformar el posicionament de les seves marques turístiques.

Per tant, aquest és l'entorn complicat en el que òbviament hem de fer aquest procés de transició. Hi insisteixo, també des del punt de vista del que expliquem al món, com ens oferim, quina oferta fem, perquè, ho torno a dir, el nostre objectiu, òbviament, és que el turisme continuï sent font de prosperitat.

Per analitzar-ho, vostè ha dit algunes dades; jo també en vull posar sobre la taula. Intentaré no repetir-me, però crec que són importants per veure on som. Si fem una reflexió de cap a on estem anant, el primer que hem de fer és veure on som.

Efectivament, l'any passat vam tenir vora 5 milions i mig d'arribades a la vegueria de Tarragona. Aquestes arribades van produir –és veritat, també ho comentava vostè– gairebé 20 milions de pernoctacions, cosa que ens porta a recuperar gairebé les xifres del 2019; no exactament, però ens encaminem a les xifres del 2019. De fet, fixi's que a l'esquema que hem aplicat aquesta legislatura sempre hem dit: una primera part de la legislatura de recuperació de l'activitat econòmica en general, també especialment la turística, molt afectada per les restriccions de mobilitat i d'interacció social; una segona part en la que haguem assolit ja aquesta recuperació, des d'aquesta recuperació, per tant, des d'una posició sòlida encarar què volem per al futur.

I ara estem en aquesta segona fase. Podem dir que no hem recuperat del tot les dades del 2019, però gairebé; per tant, estem ja en un procés de consolidació d'aquesta recuperació, amb alguns canvis que s'han produït en aquesta recuperació. De fet, la covid ens va portar a que el turisme interior tingués més pes per força que l'estranger. Això –no amb els mateixos percentatges, òbviament, però tampoc amb la situació del 2019– s'ha consolidat durant aquests anys; de fet, ha crescut el percentatge d'activitat econòmica turística vinculada al turisme interior; de fet, d'aquests gairebé 5 milions i mig de visitants a la vegueria de Tarragona durant l'any passat, el quaranta-u per cent és turisme internacional, certament, però, 1.620.000 visitants són catalans i catalanes que van decidir visitar la vegueria de Tarragona en el seu conjunt prioritàriament, òbviament, com a mercat més important dintre de la vegueria, la Costa Daurada.

Molt bé, això és el que ha passat i això és el que volem promoure. De fet, vostè demanava acompanyament per explicar al món aquesta oferta, un acompanyament de l'administració per reposicionar les marques turístiques vinculades a la vegueria de Tarragona al món, i això és el que hem fet; de fet, hem destinat més diners que mai –1,6 milions d'euros– a promoció turística. Ni tan sols el 2017, 2018, 2019, amb xifres rècord –les del 2019 encara no les hem atrapat–, ni tan sols en aquell moment s'havien destinat tants diners a la promoció turística; per tant, ho estem fent i ho continuarem fent.

Ara, en paral·lel, i d'això és del que vull parlar, perquè em sembla que és el més rellevant de fons, en paral·lel, hem de promoure, i de fet ho estem fent, aquesta transformació del model turístic cap a un model de turisme més responsable, perquè és el que ens exigim tots plegats, però també és el que ens exigeixen els mercats; un compromís per un nou model que vam presentar al març de l'any passat amb l'adhesió de gairebé dos-centes entitats, de dos-cents actors, de tota la cadena de valor turística; i quan dic «tota la cadena de valor», ho dic amb més propietat que mai, perquè, de fet, ja hem incorporat fins i tot la perspectiva del resident, que mai es tenia en compte en la definició i el disseny de les polítiques turístiques. Ara també, per tant, el resident del conjunt del país, incloent evidentment els tarragonins i les tarragonines.

Per tant, gairebé dos-centes entitats que identifiquen aquest nou model turístic que busca –només els ho anunciaré, perquè després m'hi estendré una mica més– alguns dels objectius que precisament vostè comentava: com allarguem l'estada –de fet, l'estada mitjana a Tarragona ha sigut superior a la de la mitjana de Catalunya, però volem anar més cap aquí, superar aquestes 3,66 nits de pernoctació, anar més

enllà–, com desestacionalitzem, com desconcentrem i com fem que s'incrementi la despesa mitjana diària de la gent que ens visita. Aquests són els quatre grans objectius d'aquest nou model turístic, amb el que hem de respondre, i que, efectivament, coincideixen amb alguns dels objectius que vostè reclamava quan ha sortit. En tot cas, continuaré després.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, conseller. Per a la rèplica, té la paraula el diputat Matías Alonso Ruiz.

Matías Alonso Ruiz

Sí, conseller. El sector és prou intel·ligent com per adaptar-se als temps, de ben segur. Però jo li he parlat del Hard Rock i vostè no m'ha dit res, no n'ha fet ni cinc cèntims. Això del Hard Rock s'assembla cada vegada més a una presa de pèl col·lectiva. Ara ens diuen, el Govern de la Generalitat, o han dit alguns dels seus portaveus, que aquesta és una qüestió entre particulars, com si el Govern no hi tingués res a dir. Però el Govern, amb la participació d'Esquerra, ha dit moltes coses al llarg del temps.

Per exemple, al llarg del 2012, el Govern autoanomenat *business-friendly* de Convergència i Unió va estar pugnament pel *fiasco* d'Eurovegas. Al setembre del 12, el Govern va perdre el pols amb la comunitat de Madrid, afortunadament, vist que tot plegat va quedar en un no-res. Tot seguit van anunciar a bombo i platerets el projecte de BCN World, en què «la Caixa» i la promotora Veremonte anaven de la mà..., sis parcs temàtics al costat de Port Aventura ampliant el Centre Recreatiu i Turístic de Vila-seca, una inversió de 4.775 milions d'euros, vint mil llocs de treball directes i fins a quaranta mil d'indirectes i 10 milions de turistes l'any. La promotora Veremonte anunciava que les obres s'engegarien al febrer del 14 i que el nou complex estaria enllestit el 2016, un complex turístic en què hi hauria sis casinos, sis hotels, un total de dotze mil habitacions, oficines, serveis, botigues, restaurants i oferta lúdica pensada per a un públic familiar.

L'embranzida inicial es va esvaïr de seguida. Les eleccions autonòmiques convocades per un Artur Mas diguem-ne visionari, la manca d'inversors concrets i la incapacitat política del Govern van ser les causes principals. Després d'haver-se aprovat en aquest Parlament al maig del 14 la reforma legislativa que rebaixava els impostos del cinquanta-cinc per cent al deu per cent –els impostos del joc–, el macroprojecte va començar a fer figa i a demostrar que no n'hi havia prou amb fer volar coloms. El 2017, amb el vistiplau d'Esquerra, tot apuntava a que el projecte anava pel bon camí, amb el compromís inversor de Hard Rock, però el Govern estava immers en el que estava, preparant un cop d'estat.

Després de la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que obligava a canviar el pla director urbanístic del CRT, a l'octubre del 20, el senyor Aragonès, que aleshores era vicepresident del Govern, i el conseller de Territori, el senyor Calvet, Junts i Esquerra, Esquerra i Junts, van tornar a defensar que volien avançar amb el projecte per a la capacitat de generació d'ocupació i els ingressos a les arques públiques. «El projecte és més necessari que mai, perquè generarà nous negocis i oferirà noves oportunitats», deien. A finals de febrer del 22, la Comissió Territorial d'Urbanisme del Camp de Tarragona va aprovar el pla director urbanístic actualitzat. Deu anys després de la presentació del BCN World, semblava que el projecte Hard Rock podia tirar endavant, però el pla director urbanístic encara està pendent del vistiplau del Govern i més concretament del Departament de Medi Ambient; tot ben lligat, però sense blat.

La realitat és que el Hard Rock està aturat pel Govern de la Generalitat i que, encara que ho neguin, no tenen cap voluntat de tirar-lo endavant. Conseller Torrent, és així? Tinc raó? El Hard Rock tirarà endavant o potser seguiran enredant els alcaldes i enganyant els tarragonins que esperen que aquest projecte sigui una realitat?

Perquè estem parlant de Tarragona, de la província en què hi ha la taxa d'atur més elevada de Catalunya; el 14,5 per cent, segons dades de l'EPA, més de 5,4 punts per sobre de la mitjana de Catalunya, 2,5 punts per damunt de la mitjana nacional, una província que any rere any segueix sense rebre les inversions que mereix en els pressupostos de la Generalitat; enguany, tampoc.

El projecte anunciat reiteradament a bombo i platerets, però bloquejat sistemàticament des del Govern de la Generalitat per la incapacitat manifesta de Junts i la voluntat «taimada» d'Esquerra, està encara molt lluny de ser una realitat. Hi ha molts ciutadans que l'esperen com aigua de maig; hi ha molts ciutadans que van creure que el Govern els faria costat i engegaria un projecte turístic que generaria molts llocs d'ocupació, milers de llocs de treball, directes i indirectes.

Però no, el Govern està només pendent de poder seguir al poder, no pas de tirar endavant un projecte que havien anunciat reiteradament, però que mai han volgut que fos una realitat; un projecte que si encara el mantenen viu potser és per por a la demanda milionària que podrien fer els inversors enganyats –avui mateix ho deia el propi president. Si no és així, conseller, digui'm quan s'aprovarà el pla director urbanístic?, quan començaran les obres?, quan serà una realitat el Hard Rock, el CRT de Vila-seca i Salou? Conseller, contesti'm: el Govern de la Generalitat vol veure en funcionament el Hard Rock, sí o no? Perquè si m'ho preguntessin a mi ara, amb les respostes que fins ara ha donat el Govern, jo diria que no el veurem mai.

La vicepresidenta primera

Doncs ara, per a la rèplica, té la paraula el conseller Roger Torrent i Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball

Li haig de confessar, diputat, que a la primera intervenció m'ha enredat, pensava que realment volia parlar de model. Ja veig que no; que el que li interessa és aquesta segona part, que és parlar específicament d'un projecte concret. Ja he vist que ha re-passat, ha tingut temps i ho ha fet de manera excel·lent, l'hemeroteca.

A mi el que m'importa és on som i respecte a aquest projecte, som on som i on hem estat sempre, que és seguint els tràmits administratius. Escolti'm, no veig que hi hagin altres projectes –molt importants per a aquest país des d'un punt de vista de generació d'activitat econòmica– que suscitin un debat respecte als tràmits administratius com suscita aquest. Escolti'm, seguirà l'evolució que toqui, es faran els informes que toquin. Entenc que el que no estan insinuant és que, des d'un punt de vista polític, interferim en els informes que han de fer els treballadors públics en tot aquest procés, que, hi insisteixo, seguirà els seus passos, com ha seguit fins ara. Per tant, som on som, que és on havíem de ser.

I el Govern és on és, no només en aquest projecte, sinó en tots els projectes que tenim sobre la taula i ens comportem de la mateixa manera, amb una visió coherent que, des de la perspectiva del Departament d'Empresa i Treball i del conjunt del Govern, passa per la generació de llocs de treball de qualitat arreu del territori, especialment allà on l'atur, les taxes d'atur, tot i que són les millors dels últims quinze anys, afecten més, i, per tant, d'aquí ens sorgeix la voluntat i la prioritat d'aquest Govern de reindustrialitzar Catalunya.

Que això es trasllada a qualsevol racó de la nostra geografia, però particularment allà on hi ha una base i potencial, i sobretot allà on, des d'aquest punt de vista, podem fer un recorregut molt interessant en els propers anys; per exemple, tot l'àmbit del Camp de Tarragona, al voltant de la petroquímica, amb projectes vinculats, per exemple, a l'hidrogen verd. Fa dues setmanes, doncs, érem els amfitrions del corredor de l'hidrogen verd de l'Ebre, precisament, que té el seu epicentre a Catalunya, a Tarragona, perquè aquí no només hi ha una possibilitat, un vector energètic per descarbonitzar la indústria i, per tant, per garantir que la indústria que avui hi ha al sector petroquímic pugui tenir futur, sinó que l'hidrogen per si mateix constitueix una nova indústria en la qual volem ser, i aquí hi ha una oportunitat, que la volem seguir

i l'estem liderant des del Govern, de generar llocs de treball de qualitat, ben remunerats, arrelats al territori i que estan associats a altes cotes d'innovació, com és el cas de la indústria química o la indústria de l'hidrogen verd; o en altres projectes, l'electrolitzador més gran de la península Ibèrica, l'Ecoplanta, que també es fan a l'entorn del pol petroquímic; o, anant una mica més lluny, a Mont-roig del Camp, la planta de Lotte de l'elecfoil de la cadena de valor de bateries; de fet, tenim diferents projectes sobre la taula vinculats a la cadena de valor de la bateria, en els que ens volem posicionar, perquè, efectivament, serà una cadena de valor clau, estratègica en els propers anys. Per tant, és el que estem fent.

I evidentment que tots els sectors són prou intel·ligents com per fer les transicions que pertoquen; només faltaria. Ara, aquesta intel·ligència que, evidentment, s'aplica individualment en cada un dels negocis d'un sector també col·lectivament, l'hem d'acompanyar des del Govern de la Generalitat de Catalunya, i això és lo que pertoca fer; és el que estem fent i, per tant, el que hem fet durant tots aquests mesos és dir: «Escolta'm, anem a repensar conjuntament com hem d'enfocar el turisme perquè sigui competitiu en els propers anys», perquè, si no, farem com fan molts de vostès, que és pensar avui, pensar què m'interessa des d'un punt de vista de titular, què m'interessa aprovar en una moció al Parlament de Catalunya perquè sigui el màxim d'efectiu possible per poder anar al territori i explicar quin és el guany que s'ha obtingut al Parlament, però sense mirar què passarà a mitjà i llarg termini; la meua obligació és mirar què passarà a mitjà i llarg termini i fer-ho conjuntament amb el sector, com hem fet amb el model de turisme responsable. Ja l'hi he dit, tota la cadena de valor inclosa.

I com continuarem fent, per exemple, amb els pressupostos del 2024. Vostè demanava foment d'aquesta transformació, ajudem aquesta intel·ligència que té el sector, certament, i demanava també promoció. Doncs bé, té l'oportunitat la setmana que ve d'aprovar els pressupostos de la Generalitat de Catalunya, que no parlen de projectes concrets, de projectes privats concrets. Ara bé, sí que estableixen més de 108 milions d'euros destinats al turisme, una part dels quals –44– destinats a aquest foment d'un nou model, per tant, a ajudar el sector a fer tots els canvis necessaris, i a la promoció a través de l'Agència Catalana de Turisme. Per tant, té l'oportunitat d'apuntalar les polítiques turístiques de transformació i de projecció del sector aprovant els pressupostos de la Generalitat de Catalunya. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Per tant, escolti'm, estem liderant aquest procés de transformació, aquest procés de transició, que no depèn únicament i exclusivament...

La vicepresidenta primera

Conseller, ha d'acabar...

El conseller d'Empresa i Treball

...del sector privat i del sector públic, cadascú pel seu costat, sinó d'aquesta concertació que hem fet a través del model responsable, perquè és el que ens permetrà governar les externalitats, però sobretot aprofitar...

La vicepresidenta primera

Conseller, hauria d'anar acabant...

El conseller d'Empresa i Treball

...les potencialitats en el futur.

Gràcies, vicepresidenta.

La vicepresidenta primera

Gràcies *(l'oradorariu)*.

Doncs passem al vuitè punt de l'ordre del dia, que és la Interpellació al Govern sobre la situació de les dones en l'àmbit laboral, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i per presentar-la, per exposar-la, té la paraula la diputada Gemma Lienas Massot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Bon dia, conseller, consellera, diputats, diputades... Gerda Lerner, una historiadora austríaca que té un assaig magnífic que es diu *La creación del patriarcado*, va dir que a la Terra estem tots i totes representant una funció de teatre i que són tan importants els homes com les dones per dur-la a terme, però que els homes s'han reservat els papers principals i han deixat a les dones els papers secundaris i que això, de mica en mica, va canviant; la Lerner té raó, els temps estan canviant.

Després de la Guerra Civil, Franco va restablir el Codi civil de 1889, en el qual, entre moltes altres coses, es deia que les dones necessitaven la llicència marital, és a dir, un permís legal del marit per fer determinades coses; per exemple, per comparèixer en un judici, comprar i vendre béns, per heretar, per obrir un comerç, etcètera. A hores d'ara, i gràcies a la lluita incansable feminista, podem comprovar que les dones, per exemple, representem el quaranta-vuit per cent de la població ocupada o que, per exemple, aquest Parlament és paritari –hi ha gairebé tantes dones com homes–, mentre que a la primera legislatura, després de la dictadura franquista, hi havia 127 homes i vuit dones. I hem millorat clarament i també, entre d'altres coses, per la iniciativa socialista d'implementar les quotes; i ho dic per VOX, que sempre es queixa de les quotes, però si no hi haguessin les quotes, moltes de les diputades que estem en aquest Parlament no hi seríem; i ho dic també per les feministes que creuen que el feminisme ha començat amb elles, que ha començat amb el Me Too. No, no, no, el feminisme va començar fa més de tres-cents anys i hi ha moltes dones que han lluitat abans que nosaltres.

Però la Gerda Lerner diu també que el guió de l'obra de teatre l'han fet els homes des de la seva mirada, una mirada androcèntrica, i que perquè sigui just caldrà incorporar-hi la mirada de les dones, i d'això encara estem molt lluny.

El treball productiu, per exemple, està pensat sense tenir en compte el treball de les cures. El món laboral està estructurat amb la convicció que uns, els homes, són a fora de casa, fent unes feines per les quals guanyen un reconeixement social i uns diners, i les altres, les dones, s'estan a casa fent totes les feines de la cura i de neteja de casa, etcètera etcètera, per la qual cosa no rebem cap reconeixement, perquè cap dona surt a la Viquipèdia perquè hagi cuidat molt bé la seva família, i no reben tampoc un salari, amb la qual cosa no tenen autonomia.

Ara, però, ja no hi ha gaires dones o no n'hi ha tantes que vulguin abnegadament estar-se a casa tot el dia sense rebre res a canvi; de fet, hem dit fa un moment que constituïm les dones el quaranta-vuit per cent de la població ocupada, però, paral·lelament, ha canviat la manera en què s'organitza el treball?, per exemple, ens plantegem la feina per objectius en comptes de per horaris? Francament, no. O, paral·lelament, ha canviat la implicació dels homes en el treball de les cures? Si mirem les estadístiques, la veritat és que diuen que no. Per exemple, els darrers estudis de l'OCDE ens diuen que les dones dediquen de mitjana al dia cinc hores als treballs de la cura; en canvi, els homes no arriben ni a la meitat, se n'ocupen només 2,4 hores al dia. Això té dues possibles contrapartides: u, o bé les dones dediquen menys temps al treball productiu, perquè no els hi dona la vida, o bé, alternativament, suporten una sobrecàrrega terrible de treball, perquè fan les dues coses, les remunera- des i les no remunerades.

Pel que fa a la primera de les alternatives, les estadístiques ens mostren que les dones només dediquen el trenta-set per cent del temps a les tasques remunerades, mentre que els homes hi dediquen el seixanta-dos per cent, és a dir, no el doble, però s'hi acosten.

A més, si analitzem les persones que es troben en situació d'inactivitat per motius relacionats amb les cures, hi ha un noranta-dos per cent de dones. Si analitzem les persones que tenen una jornada a temps parcial per motiu de les cures, hi ha un noranta-u per cent de dones, i si analitzem les persones que no aconsegueixen un contracte a jornada completa per motius de les cures, hi trobem un setanta-tres per cent de dones. Aquesta distribució desigual de les càrregues de treball no només comporta uns desequilibris econòmics evidents, ara i en el futur, amb les prestacions de les pensions, sinó que també comporta per a les dones problemes en la inserció en el mercat laboral i també problemes en el desenvolupament de la seva carrera.

Conseller, és conscient del talent que malbarata el país? Després es queixen del talent que emigra a altres països i que el perdem per emigració, però i el que es queda a casa canviant bolquers?

D'altra banda, també malbaratem els recursos si resulta que formem les dones i després, en canvi, permetem que es quedin a casa i no puguin desenvolupar les seves carreres professionals. I que consti que considerem molt important el canvi de bolquers, tant de les criatures com de la gent gran, però que el canvi de bolquer recaigui només sobre les espatlles de les dones, no... I si diem que és important és perquè coincidim amb la teoria de l'ètica de les cures que va desenvolupar Carol Gilligan, és a dir, el dret de les persones a tenir cura dels altres i el dret dels homes a desenvolupar-se èticament com les dones; per tant, els treballs de la cura no són només una obligació per als homes, són també un dret.

Ens resulta com a mínim paradoxal que la conselleria d'Empresa i Treball, juntament amb la conselleria d'Igualtat i Feminismes, no hagi posat fil a l'agulla a resoldre el problema de la conciliació i la corresponsabilitat i els usos del temps en el món del treball productiu, més tenint en compte que, si per alguna qüestió ha manifestat un gran interès la consellera –al marge de pels productes menstruals–, ha estat pel treball de les cures. Observin que m'hi refereixo fent servir sempre el substantiu «treball», treball de les cures, perquè si fem caure «treball» i ens quedem només amb les «cures», estem devaluant-les i estem traient-los una part de càrrega, que és la que té qualsevol activitat laboral.

No els ha passat mai, diputades, que després d'un diumenge a la tarda planxant, plegant roba, desant roba, preparant sopars per a tota la setmana, posant a punt les motxilles de la canalla, hagin dit: «Eestic cansada» i els hagin dit: «Per què, si avui no has anat a treballar?» Doncs bé, per això nosaltres parlem del treball de les cures, perquè les cures són una càrrega molt feixuga i, per tant, s'ha de tenir en compte.

Dèiem fa un moment que les dones dediquen més hores al treball de les cures, cosa que fa que puguin dedicar menys hores a la feina remunerada, però també hi ha dones que ho volen fer tot. Aquestes dones, també tenim estadístiques de què representa aquesta sobrecàrrega de treball, i és: les dones dediquen –aquestes que ho volen fer tot, eh?– 450 minuts diaris totals; en canvi, els homes n'hi dediquen 380, de totals. Les dones, doncs, suporten una càrrega addicional cada dia que equival a una jornada laboral sencera en una setmana, i aquesta sobrecàrrega té uns efectes nocius sobre la salut de les dones.

Per revisar l'estat de salut de les treballadores de Catalunya ens hem basat en l'enquesta de salut de la Generalitat, i es pot observar que les dones, malgrat que declaren uns hàbits de vida molt més saludables que els homes, declaren també una salut pitjor que la dels homes. I pel que fa a la salut mental, també les dones pateixen més episodis de depressió, ansietat, estrès, i molt particularment a la feina. Tal vegada hi juga un factor biològic en això; no ho sabem. Però el que és segur és que

hi juguen els estereotips de gènere, i el que és segur és que aquesta sobrecàrrega de treball de la que parlàvem afecta negativament la salut de les dones.

I, si mirem l'informe de salut mental i estigma a les organitzacions catalanes, en traiem les conclusions següents. U, que les organitzacions no fan gaire per prevenir la salut mental dels treballadors i treballadores. Dos, que tampoc tenen resolta la qüestió de les baixes per salut mental. Tres, que l'estigma discrimina les persones amb trastorn mental. Quatre, que hi ha un percentatge important de població treballadora que té problemes de salut mental i que no se sent gens ajudada per la seva organització. I que hi ha moltes d'aquestes persones que se senten injustament tractades, i la majoria són dones.

En temps del president Montilla, des de la Direcció d'Igualtat del Departament de Treball –hi havia una direcció d'igualtat al Departament de Treball que va fer molta feina–, es va fer un pla de salut mental. Des d'aleshores ençà el pla no s'ha renovat. Ens agradaria saber, conseller, si les empreses l'han de tenir en compte i què fa la conselleria perquè així sigui, i si el pensen renovar algun cop. I, en tot cas, conseller, també volem que ens digui què pensa fer per revertir aquest problema de conciliació i usos dels temps en el treball productiu que bàsicament tenen les dones, i què pensa fer per esperonar la corresponsabilitat en els homes. Perquè, si no aconseguim millorar la corresponsabilitat, per molts canvis que fem en l'empresa, sí que hi guanyarem una mica, però no ho guanyarem tot.

I només voldria deixar clar –suposo que ja ho havien imaginat vostès– que aquesta intervenció meva és una reivindicació pel 8 de març, el Dia dels Drets de les Dones.

Gràcies.

La presidenta

Té la resposta el conseller d'Empresa i Treball, el senyor Roger Torrent i Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies de nou, presidenta. Gràcies, diputada. Bé, diputada, ha fet una interpel·lació molt transversal, diguéssim, que, de fet, podria interpel·lar el conjunt del Govern.

D'altra banda, les polítiques feministes són a l'agenda col·lectiva de tot l'executiu, no només d'un departament. En tot cas, jo li podré respondre el que pertoca al Departament d'Empresa i Treball. Hi han molts altres elements que s'haurien de sumar en aquesta interseccionalitat i en aquest treball conjunt dels diferents departaments, que en podrien parlar els titulars o les titulars dels altres departaments.

Vostè comentava, feia aquesta reflexió de què representa que les dones no tinguin el mateix accés al món laboral que tenim els homes, què estem perdent com a societat. Evidentment, el nostre deure i la responsabilitat és assegurar que els drets d'accés al món laboral siguin exactament els mateixos, perquè és evident que menysprear el cinquanta per cent o menystenir el cinquanta per cent del talent és una decisió, d'entrada, injusta, òbviament, amb aquesta meitat de la població, però és que, a més a més, és una decisió antieconòmica. Per tant, efectivament, bona part de les polítiques transversals del Govern de la Generalitat de Catalunya ha d'anar encaminada a assegurar l'accés en igualtat de condicions de les dones al món laboral. U.

Dos. Ara bé, després, fins i tot en el món laboral es produeix una bretxa de gènere, també des d'un punt de vista salarial i de les condicions laborals, que també hem d'afrontar. Per tant, hem d'afrontar aquestes dues qüestions.

De fet, avui la bretxa salarial és gairebé del vint per cent, el 19,9 per cent, amb un increment de 0,2 punts percentuals respecte al 2020. Això són dades de Catalunya, però l'Estat segueix la mateixa evolució. De fet, a l'Estat el 2021 la bretxa era del 19,87; el 2022, del 19,89. Per tant, una situació molt semblant i que es deu a que hi ha hagut un increment del guany brut mitjà anual dels homes d'un quatre per cent respecte al 3,8 per cent de les dones. D'aquí aquest 0,2.

Per tant, el 2022, efectivament, hi ha hagut aquest punt de repunt de la bretxa salarial. I, per tant, aquesta és una prioritat absoluta per al Govern de la Generalitat de Catalunya, com ho hauria de ser per al conjunt dels governs, també del Govern de l'Estat.

Si mirem per segments del món laboral, amb relació als sous, veurem que el principal *gap*, la principal bretxa, per tant, la diferència entre el que cobren els homes i el que cobren les dones es produeix en els sous baixos. (*Veus de fons.*) Ha parlat d'interseccionalitat i de transversalitat de les polítiques. Potser no li interessa la bretxa laboral. Doncs si li interessa, diputada, jo li faig algunes consideracions que entenc que li poden interessar a les portes del 8 de març. Ha parlat del món del treball. Ha parlat de l'àmbit de les cures. Ha parlat de l'accés de les dones al món laboral. Jo és del que li parlo. Vostè em diu que no, que no li interessa això. Doncs, escolti'm, parlem... (*Veus de fons.*) D'acord, d'acord. Però, escolti'm, estem parlant de l'accés de les dones al món laboral i, per tant, de les condicions que tenen les dones quan accedeixen al món laboral.

I li parlo de les prioritats també del Govern, que entenc que en aquest cas haurien de ser les mateixes que les del seu grup parlamentari. I, de fet, em demanava què estem fent en aquest sentit. Doncs bé, el que està fent el Govern de la Generalitat de Catalunya no ho està fent només en solitari, ni tan sols d'una manera conjunta de tot l'executiu, sinó que ho estem fent, ho estem treballant amb qui correspon, que és amb els agents econòmics i els agents socials. Per tant, en l'àmbit de la concertació. És a dir, perquè aquesta és una responsabilitat que pertoca a l'Administració, que pertoca a les institucions –també, per tant, al Parlament de Catalunya–, però que es declina conjuntament amb patronals i sindicats.

I, en aquest sentit, l'àmbit màxim de representació i de debat, de diàleg de les condicions laborals del país i del món laboral d'aquest país, per tant, de l'accés de les dones al món del treball es materialitza en el Consell de Relacions Laborals, en el que hi són presents les patronals i els sindicats més representatius. A dins, dintre del perímetre del Consell de Relacions Laborals hi ha la Comissió d'Igualtat i Temps en el Treball que treballa, precisament, quines són les estratègies que ens han de permetre millorar les condicions laborals de les dones i generar aquests consensos en matèria d'usos del temps i racionalització dels horaris, com a definició del que hem de fer. Després això s'estructura i es materialitza en els diferents departaments amb diferents línies polítiques.

Per exemple, el programa TempsxCures. Hem fet més de 1.800 nous serveis de cures a menors arreu del territori; de zero a setze anys, aquests menors, 1.800 nous serveis en el programa TempsxCures. Vostè demanava què estem fent. Doncs, miri, 1.800 nous serveis en aquest sentit. Igualment, hem desplegat la xarxa catalana pel dret al temps des de la perspectiva de les condicions laborals i, per tant, des de la perspectiva del que poden aportar els centenars d'empreses que hi participen, des de la perspectiva dels treballadors i les treballadores, òbviament. Per tant, amb allò que poden aportar els agents socials, entitats i persones expertes en aquest entorn. Per tant, la xarxa catalana pel dret al temps.

Per tant, responc exactament al que vostè deia: «què estan fent?» Doncs, el programa TempsxCures, xarxa catalana pel dret al temps per tal de compartir bones pràctiques en aquest sentit. Perquè, efectivament, hi ha una qüestió de legislació, de marc normatiu, però també hi ha una qüestió de bones praxis que es fan des d'un punt de vista concret.

Però també li puc parlar de la xarxa de professionals que es dediquen a garantir l'equitat en els treballs, amb cent professionals als ens locals, coordinats i que treballen conjuntament amb el Govern de la Generalitat de Catalunya, i al qual hem destinat 10 milions d'euros entre 2023 i 2025. Una xarxa que ha de fer aquest acompanyament dels plans d'igualtat del sector públic i les empreses amb millores des del punt de vista retributiu, per tant, millores des d'un punt de vista de la bretxa salarial,

però també amb polítiques de temps, de conciliació, etcètera. Per tant, també des de la perspectiva de com es garanteixen els drets en el món laboral, però també com ho fem perquè les dones puguin accedir al món laboral i compartim tot el treball de cures, totes les feines reproductives.

I també en l'àmbit, precisament, d'aquesta corresponsabilitat, hem fet convenis amb l'AFFAC. També estem treballant amb el Departament de Salut i el Departament d'Igualtat i Feminismes. El que li estic citant són polítiques que no importa quin departament les hagi desenvolupat, bona part d'aquestes les estan desenvolupant, les està liderant la consellera Verge a través del Departament d'Igualtat i Feminismes, però, si s'hi fixen, són en territoris fronterers amb diferents departaments.

A mi em demanava pel que correspon al Departament d'Empresa i Treball, que són fonamentalment les condicions laborals i l'accés de les dones al món laboral, però, evidentment, són programes que són també interseccionals i, per tant, toquen a cada un dels àmbits del Govern de la Generalitat de Catalunya. I ho torno a dir, amb uns consensos de base, amb un model consensuat, acordat amb els agents econòmics i socials.

Per tant, això és el que estem fent. Després puc parlar de molts altres programes que, justament, han d'ajudar a que aquest cinquanta per cent que vostè deia no s'hagi de quedar a casa, es pugui incorporar al món laboral. Ha començat la seva intervenció parlant de com accedeixen les dones al món laboral i parlant de la discriminació positiva en aquest sentit, doncs, jo ara li he parlat de les polítiques que fem per parlar de la distribució dels temps i de la distribució de les feines, de les feines reproductives, de les feines productives, però també –i després m'hi referiré– puc parlar de tota la bateria de propostes que fem, per exemple, des del SOC per garantir l'accés de les dones al món laboral i per reduir la bretxa de sous, la bretxa salarial que, malauradament, encara existeix al nostre país i que s'ha estancat.

Ho hem vist amb les dades, com li deia abans, de l'Estat, també al nostre nivell. I, per tant, constitueix una prioritat absoluta en el marc de les polítiques actives d'ocupació.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la diputada senyora Gemma Lienas Massot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Miri, conseller, vostè és el conseller, és al Govern i jo soc una diputada i aquí al que vinc és a exercir el meu dret a controlar el Govern. Per tant, pregunto sobre el que vull, el que m'interessa. I això no vol dir que no m'interessin altres temes, simplement és que voldria que les seves respostes fossin a les meves preguntes, no a les que a vostè li interessin. (*Alguns aplaudiments.*) Jo conec molt bé els problemes de la bretxa salarial. Per cert, la bretxa salarial, recordi que gràcies als socialistes s'ha pujat el salari mínim i gràcies als socialistes tenim una millora de les pensions. Per tant, naturalment que ens preocupa aquest tema.

Conec molt bé el tema del sostre de vidre, el terra enganxós, però no era d'això del que volia parlar. Jo del que he parlat és de les dificultats de les dones per tenir una vida laboral, una vida familiar i una vida personal que pugui ser compatible, és a dir, pels usos del temps. És això el que m'interessava. És al seu departament que ho he preguntat. I ho he preguntat al seu departament perquè cada vegada menys els departaments, no els de la Generalitat, sinó els de qualsevol organització, podran ser estancs. I, per tant, li pregunto per la salut mental, però és la salut mental al treball, per tant, és la seva competència.

M'ha parlat de la xarxa catalana del temps i m'ha parlat del programa Temps-xCures. Sí, efectivament. La xarxa catalana del temps –jo me l'he estudiada, eh?– realment difereix molt de les que ha creat el Partit Socialista quan n'ha creat. La xarxa catalana del temps pivota sobre les cures, mentre que els socialistes pensem que el temps s'ha d'assimilar a una organització i a una forma de vida nova que per-

meti la igualtat entre dones i homes. És a dir, no tant preocupar-se només de les cures, sinó de canviar l'organització del temps i canviar-ho de manera que permeti la igualtat entre homes i dones.

Miri, la primera regidoria de nous usos del temps va ser d'un govern socialista, la portava l'Imma Moraleda, i era l'any 2003, i la xarxa per a usos del temps de la Diba també té anys, ja. Per tant, sí que sabem què és els usos del temps, el que passa és que tenim maneres diferents d'enfocar-ho.

Per altra banda, tampoc creiem que el programa TempsxCures hagi tingut els resultats que ha de tenir..., o sigui, estigui pensat com nosaltres ens agradaria que estigués pensat. És veritat que és d'hora, és massa d'hora per tenir-ne resultats encara, d'acord, però és veritat que de moment arriba a molt pocs ciutadans. Però sobretot, sobretot, a mi el que em preocupa d'aquest programa és que és un programa que és aliè al món del treball productiu, és a dir, són coses que es fan fora del treball, i dins del treball el que hem de fer és canviar l'organització, canviar les formes perquè això pugui revertir en uns millors usos del temps per a les dones, i que els homes s'impliquin en la corresponsabilitat; tampoc m'ha dit què farà perquè els homes s'impliquin en la corresponsabilitat que, com li he dit, no només és un deure, és també un dret que tenen.

I jo, per últim, només volia dir que realment des del primer dia li vaig dir a la consellera Tània Verge que la mateixa organització del Departament d'Igualtat i Feminismes ja em semblava un indicador de quin respecte li mereixia o quina importància li mereixia a ella el treball productiu, perquè dins del departament hi ha les cures, però no hi ha el treball productiu. Vostè em dirà: «És que no s'hi pot posar tot, en un departament»; d'acord, no s'hi pot posar tot, però és significatiu que sí hi hagin les cures i que, a més, molts dels programes, per exemple TempsxCures, vagin adreçats sobretot a dones, i en canvi no s'hagi fet gran cosa, sobretot a treball. I jo em pregunto, no ha pensat en la possibilitat d'una direcció general d'igualtat al seu departament, com tenia el president Montilla? De fet, aquella direcció general, que la portava la Sara Berbel, si no recordo malament, va desenvolupar unes pràctiques magnífiques dins del treball productiu que van redundar en unes millors condicions d'usos del temps, de conciliació i de corresponsabilitat.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el senyor Roger Torrent i Ramió.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, diputada. Justament, seguint aquesta prevenció que feia vostè que cada vegada els departaments poden ser menys estancs –departaments, els ministeris, els àmbits, diguéssim, les carteres d'un govern, en aquest cas del Govern de la Generalitat de Catalunya, poden ser menys estancs– precisament per això jo he procurat fer una mirada transversal del que em correspon a mi i el que no em correspon a mi, perquè vostè ha preguntat al titular del Departament d'Empresa i Treball i no –com podia haver fet– a la titular del Departament d'Igualtat i Feminismes.

I de fet, el títol de la seva interpellació era la situació de les dones en l'àmbit laboral, i això ho deu incloure tot; deu incloure com s'accedeix al món laboral, com es fa el repartiment de les feines productives i reproductives, però també la bretxa salarial i les condicions de desigualtat que han de patir les dones en el món laboral. Per tant, jo he procurat fer aquesta mirada transversal, que és la mirada que pertoca, i de fet, li he parlat de la xarxa de cures. Ara no m'escolta, però segurament si m'escoltés, doncs reconeixeria que, efectivament, he parlat de totes aquestes polítiques transversals que fem des del Departament d'Igualtat i Feminismes, amb, també, una mirada que es fa des del Departament d'Empresa i Treball i del conjunt dels departaments.

De fet, allà on es materialitza més aquesta mirada transversal, per tant, de la situació de la meitat de la població respecte al món laboral, i com efectivament, fem front al sostre de vidre i el terra enganxós, i la situació que de totes les bretxes que puguin patir la meitat de la població, és a través del marc legislatiu, el marc legal, les lleis, per exemple, que fa aquest Parlament; i quan en la llei d'igualtat hem procurat incloure elements que afectaven la distribució de les feines i, sobretot, l'ús racional del temps, els horaris, és el Tribunal Constitucional qui ho ha tombat, i qui ho ha portat al Tribunal Constitucional és el Govern espanyol, no és el Parlament de Catalunya, que, per exemple, ha legislat sobre això.

Perquè, clar, una cosa és el que pot fer la Generalitat de Catalunya amb les competències que tenim, l'altra és el que pot fer l'entorn d'agents econòmics i agents socials, que també s'hi han d'implicar amb un model de concertació, i l'altra..., perquè al final, aquí les eines que valen, les que són efectives són les lleis, doncs bé, a la llei d'igualtat, quan hem procurat legislar això, s'ha portat al Tribunal Constitucional i s'ha tombat. El Govern espanyol –i entenc que aquesta interpellació que ha fet aquí la podria fer també al Congrés dels Diputats– el Govern espanyol tampoc ha aprovat la llei dels usos del temps, i si tinguéssim les competències, si fóssim un estat, ho haguéssim fet. No s'ha legislat sobre la llei dels usos del temps; per tant, aquesta reclamació també entenc que la fa cap al Govern de Madrid, al Govern de l'Estat.

En qualsevol cas, hi insisteixo, és marc legal, però polítiques concretes, i les polítiques actives d'ocupació són importantíssimes sobre això, perquè, entre d'altres coses, encara que vostè no li sembli important, les polítiques actives d'ocupació són determinants per millorar l'ocupabilitat de les persones, específicament d'aquelles persones més vulnerables i amb més dificultat per accedir o mantenir-se al lloc de treball, i per tant, per fer front a la bretxa de gènere. I amb la transformació del SOC, amb les polítiques actives d'ocupació, la prioritització són aturats de llarga durada –cada vegada ho tenen més difícil per accedir al món laboral–, atur juvenil, però especialment bretxa de gènere, perquè sense millorar les condicions d'ocupabilitat és molt més difícil inserir-se al món laboral i, per tant, podem parlar molt de repartiment de les tasques i de les feines productives i reproductives, però necessitem també millorar les condicions d'ocupabilitat, i d'aquí el pla de transformació del SOC, i d'aquí els recursos que hi hem destinat els dos últims anys i que hi podem destinar en els pressupostos del 2024.

Però, ho torno a dir, no és només una qüestió del que puguem fer a través del Govern, des de l'Administració, sinó com ho fem de manera compartida amb les empreses. Vostè citava les empreses. Doncs bé, cada vegada anem sumant més gent, més empreses, més agents a la xarxa del temps, perquè del que es tracta és, en aquest cas, de reproduir alguns esquemes, de ser model d'algunes aplicacions que poden servir al col·lectiu que poden servir al conjunt d'un sector o el conjunt del teixit empresarial del país i, per tant, el que pot fer una empresa petita, doncs, pot ser un model que s'apliqui també a una empresa gran. D'aquí el valor també de la xarxa del temps. Vostè ha dit: «No, és diferent el model que té el PSOE.» Fantàstic; és el model que té el PSOE, però aquest és el model que hem treballat amb l'ecosistema català, amb les empreses i els agents socials i els experts i expertes del país. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

En tot cas, ho torno a dir, escolti'm, el Govern de la Generalitat de Catalunya va fixar com a prioritat absoluta..., vostè deia que no és un bon símptoma; home, jo diria que és el millor símptoma de tots el fet de que hi hagi un departament específic...

La presidenta

Gràcies...

El conseller d'Empresa i Treball

...per a les polítiques d'igualtat i feminismes que impregna el conjunt de les feines i de les tasques que fa als diferents departaments. També el Departament d'Empresa i Treball, que, entre d'altres...

La presidenta

Gràcies, conseller...

El conseller d'Empresa i Treball

...té com a element fonamental les polítiques actives d'ocupació, importantíssimes, per millorar la situació de les dones en el món laboral..., que és –cito literalment– la interpellació que vostè em feia.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Se suspèn la sessió fins a les tres de la tarda. I els hi recordo el minut de silenci al davant de la façana del Parlament. Gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de dues del migdia i vuit minuts i es reprèn a les tres de la tarda. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa el secretari general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern, la consellera d'Educació i la consellera de Territori.

La presidenta

Diputats, diputades...

Interpellació al Govern sobre l'habitatge

300-00450/13

Reprenem la sessió amb el novè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre l'habitatge, presentada pel Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

I té la paraula, per a la seva exposició, la senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Bé, bona tarda. Bona tarda, consellera. La tornem a interpellar amb qüestions relatives a l'habitatge. Han passat tota una sèrie de fets importants que necessitem tractar directament i a fons amb vostè.

En primer lloc, la presentació del dijous del pressupost a la Comissió de Territori. Va parlar del compliment del mandat del Parlament amb 1.232 milions en polítiques, però això sap, consellera, que no és així. Només 732,8 milions d'euros són provinents del departament; els 500 milions restants són provinents de l'Institut Català de Finances, i prèviament els hi ha de donar, si vol, el Banc Europeu d'Inversions. I, dels 732 milions, 570 són reactius: ajuts al suport de desnonaments, ajuts a lloguer..., en definitiva, transferir a la propietat diners públics. I només 125,8 milions són per incrementar el parc públic. Amb aquesta quantia, consellera, no es pot construir cap parc públic potent. Tenen una altra partida de 147,6 milions d'euros per desenvolupar plans directores urbanístics associats a determinades activitats a desenvolupar per l'Incasòl. Els hi demanem que modifiquin en el tràmit parlamentari pertinent aquesta partida i la incrementin.

En segon lloc, l'anunci del Ministeri d'Habitatge de la publicació oficial la setmana que ve del flamant sistema nacional de preus de referència, consultable ja *online*, que servirà per a la propera anualitat, diu l'Estat. L'hem consultat, i no diem

que els resultats són decebedors perquè ja teníem clar que això passaria: es confirma la inoperància. No serà cap eina per alleujar la situació d'ofec de les famílies, i més quan l'Observatori d'Emancipació del Consell de la Joventut fa palès que els joves catalans haurien d'invertir més del cent per cent del sou per poder pagar el lloguer sols. De què serveix, doncs, que els lloguers no pugin, si ja són completament inassequibles?

Pèrdua de sobirania, consellera, per cap mesura efectiva, com els vam advertir des del minut zero. El secretari d'estat el va presentar dient que és un mètode tècnic homogeni a tot l'Estat, que s'ha aplicat el mètode científic i que es nodreix de molta informació. I aquest és precisament el drama que hem denunciat de forma persistent: fer passar per una qüestió tècnica el sistema de preus. És com tot; amb l'ampliació de l'aeroport passa el mateix, que es deriva a una comissió tècnica. Tot es vesteix de comissions tècniques, perquè sembla que les coses així no es poden discutir, no són qüestionables, quan el fet de no abaixar les rendes de lloguer és una qüestió política com una casa de pagès. Sembla ser que és informació de l'IRPF més elements de correcció que fa un grup tècnic pilotat pel ministeri. Grup tècnic, consellera, on no hi ha ningú de la Generalitat. A veure si ens en pot dir alguna cosa, d'això.

I el secretari d'estat també parlava d'una altra cosa: de «sistema de preus». El llenguatge mai no és gratuït. Nosaltres diem que cal deixar de parlar de «mercats», que és un lloc on s'intercanvien mercaderies –i l'habitatge no és una mercaderia, és un dret–, i utilitzar paraules que garanteixin drets, com «parc públic». I aquí ara hi sumem una paraula nova, que és el concepte de «sistema de preus». Els preus són la relació de canvi entre dos béns econòmics. La renda és el pagament efectuat per l'ús. Per què parlem de «preus» quan hem de parlar de «rendes»? Tot un serial destinat a consolidar els habitatges com a béns d'inversió i no com a béns d'ús.

Vostè, consellera, ha sortit a criticar aquest índex. N'ha dit expressament el mateix que la CUP en diem per activa i per passiva des de fa molts mesos, que no abaixarà els preus de Catalunya. La pregunta que li fem ara i aquí és molt concreta, i necessitem que ens la respongui de forma concreta: què fem? Cap a on tirem, consellera? Fins on està disposada a arribar? Ha seguit el seu full de ruta i no ha resultat. S'ha fet un procés d'acumulació de forces durant molts anys per part de molts moviments per acabar en això, que per nosaltres no és la solució de res.

Li proposem, consellera, que faci alguna cosa disruptiva, perquè estem en un carreró sense sortida ara mateix. Dicti una norma que correspongui i que serveixi per abaixar els lloguers amb el seu índex com a decisió política d'un país sobirà, i prengui com a referència el salari mínim i no el sistema de mercat. O, consellera, una altra cosa: convoqui un referèndum. És l'única resposta que es pot donar, efectiva. Que parli el país, a veure què li sembla aquesta solució donada pel ministeri. I una altra cosa: per què no s'han publicat les memòries de les zones tenses? Vostès van enviar una comunicació amb els cent quaranta municipis. Això, consellera, ara mateix com queda?

Una altra qüestió: decret d'habitatges turístics. El Decret llei 3/2023, validat per aquesta cambra el passat desembre, que està en vigor en els termes que va ser aprovat, ha de tramitar-se com a projecte de llei a petició dels socialistes i de Junts i la resta de grups de la dreta, perquè, com sabem, li volen passar el ribot de manera escandalosa. Nosaltres a aquest decret hi vam votar a favor perquè és millor el decret que no pas la desregulació absoluta que avui existeix. No és el nostre decret: situa el llinar màxim segons el qual no es poden atorgar més llicències que les resultants d'aplicar un màxim de deu habitatges d'ús turístic per cada cent habitants i no és suficient, i creiem que s'hi haurien d'haver inclòs més municipis.

Ahir, consellera, començàvem la ponència de llei, una ponència exigida, com he dit, per socialistes i convergents, perquè deien que el decret no estava prou consensuat amb el sector turístic. Però ha passat una cosa: precisament aquests grups parlamentaris han fet pinça i hi han vetat les compareixences de la societat civil, d'ajun-

taments, inclús de la síndica d'Aran; en definitiva, d'aquells qui no tenen cap interès econòmic, sinó només un interès comú. Les cartes, per tant, ja estan marcades abans de jugar la partida de la ponència, de discutir en igualtat d'armes.

Li demanem a vostè, consellera, que no només no cedeixin en el que tenen intenció de cedir –ja han signat públicament amb el Partit Socialistes fins a on volen arribar després d'aquesta ponència–, sinó que escoltin, consellera, per exemple la compareixença de l'Assemblea de Barris pel Decreixement Turístic, en la que expliquen la desnaturalització de les viles i ciutats que està provocant la proliferació dels habitatges turístics, i limitin encara més la possibilitat d'habitatges turístics.

Aturem d'una vegada per totes la seva proliferació. Ens hi va continuar tenint barris i ciutats o passar a viure en una espècie de Marina d'Or amb deteriorament de la convivència veïnal, deshumanització de barris –on serà més fàcil acabar comprant-te un mallot ciclista que no pas una barra de pa–, perquè, quan estigui tot arrasat, després no vindrà absolutament ningú, perquè el barri Vell de Girona serà igual que qualsevol barri de Londres.

És una activitat econòmica, l'activitat generada a través dels pisos turístics. Ha de ser regulada, perquè té impacte en molts àmbits. I no ens podem permetre que les treballadores continuïn vivint en caravanes o càmpings. Com expliquem als pàgines, amb tota la paperassa que ells han d'omplir per portar a terme la seva activitat, que hi ha una activitat econòmica que és molt suculent i que dona molts rendiments i que és la més senzilla que pot existir ara mateix? (*Alguns aplaudiments.*)

Nosaltres volem fer una crida a tots els ajuntaments de Catalunya, als 262 ajuntaments que surten ara mateix a la redacció actual del decret de pisos turístics; volem fer una crida als equips de govern d'aquests ajuntaments, a les seves regidores, perquè impulsin d'una vegada per totes, en base a aquest decret, que actualment recordem que està vigent..., que impulsin d'una vegada per totes les modificacions pertinents en els seus planejaments urbanístics per tal que limitin la concessió de llicències urbanístiques de forma immediata, i que la seva conselleria, des del principi de cooperació interadministrativa i amb respecte, evidentment, a l'autonomia local, faci el que li pertoca amb relació a aquests consistoris.

I l'última qüestió, consellera, que li volem posar sobre la taula: el llibre sisè del Codi civil de Catalunya, la regulació dels arrendaments. És cert que és una competència que cau i que beu directament de la conselleria de Justícia, però la conselleria de Territori..., entenem que, com que és una cosa que afecta directament l'accés a l'habitatge, i amb tota la problemàtica que ens trobem amb l'accés a l'habitatge..., la seva conselleria, d'alguna manera, ha de col·laborar de forma persistent i notòria amb la conselleria de Justícia per tirar endavant aquest llibre sisè del Codi civil de Catalunya.

Perquè, consellera, nosaltres ja li hem dit diverses vegades: la solució dels arrendaments passa per partir de la necessitat de configurar-los a través de contractes de temps indefinit. Únicament amb contractes d'arrendaments indefinits podrem assegurar que les persones puguin construir, a través de les seves llars, vincles a llarg termini amb els seus entorns, que puguin arrelar en algun lloc.

I, per cert, ja fem un avís a navegants de res d'inventar coses estranyes, com lloguers d'habitacions o *colivings* que només fan que «pauperitzar-ho» absolutament tot. Perquè..., a algú d'aquí li agradaria viure en una habitació de lloguer?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula la consellera de Territori, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori (Ester Capella i Farré)

Bé, molt bona tarda. Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... Senyora Vinyets, senyora diputada, si em torna a fer una interpellació, anem fent sempre el joc de la

sínia, eh?, anem donant voltes sobre la mateixa qüestió. Vostè em demana que fem coses que saben vostès que tenen un recorregut..., vaja, des de que la signo a que es publica..., que entrarà en vigor i que no tindrà cap efecte jurídic. Podem fer tots els escarafalls i podem fer el foc d'encenalls que creguem oportú, però vostè sap que si jo torno a fer un decret en el que..., contenció de rendes amb un índex propi de Catalunya, sap quina vigència tindrà? La d'un dia.

I vostè sap... Vostè em demana a mi que faci coses que vostès, quan estan en la meua situació o quan han tingut responsabilitats de poder-les fer allà on han governat directament, no les han fet. Per tant, siguem seriosos i respectem els ciutadans i ciutadanes d'aquest país. Per tant, fem allò que realment podem fer i que, en definitiva, té un resultat que ajuda, que acompanya, que fa possible que la gent pugui viure, i viure d'una manera feliç. I, per tant, deixem de fer focs d'encenalls.

Miri, que la llei espanyola de l'habitatge, la llei estatal, la 12/2023, no és la nostra llei, que no és la llei d'aquest Govern..., miri, ja l'hi dic jo, no ho és. Nosaltres en vam fer una. La vam fer des de Justícia. La vam entregar al Parlament. I va tenir un any i una mica més de vigència, i es va demostrar que era una llei sòlida, i que, a més a més, va fer bé les coses. Es va publicar amb la memòria de zones tenses per evitar l'especulació, cosa que ha estat passant durant aquests mesos amb la llei estatal espanyola.

Ja els hi estic dient, els defectes de la llei. I li estic dient que, efectivament, continuarem combatent..., que el que ha de dir la llei és un sistema d'índexs. El que ha d'aprovar el Ministeri d'Habitatge és un sistema d'índexs. I jo no dono el braç a tòrcer, però en el mentrestant –en el mentrestant– busco solucions per al conjunt de ciutadanes i ciutadans d'aquest país.

Per tant, a vostè li sembla poc? Jo ja ho entenc, que a vostès sempre els hi sembla poc, i deuen pensar que nosaltres som conservadors, que no volem que res canviï. I vostè em demana coses disruptives. No és disruptiu, no és trencador que ara moltíssima gent parla de contenció de rendes, cosa que era una frase tabú? O que es digui que hem de treure l'habitatge de la lògica del mercat? Quan ho havien dit, responsables dels governs de Catalunya, això? Mai. I això ho diu el president de la Generalitat, ho diu tot sovint, pràcticament cada vegada que té l'oportunitat de parlar de l'habitatge.

No és disruptiu, això? Canviar els marcs mentals i el que d'una forma «matxaco-na» i sistemàtica se'ns imposa? No em digui que no és important el llenguatge. No em digui que no és important fer que les coses canviïn i que les percepcions canviïn. Doncs això és el que estem fent nosaltres.

I escolti, combatent contra un estat, per descomptat, combatent contra el Tribunal Constitucional, que quan li convé diu que, efectivament, som competents, i quan anem contra la lògica del mercat és quan ens diuen que no som competents. Feia dos dies que ens havien aprovat –i, per tant, havien avalat– el llibre sisè del Codi civil, i dos dies després..., bé, uns mesos després diuen que nosaltres no podem condicionar el preu dels lloguers.

Quina és la cosa més essencial en un contracte i en el contracte d'arrendament? La voluntat de les parts, per descomptat, la cosa –l'objecte del contracte– i el preu. Doncs si és un element essencial del contracte, nosaltres som competents, però el Tribunal Constitucional ha dit que no. Per tant, fem el que fem... Jo podria fer moltes coses i signar molts decrets, però tindrien el recorregut que ja li dic jo: no es podrien aplicar. Per tant, no diguem coses que després... No enganyem, diguem les coses com són. Per això volem ser independents. Per això volem tenir el nostre propi estat. Per això volem tenir la República Catalana, per poder-ho governar absolutament tot.

I, per tant, vaig a les preguntes que vostè em feia. És evident –i ho he dit per activa i per passiva–, l'índex homogeni no serveix. Miri quina cosa més bèstia ens està passant: dicten un índex que és de caràcter homogeni per a tot l'Estat per a l'única part de l'Estat –ens agradi més o ens agradi menys, de moment encara som Estat es-

panyol—..., doncs resulta que és l'única part del territori, de l'Estat, de la península, que té un índex propi. Eh quina paradoxa? I un índex que s'ha demostrat que efectivament és bo i que ha servit.

I fan un índex que no servirà, perquè fan una forquilla: un preu mínim i un preu màxim. En el preu màxim..., per poder-te col·locar en el preu màxim per al lloguer, sap quins requisits...? Que tothom sap que amb els contractes d'arrendament encara anem com fot cent anys —perdonin l'expressió—, que encara s'escriuen els contractes i si es descuiden encara porten la pòlissa, alguns. Doncs cap llogater dirà que el seu habitatge que lloga no té unes vistes estupendíssimes i està en les millors condicions, cosa que no és demostrable. Per tant, tothom es col·locarà en el tram de dalt.

Per tant, nosaltres defensàvem: sistema d'índexs, el que diu la llei. Nosaltres no ens inventem les coses. La llei parla de sistema d'índexs. I batallarem pel sistema d'índexs. Estem en període d'exposició pública de l'índex publicat pel Ministeri d'Habitatge —o de Vivienda. En tot cas, nosaltres presentarem alegacions, i quan hagi passat el període d'alegacions, doncs..., zones tenses. I veurem si ens accepten les esmenes i, si no, ho continuarem batallant, senyora Vinyets, perquè el temps ens acabarà donant la raó. Tothom es col·locarà en el tram màxim del famós barem de l'índex que han publicat aquests dies.

Per tant, no és el nostre índex. El nostre índex és l'índex català i, en tot cas, sobreposat. Per tant, ja ho entenem: el PSOE no ha volgut mai la contenció de rendes, perquè si ho hagués volgut de veritat la contenció de rendes hagués entrat en vigor immediatament, igual que va entrar en vigor la resta de la llei. Per tant, escolti, ja li estic dient el que farem nosaltres.

I jo ja ho entenc. A vostès ara no els hi agraden els 1.232 milions, o els troben insuficients: 1.232 milions d'euros per a habitatge, més de 700 milions de fons propis del departament. Els altres 500 i escaig més —milions—, doncs, els tenim ja a disposició de l'ICF. No és que arribaran del Banc Europeu d'Inversions, no. El Banc Europeu d'Inversions té un paquet de 4.000 milions d'euros més. Aquests ja els tenim allí a disposició per a tot allò que nosaltres volem fer en habitatge. Escolti'm, els hi sembla poc superar la barrera dels 1.000 milions d'euros? Ara la condició serà que han de ser tot fons propis. Doncs ajudin a aprovar els pressupostos, ajudin i acompanyin el Govern de la Generalitat per superar aquests topalls que tenim en l'habitatge.

A vostès els hi sembla poc que en el pla deu mil que presentava ara...? Al març farà un any, el presentaven el president de la Generalitat i el conseller Fernández. Pla deu mil, que el 2026 havíem de tenir deu mil habitatges, i hem superat el seixanta per cent amb les diferents maneres. A vostès això els hi sembla poc? Els hi sembla poc els anuncis que estem fent, que estem comprant habitatge? I no comprem un habitatge, en comprem molts: 192, seixanta i escaig... I els comprem arreu del país, perquè també el problema de l'habitatge no s'acaba a l'àrea metropolitana de Barcelona, s'estén arreu del país.

Els habitatges d'ús turístic. Vostè em deia: «Aquest decret que està en vigor...» Ja ho sabem, que està en vigor. I acompanyem els ajuntaments. I no es preocupi, els hi farem els models, els ajudarem. Als més petits, els acompanyarem per a la planificació; és el que estem fent. I estem preparant formació, i estem preparant també com s'han d'elaborar les memòries.

I batallarem perquè, evidentment, les majories del Parlament... Sumin i restin. Quants vots necessitem? Amb vostès sols no ho fem. Per tant, no em digui, senyora Vinyets, que podem fer moltes altres coses. Podem fer el que les sumes i les majories ens permetin. Que ens agradaria fer més? Per descomptat —per descomptat. I sense por? Per descomptat. El que li dic és que la suma en aquests moments és la que és, i nosaltres continuarem lluitant pel sistema d'índexs, que és més precís, que permetrà que baixin els preus del lloguer.

Però la contenció de rendes no és l'única manera, és una cosa més al conjunt de coses que s'han de fer en les polítiques d'habitatge perquè hi hagi oferta suficient

d'habitatge de lloguer a preus assequibles. I, per tant, hem de fer-ho tot. I, òbviament, també hem de fer prevenció, que vol dir evitar que la gent hagi de marxar de casa seva perquè la desnonen, i hem d'actuar moltes vegades en l'emergència, i ho hem de fer tot alhora. És que ho estem fent tot alhora, senyora Vinyets.

La presidenta

Té la paraula, per fer la rèplica, la diputada senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies. Bé, crec que ha quedat palesa la constatació de que som al cap del carrer, que ens trobem en un carreró sense sortida i que la solució que ara mateix tenim a sobre de la taula és absolutament insatisfactòria i que no garantirà drets.

I vostè me diu: «Continuarem combatent», també ho va dir aquest dia a la Comissió de Territori. Però llavors, quan concretem el seu combat, es tracta de la presentació d'allegacions, la presentació d'allegacions com un tercer més que fa... Entenc que un estat com el nostre, que un govern com el nostre hauria d'anar més enllà de presentar allegacions. I recordo que hi havia un acord d'investidura que precisament parlava de la necessitat de garantir la sobirania d'aquest Parlament en la defensa dels drets, i el que veiem és que això no s'està portant a terme. *(Aplaudiments.)*

I per què fem tanta incidència en els lloguers? Doncs perquè ara mateix, com vostè sap, consellera, la compra no és una alternativa. El jovent necessita invertir el salari íntegre de quatre anys i mig per pagar l'entrada d'un pis, i sense entrada del vint per cent és impossible. Abans sí que no calia que paguéssim entrada del vint per cent, però ara és impossible accedir a la compra, i, per tant, avui l'única opció és el lloguer.

I tenim un problema molt seriós, i vostè acaba de radiografiar el problema que tenim: que els lloguers no baixaran i que ara mateix els lloguers estan desbocats i estan per sobre el salari mínim interprofessional. I, davant aquest escenari, si no es pot comprar, qui són els...? Si no es pot comprar, la gent se n'ha d'anar de lloguer, i qui són els únics que poden comprar els habitatges? Doncs són els de sempre, els fons voltors, els grans propietaris que no paren de collar més i més la gent.

I li donarem unes dades. Les Illes és el territori amb el preu de lloguer més car de l'Estat espanyol, 16,6 euros el metre quadrat; Catalunya és el tercer, 15,72 euros el metre quadrat, i el País Valencià el setè. A Catalunya, per exemple, el preu del lloguer durant els últims deu anys s'ha gairebé doblat. Juntament amb aquesta situació, com vostè bé sap, consellera, les rendes de les treballadores o s'han mantingut constants o bé han pujat de manera molt minsa, deixant milers de persones incapaces d'afrontar el cost de la vida. I això ens ha portat com a conseqüència directa els desnonaments, desnonaments que han augmentat fins a tal punt que només al Principat es produeixen vint desnonaments cada dia.

Per altra banda, i com que sempre nosaltres fem aquesta relació entre problemàtica d'accés a l'habitatge i existència i proliferació i massificació de pisos turístics, veiem que vam rebre 48 milions de visitants a Catalunya, 26 milions al País Valencià i també 26 milions a les Illes, entre turistes internacionals i turistes de la resta de l'Estat espanyol. I amb la base de dades que nosaltres tenim, i segons l'INE, el 69,8 per cent dels municipis dels Països Catalans tenen un vint per cent o més d'habitatge d'ús no residencial. És a dir, consellera, en la gran majoria de viles, en un de cada cinc habitatges no hi viu ningú, sinó que s'utilitzen com a pisos turístics, segones residències o bé estan buits.

Per tant, com dèiem, hi ha una clara correlació entre la crisi d'habitatge i la utilització que s'està fent..., la utilització indeguda que s'està fent dels habitatges, perquè els habitatges són per viure-hi i no per fer-hi coses diferents. I davant del fals relat que la solució a l'augment de preus és la construcció desmesurada, la nostra proposta, com vostès saben, és anar pel camí contrari: recuperar tots aquests habitatges per

a ús residencial a través del decreixement turístic i la lluita directa contra els acaparadors de «vivendes».

Que, per cert, la problemàtica de la concentració d'habitatges en unes poques mans és una problemàtica que ja veiem que és àmpliament compartida per cada vegada més diputats i més diputades. I inclús de forma recurrent a la comissió d'investigació sobre els fons voltors veiem que, cada vegada més, entre els experts que hi compareixen, doncs, es posa sobre..., la necessitat de fer alguna cosa, de paraitzar aquesta situació d'acaparament que no para d'augmentar.

I per què ho lliguem, tot això? Doncs perquè tot això té unes conseqüències en la vida de les persones, i té unes conseqüències en termes de salut mental. I la realitat és que la crisi és tan profunda que afecta la salut mental de les persones. I és una dada que fa mal posar sobre la taula, però és que el suïcidi avui és la primera causa de mort entre els adolescents i les joves de l'Estat, que precisament són el col·lectiu que menys possibilitats tenen d'accedir a un habitatge.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Senyora Vinyets, l'hi torno a dir, jo ho entenc, jo ja entenc que vostès i nosaltres en algunes qüestions no ens posarem d'acord –en d'altres, sí.

Escolti, què és el que troben que no hem fet bé? Destinar el cinquanta-cinc per cent més dels recursos propis a l'habitatge, en aquest cas, en aquest nou pressupost, en el projecte de pressupost que presentàvem tot just la setmana passada? Que haguem duplicat els recursos propis destinats a l'habitatge? Que estiguem en disposició de mobilitzar més de 1.200 milions d'euros per garantir el dret a l'habitatge, per construir el dret a l'habitatge com a dret fonamental? Que mobilitzem en un any el que els hi costava a d'altres governs fer-ho en tres anys o més? Això els hi molesta? No els hi agrada? Jo els hi dic que, de veritat, siguem seriosos. Plantegem les coses i pensem en el benestar del conjunt de la ciutadania més enllà de fer diagnòstics, perquè vostè també m'ha fet un diagnòstic de tota una sèrie de qüestions. Jo, a banda de fer diagnòstics, que també els faig, i d'analitzar el que ens està passant des de fa molt temps, el que faig és intentar posar solucions a sobre de la taula.

Evitar l'emergència residencial. A vostè què li sembla? És important o no és important? Més de 152 milions d'euros, un trenta per cent més que l'anterior pressupost, i que, per tant, l'hem mobilitzat..., hem mobilitzat 8 milions d'euros per evitar que tres mil persones perdin el seu habitatge. Els hi sembla poc o els hi sembla molt? O els hi sembla que no és important? Els hi sembla que no és important que en el pressupost del 24 destinem 570 milions d'euros a mantenir i reforçar totes aquestes polítiques d'emergència que existeixen perquè no tenim parc públic d'habitatge, perquè algú va decidir un bon dia desprendre's del parc públic d'habitatge? Per tant, és poc o molt? Suficient? No ho sabem. Necessari, per descomptat. I aquesta és la voluntat per la que mobilitzem els recursos que tenim.

Ampliar el parc públic d'habitatge? Els hi sembla poc o molt, arribar a un divuit per cent més del parc públic d'habitatge que tenim en aquests moments abans del 2026? És poc? És molt? És poc, insuficient, però és necessari que ho fem. Els hi sembla malament que l'Incasòl sigui el gran promotor públic d'habitatge a Catalunya i que canviï, doncs, alguns dels seus objectius i que, per tant, faci aflorar parc públic d'habitatge? Doncs això és el que estem fent en aquests moments.

Els hi sembla bé o malament, per exemple, el projecte per a Barcelona, en els vint-i-set solars a disposició...? Més de 1.700 habitatges, i alguns d'aquests habitatges es construiran de manera diferent, tenint en compte espais per a la socialització, per a la barreja... Els hi sembla bé o els hi sembla malament? Pregunto. Perquè, clar, si no fem res...

Jo li vaig posant aquí, sobre la taula, tot allò que estem fent –tot allò que estem fent. I, a més, li diré: miri, escolti, alguns hi hem arribat fa dos dies; tot just fa un any i una mica més que hem tingut la responsabilitat sobre habitatge. I entenc, i desitjo, que vostès almenys hi vegin que alguna cosa diferent s'està fent, perquè, si no, deuen ser els únics que no ho veuen, també els hi dic.

Per tant, en un any triplicarem els habitatges a Catalunya dels que es van fer els darrers catorze anys. Què li sembla? Bé o malament? Els hi sembla...? (*Veus de fons.*) Insuficient, per descomptat. Necessitem 275.000 habitatges, si volem arribar al 10,3 per cent allà on les zones tenses... Ja ho sabem, això. Si estem mobilitzant tots els recursos que tenim a disposició... A vostès també els hi sembla malament que utilitzem la disponibilitat de l'ICF i que puguem captar fons del Banc Europeu d'Inversions?

Doncs miri, tot això és el que estem fent, perquè tot el que estem fent, tot i fer-ho i mobilitzar-ho tot, és insuficient per cobrir les necessitats del nostre país. I el que estem fent és construir un dret fonamental, perquè ni els textos legals vigents ho estan dient, i construir-lo vol dir que necessitem a tothom.

Per tant, jo els hi demano a vostès també que remin al nostre costat. Ens fem els retrets que calguin i vostès ens posen sobre la taula tot allò que no fem bé, però jo els hi demano que vostès facin una aposta també a favor de mobilitzar aquests més de 1.200 milions d'euros. I, per tant, els hi demano també que acompanyin el país en aquests pressupostos.

Gràcies.

La presidenta

Passem al desè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre les comunicacions viàries als Pirineus, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Interpellació al Govern sobre les comunicacions viàries als Pirineus

300-00452/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, el senyor Òscar Ordeig Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Consellera, diputades, diputats... Canviem la temàtica i el territori...; bé, el territori no, perquè les coses que s'han parlat també afecten el Pirineu. Pirineu, xarxa viària..., és el que li volem portar avui aquí. Content de poder tenir aquest intercanvi d'impressions, i aviam si ens podem posar d'acord amb una pirinenca com vostè. Que a vegades ens queixem del desconeixement del territori, la seva diversitat i la presa de decisions en diferents matèries –i moltes afecten el Pirineu–, però amb un desconeixement no aterrem segurament prou bé determinats projectes, determinades polítiques públiques. Jo crec que aquest sentiment el coneix bé, i fa que a vegades, segurament, l'avaluació posterior de les polítiques públiques, com la d'habitatge, quan llavors veiem els resultats que pot donar al Pirineu..., doncs a vegades potser no són els desitjats.

Per tant, aquest Pirineu, gran desconegut del nostre territori i que hem d'explicar, perquè té menys de l'u per cent de la població de Catalunya, però ocupa el vint per cent de la superfície del país, allunyat de les grans capitals i centres de decisió. Per posar-ne un exemple, com saben, una persona, per anar a l'hospital de referència a Lleida o Barcelona, perquè moltes coses no es fan al Pirineu, doncs..., és una hora i mitja o dos hores de viatge d'anada, dos hores de tornada, amb totes les complicacions, depèn d'on surtis –depèn d'on surtis, eh? Però bé, era per posar-ne un exemple.

Una orografia complexa, que, a més a més, també ha dificultat que a vegades no hi hagi una sola veu sobre les demandes del Pirineu cap a les institucions, perquè hi

ha realitats molt diferents. Són valls aïllades, que moltes vegades és més fàcil seguir el corrent del riu cap avall que no relacionar-nos.

I els moviments sociodemogràfics i econòmics que actualment estem veient, doncs, que se'n van cap a les grans àrees metropolitanes, la població, la riquesa, les empreses, la indústria..., i cal que els poders públics donin recursos per intentar revertir-ho; despoblació, envelliment i empobriment que podem, amb aquesta interpel·lació, intentar contribuir a contrarestar-los. I també, evidentment, amb una realitat nacional diferent, com és l'Aran, amb les seves competències, i, per tant, un element més a tenir en compte, i de complexitat.

No li parlarem de salut, educació, indústria, serveis públics, discapacitat i igualtat, que agafen moltes derivades. No li parlarem de la xarxa ferroviària; tenim dos línies de tren que pugen cap al Pirineu, però no venim a parlar-li d'això, venim a parlar-li de..., que no volem dir que no sigui important –moltíssim–, però, com saben, el gran volum de les comunicacions són per xarxa viària, i una xarxa viària que té moltes mancances.

Li volem posar un element sobre la taula que per nosaltres va ser un acord històric, i així ho volem dir. I també volem agrair la contribució del grup que vostè representa per l'acord de l'eix Pirinenc i els 260 milions d'euros per a la millora de la nacional 260, que és l'eix que travessa tot el Pirineu. Molt lluny de ser un eix vertebrador del Pirineu, que, com ho són les autopistes a la costa, com ho és l'eix Transversal pel mig de Catalunya..., ho ha de ser aquest eix Pirinenc, que travessi, doncs, les muntanyes i que pugui realment comunicar, coordinar, ajudar les relacions socioeconòmiques de les comarques del Pirineu.

Sí que voldríem que ens digués com està el conveni que ha de definir les actuacions, les anualitats. I, evidentment, aquestes actuacions de millora, aquests 260 milions d'euros, sobretot que es faci..., explicant i conjuntament amb el territori implicat.

Nosaltres creiem, i ho diem aquí, perquè creiem que és evident –i vostè jo crec que aquí també hi coincideix–..., Xerallo - Port de Perves, *prioritat*, perquè està fatal –fatal, fatal– de fa molts anys; Port del Cantó, per, també, volum de trànsit, doncs, evidentment, hauria de tenir també alguna actuació. En tot cas, no és tant el què, sinó que es faci, que se'n parli i que aquests diners arribin. I un element també no menys important, consellera: ens cal un projecte global de reforma integral de l'eix Pirinenc perquè, un cop s'hagin fet aquestes actuacions, es continuïn blindant partides pressupostàries per realment fer un bon eix de comunicació.

Consellera, a part d'aquest tema, volíem també que ens digués algunes actuacions que vostès, tot i que estem a final de mandat..., sí que són projectes que ja han estat impulsant, i, per tant, que ens digués aquí com estan. El pla pilot de camins que van fer per al Sobirà, una bona iniciativa. I implicar-hi les diferents institucions públiques, però s'ha d'estendre a la resta de les comarques del Pirineu. I ja amb la vocació dels consells comarcals de muntanya, que van ser els primers consells comarcals que es van fer, i que molta gent no ho sap..., ja anaven en aquesta línia de que els consells comarcals, les diputacions, que el territori, doncs, pogués fer una mobilització conjunta de recursos per arreglar aquells camins que els ajuntaments és impossible que ho facin. No cal dir que la majoria de les EMDs –entitats municipals descentralitzades– de Catalunya estan al Pirineu, perquè tenen molts nuclis amb molts quilòmetres de carreteres i ajuntaments molt petits.

També voldria que ens digués les ajudes als accessos de les pistes d'esquí, esquí o no esquí, perquè l'estratègia del Govern és desestacionalitzar les estacions, i, per tant, s'hi ha de poder anar hi hagi neu o no hi hagi neu. Per tant, jo crec que aquí també és un tema molt important.

O el projecte que afecta el Jussà i la Noguera –importantíssim–, que fa massa temps que en parlem. Se n'ha fet una part, port de Comiols. Hem fet la part d'Artesa. Que ens digués, si us plau... Hi ha la part més important, que és la del Folquer, Isona

i Conca Dellà, que és la part de més volum pressupostari, però que ens digués, de les dos fases que queden, quina és la previsió del Govern per tirar-les endavant.

La millora de la C-28 entre Vielha i Baqueira, com sap, ja està al pressupost del 2023. Entenc que això també... Agrairia que ens digués com està, si podran començar les obres el 2024, que seria el desitjable.

Dos temes de l'Alt Urgell que no són de cost econòmic per al Govern. El primer és la bonificació dels residents del túnel del Cadí. Jo crec que està bé que la consellera ho digui, que ja ho va dir l'altre dia, que ho torni a dir aquí, perquè hi ha propostes parlamentàries a les comissions que diuen aviam si s'eliminarien les bonificacions de les tres comarques que toquen el túnel del Cadí amb aquestes modificacions de la tramitació de la bonificació. Jo crec que està bé que ho digui aquí, «es mantindran les bonificacions», que ja és el que va dir. Crec que estaria bé també que ho digués aquí i tanquem ja aquest tema. Els canvis que s'hagin de fer, que es facin, com va dir vostè, però que es mantinguin les bonificacions per a les comarques del Berguedà, la Cerdanya i l'Alt Urgell.

Un tema que jo crec que no n'hem parlat amb vostè, però és..., vam fer una obra molt important, el túnel de Trespunts, a la C-14 –molt important–, que va costar molts diners, i per problemes tècnics s'hi ha hagut de reduir la velocitat des de fa molt de temps a seixanta quilòmetres per hora, que no era el que estava previst en el projecte. És una via ràpida i, per contra, abans d'entrar i després de sortir del túnel, que la carretera no és tan nova, es pot anar bastant més ràpid que al túnel, que en principi no hauria de portar aquests problemes. Sembla que hi ha un problema de ventilació, un problema tècnic. Ens havien dit que això estaria resolt en poc temps. Han passat molts molts molts mesos. També..., si ens pogués dir com està això.

Li he fet un repàs bastant gran. Em pot respondre, tenim dos torns. Aviam si pot concretar el màxim possible.

Però jo sí que li voldria fer, segurament, una reflexió més de conjunt, més enllà dels temes més de detall, eh? Estem parlant..., ara fa molts dies que hem parlat de la llei de muntanya, de la futura llei de muntanya. Jo crec que si es fa la llei de muntanya, que s'ha de fer, però també si es fa la llei de territori, el pacte nacional per a la indústria, polítiques d'habitatge, hauríem de, u, blindar la part que li toca al Pirineu o hauríem d'assegurar un mínim de diners que no vagi vinculat al nombre de població, perquè això no té cap mena de sentit, i hauríem de blindar també un mínim de recursos per a tota aquesta xarxa de camins que estàvem dient, que és molt més gran i molt més difícil..., és molt més car arreglar un quilòmetre de carreteres al Pirineu, per raons òbvies, que fer-ho a la plana de Lleida.

I, per tant, això s'ha de tenir en compte en els pressupostos, això s'ha de tenir en compte en les polítiques públiques i això s'ha de tenir en compte a l'hora de sumar esforços entre les diferents administracions. I per això també he començat amb l'eix Pirinenc, que va ser un exemple de que les diferències polítiques que defensem en cada moment no han de ser un obstacle per donar una solució al ciutadà.

L'eix Pirinenc s'havia de fer i hi ha els recursos i, per tant, es farà. Jo crec que això és lo més important que ens ha passat no sé si diria..., bé, des de que es va fer fins a Xerallo, l'eix Pirinenc, doncs, inversió important. Segurament s'hi han anat fent millores puntuals, però així, una millora més substancial, no s'hi havia fet.

Per tant, cal sumar, cal tenir una visió de conjunt del Pirineu. I cal que en els diferents projectes s'hi destinin els recursos necessaris per tirar-los endavant.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la resposta, té la paraula la consellera de Territori, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor Ordeig. Vostè no vol parlar de trens. Ja sé per què no vol parlar de trens, perquè sap que una part, un d'aquests trens funciona com un rellotge suís, que és el de la Pobla, que és Ferrocarrils, i l'altre té unes dificultats importants, perquè és rodalies. Però, en tot cas, nosaltres continuem apostant pels ferrocarrils i, per tant, també desenvolupant els estudis vinculats als possibles tramvies.

Però, en tot cas, parlarem de les infraestructures, com vostè m'apuntava, les connexions viàries del Pirineu. En la mateixa línia que també... En fi, em preguntava... Començo pel final, eh? És a dir, vostè em preguntava amb relació al pretès..., algú deia, algú havia sortit dient que s'eliminaven els descomptes per als residents al túnel del Cadí. És evident que això no és veritat. Que, a més a més, ho vaig explicar també aquí en seu parlamentària, que el que fèiem no era una altra cosa que donar resposta al que ens deia l'autoritat corresponent, en aquest cas, l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que obligava a fer-ho d'una altra manera, que havíem de canviar el procés.

Per tant, actualment, i des del Departament de Territori i de forma conjunta amb els tres consells comarcals –l'Alt Urgell, la Cerdanya i el Berguedà–, s'està treballant per millorar el procediment d'acreditació dels requisits per a la condició de beneficiari del descompte del cent per cent per als residents en la utilització del túnel del Cadí. Ho torno a dir en seu parlamentària, hi haurà les bonificacions per als residents. S'està treballant en el millor sistema possible, i ho estem fent conjuntament amb els consells comarcals, que representen la totalitat dels municipis que hi tenen a dir i que, en definitiva, en són i n'han de ser beneficiaris.

Per què? Doncs per fer-ho ben fet, perquè es beneficiï a qui li correspon i que, en definitiva, es compleixi amb els requisits, en aquest cas, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, que havia alertat i havia resolt en el sentit de que no s'estava fent bé el procediment.

Dit això, vostè m'ha tocat diferents eixos viaris importants: la millora de l'eix de Comiols, no m'ha dit res de la transformació de la C-16 entre Berga i Bagà... M'ha parlat del condicionament... Bé, doncs ja m'avanço: el condicionament i millores de la C-28 i totes les actuacions que tenen a veure amb l'encomanda de gestió de l'eix Pirinenc, de la nacional 260, per a aquella part del Pirineu de Lleida, i que, per tant, han de tenir una afectació directa en aquelles vies sobre les que fa molt temps que no s'hi ha intervingut i que es va estroncar en un moment determinat la seva intervenció.

Respecte de la transformació de la C-16 entre Berga i Bagà. Doncs fa tot just quinze dies, amb tots els ajuntaments implicats i, per tant, en el si del consell comarcal, presentàvem el projecte. Per tant..., un projecte vol dir: tenim projecte i tenim el finançament, 240 milions d'euros, que en tot cas per una vegada no depenen de l'aprovació del pressupost per al 24. Per tant, tenim projecte i tenim pressupost per donar resposta a la mobilitat dels berguedans i de les berguedanes i del conjunt de la ciutadania del Pirineu.

Una inversió que ens permet augmentar la seguretat, que ens permet, a través d'aquest tram 2+1 variable, en funció de la congestió i del trànsit, dels horaris i dels dies..., una via que és reversible i que, per tant, dona resposta. I això vol dir també millorar totes les connexions i garantir el dret a la mobilitat d'una forma més segura. I, evidentment, també evitar, doncs, en fi, els taps que cada cap de setmana es produeixen en l'afectació dels municipis que es veuen afectats per aquest eix vertical que uneix l'àrea metropolitana de Barcelona amb el túnel del Cadí..., bé, tota la Catalunya central, el túnel del Cadí, la Cerdanya, la Catalunya Nord i França.

En segon lloc, i respecte a la millora de l'eix de Comiols, doncs, des de que tinc ús de raó, si se'm permet l'expressió, he sentit parlar de Comiols i la millora de l'eix de Comiols. I hem patit molts anuncis, com amb la C-16, no? Però, en tot cas, diria,

ja ho va fer... El conseller Fernàndez va inaugurar el tram de la variant d'Artesa, que és aquest primer pas. Ara hem de parlar d'una segona fase, que és el condicionament d'Artesa de Segre a Folquer, que, per tant, es desenvoluparà en dos fases, també, per ser molt més àgils: la primera, entre Pont d'Alentorn i travessera de Vall-llebrera, i tindrem la licitació de les obres acabat aquest any 2024; la segona, entre Vall-llebrera i Folquer, i tindrem el constructiu redactat el 25. Em deien l'altre dia que a principi del 25; posem-hi el 25.

L'eix de Comiols comença a ser, doncs, una realitat tangible més enllà dels grans anuncis, de múltiples anuncis, eh? Hem sentit de tot: viaductes, túnels... En tot cas, tram a tram, fase a fase, projecte i pressupost, i, per tant, inici de les obres.

Per tant, tenim el projecte, tenim els calendaris, tenim pressupost, i ho farem també treballant de forma consensuada amb el territori. Tot just també fa un mes visitava de nou el Pallars i em demanaven, algunes de les entitats del Pallars: «Consellera, un calendari.» Dic: «No, un calendari de tot, no, perquè si fem un calendari de tot d'aquí dos dies m'estareu dient que hem començat una cosa però lo altre no arriba.» Per tant, projectes, pressupost i començar les obres. Per tant, doncs, com li deia, primera i segona fase.

En tercer lloc, el conjunt d'actuacions de la C-28 i que tenen una afectació directa també a l'Aran. Primer de tot, remarcar, com no pot ser d'altra manera, que nosaltres treballem conjuntament amb la síndica d'Aran, com no pot ser d'altra manera, i respectant, doncs, la realitat de l'Aran, com no pot ser d'altra manera, i, òbviament, el seu autogovern. I, per tant, ho treballem, i treballem de forma consensuada totes les actuacions que s'han de dur a terme amb la síndica d'Aran i amb la Sindicatura d'Aran, tal com va reconèixer la mateixa síndica el dia que va comparèixer aquí en aquest Parlament. És a dir, hem parlat de tot amb la síndica, i ella va reconèixer també el desplegament de moltes d'aquestes actuacions.

Amb relació a la C-28, actualment està en licitació l'estudi informatiu per al condicionament d'aquesta via, amb un pressupost de 18 milions d'euros; per tant, per fer vies més segures i més sostenibles. Per tant, està en licitació l'estudi informatiu i amb un pressupost de 18 milions d'euros. I això també ho fem a través del programa de ferms sostenibles arreu del país. També els hi recordo, eh?, perquè no està malament que vagi recordant d'on venim. Amb aquest pla, també, el dels ferms sostenibles, revertim els 200 milions d'euros de dèficit, que el Govern, els governs, en l'11, en el 12, en el 13 i en el 14, van provocar la desinversió, invertint-hi zero euros, en el que era la conservació de la xarxa viària de Catalunya.

Insisteixo en aquesta qüestió: anem amb un dèficit de gairebé més de 200 milions d'euros. Per tant, iniciem obra nova, però també fem allò que hi tenim un dèficit, i, per tant, vol dir reparar els ferms de les nostres vies.

I, amb relació a la nacional 260, estem acabant de redactar el conveni. Bé, l'estan acabant de redactar, nosaltres ja hem fet la part que ens tocava. I en aquests moments la discussió és si nosaltres també assumim –si nosaltres també assumim– la part de la variant de la Pobla i la part de la variant de Gerri, que, per cert, se'n va paralitzar l'execució per decisió del municipi quan ja s'havia iniciat l'execució de la variant.

Per tant, en aquests moments no és que estiguem..., estem acabant de precisar, doncs, els imports. L'import en aquest cas ha de ser 260 milions, perquè va vinculat a la partida pressupostària i a l'encomanda de gestió derivada dels pressupostos aprovats l'any passat a l'Estat. I, en definitiva, hi haurem d'incorporar noves partides, perquè no es tracta... Ja l'executarem nosaltres, la variant de la Pobla i de Gerri de la Sal. L'executarem, però... Dic el però: el però vol dir no per restar a la 260 els 260 milions. No, perquè hi adicionem els 260 milions de la nacional 260, la variant de la Pobla i la variant de Gerri, i alguna cosa més, perquè anem tard.

Per tant, en el segon torn, doncs, li precisaré algunes coses més.

Gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula el diputat senyor Òscar Ordeig i Molist.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, consellera. Miri, ja sé que no és molt habitual, això que diré, però la felicito, perquè li he preguntat per carreteres concretes i m'ha contestat... (*Veus de fons.*) No, sí, se n'ha deixat alguna, però m'ha començat a contestar...

Una altra cosa és que jo li diré: «Anem tard», que vostè també ho ha dit, que anem tard. A molts llocs feia molts anys que no es feien actuacions, i, per tant, com que anem tard i com que... Aviam si està d'acord també amb això, una reflexió que també és la reflexió de fons: escolta, cal un projecte de Pirineu? Que no hi és –no hi és. Comunicacions?, radials. Serveis públics bàsics?, grans capitals. Mitjans de comunicació?, molt basats en els grans capitals. Per tant, bé, això pot estar bé, pot estar malament, però a l'Administració pública lo que li toca és que..., aquelles persones que menys tenen són aquelles que menys reben. Aquells territoris que més complicat ho tenen..., aquells territoris més s'hi ha d'estar a sobre. Només faltaria –només faltaria.

I com que el Pirineu està tan lluny i tan mal comunicat, doncs, bé... Clar, un podria dir: «No, és que és Barcelona, que està lluny.» Bé, és que depèn de com es miri, no? Doncs cal definir un projecte de progrés econòmic i social per al Pirineu. I el Govern se l'ha d'integrar, l'ha de conse..., l'ha de parlar, l'ha de treballar i l'ha d'integrar al subconscient del Govern i als pressupostos i a les converses. En comptes, de vegades, d'aquestes baralles inútils entre administracions..., no, no, anem a resoldre això –anem a resoldre això.

Per tant, alguna cosa no hem fet bé. Ve de lluny això, eh?, consellera. Ja ho ha dit, ve de lluny, però el Govern a vegades també dona mostres de que no acabem d'afinar massa, amb les polítiques públiques, en els temes que afecten el Pirineu.

C-16. Nosaltres el que teníem entès és que la C-16 ho tenia, però és que em sabia greu també fer més llarga la llista, no?, però també l'hi volia dir. Nosaltres el que tenim entès és que l'impacte ambiental –ara m'ho estava dient el company Terrades–..., l'impacte ambiental, però vostè ha dit que hi ha els diners per començar, per fer la licitació i l'obra, eh? (*Veus de fons.*) No, bé, doncs aviam si m'ho pot aclarir, si us plau, eh? Però bé, coincidim en cap on hem d'anar, eh? Coincidim en on hem d'anar. Gràcies per l'aclariment del túnel del Cadí.

Comiols, 2024. Ho dic perquè quedi clar, eh? Aquí hi ha l'alcalde de Tremp. 2024, obres segona fase –obres segona fase, 2024–; tercera fase, 2025, projecte. Bé, no té un calendari, no ens diu el mes de gener, però és igual, ja tenim..., sabem on hem d'anar. Si us plau, informació constant d'allò que s'hagi de complir d'aquests terminis al territori, que no hi ha re pitjor que no saber. I, si es canvien els calendaris o hi ha imprevistos, s'explica. Jo crec que..., a vegades també, escolta, hi han imprevistos. Ja hi pot haver pressupostos, pot no haver-n'hi... Per tant, tots entenem que hi pot haver canvis en els calendaris, però que s'expliqui.

C-28: s'han de començar les obres el 24. Sí, sí, també estàvem aquí en la compareixença de la síndica, però jo crec que ja, escolta, s'ha de fer l'actuació. Hi ha un merder considerable en aquesta carretera. A més a més, amb les dificultats de la neu i el clima. Per tant, s'ha de... Hi han els diners, s'ha de fer.

I, per últim, no sé si..., bé, m'ha de contestar lo del túnel de Trespunts, que no m'ho ha dit, i crec que la resta me l'ha dita tota. Sí, lo del pla i els camins, els camins, el pla pilot de camins comarcals, aviam si ho podem institucionalitzar i ampliar a la resta de comarques, i això, que ja sigui un element fix.

I, per últim, i no menys important, eix Pirinenc. Evidentíssim, això que ha dit, eh?, variant de Gerri - la Pobla, escolti... Bé, si es posen d'acord amb que ho fan d'una manera o d'una altra..., si, al final, mentre es facin les obres... Però això en cap cas ha de restar els 260 milions d'euros que han d'anar a l'eix Pirinenc.

Molt important –molt important–, consellera, ajudi'ns en això, aviam si ens podem trobar: ajudi a impulsar un projecte integral de modernització de l'eix Pirinenc. Perquè vostè sap..., i ho ha dit, fa molts, molts anys, i al final el Govern de la Generalitat també ha de vetllar i ha de tibar i ha d'exigir i ha de reclamar, i s'ha d'asseure amb el Govern de l'Estat, amb la diputació, amb qui sigui, per intentar que es faci una millora integral d'aquesta via de comunicació.

És el país que volem construir, un país transversal, un país equilibrat, un país que la gent del Pirineu es pugui trobar. Jo per anar de la Seu a la Vall d'Aran..., necessito dos ports de muntanya; n'has de tenir ganes, eh? Dos més dos: dos d'anada, dos de tornada. Per tant, dius: «Home, fem-ho, que val la pena, eh?» No pel volum de població, però sí per tenir un territori més just.

Per tant, «sí» a l'eix Pirinenc, si us plau. Concretem aquests 260 milions d'euros. Seran molt benvinguts. És la millor notícia que li ha passat al Pirineu en dècades.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera de Territori, la senyora Ester Capella i Farré.

La consellera de Territori

Telegràficament. La C-16, tindrem l'informe d'impacte ambiental aquesta primavera. I, en paral·lel, el Departament de Territori està treballant en la redacció del projecte constructiu i properament exposarem públicament la definició d'aquesta actuació i el calendari per a la licitació de les obres, la C-16.

La C-14, n'estem pendants. Té un problema de disseny, el túnel. Van petar els ventiladors. I, per tant, estem en garantia i els constructors han de buscar la millor solució per un tema de corrents a l'interior del túnel.

Camins rurals, llei de muntanya, zones transitòries, nacional 260, vaig definint qüestions.

Camins rurals? Per descomptat. Jo soc partidària de que tots els que destinem pressupost als camins rurals ens posem d'acord, perquè saben vostès..., potser de mica en mica s'omple la pica, però, sap què passa? Que el més interessant és posar en comú tota la part que destinem a camins rurals, perquè saben que la competència no és del Departament de Territori, però que nosaltres ho subvencionem; que les diputacions també ho subvencionen –en el cas de la Diputació de Lleida–, i el que hem de fer és agafar i posar en comú tota aquesta part de subvenció per identificar bé el manteniment.

Primer, intervenir de forma directa en la millora dels camins. Estic pensant en alguns que porten a espais singulars del nostre país, que tenim un telescopi fantàstic i que és una estació científica... Estic pensant en aquests camins. Aquest és un dels camins. I, per tant, vol dir, doncs, fer possible l'arranjament i el manteniment d'aquests camins, i que ho posem en comú i que treballem les diferents administracions per millorar aquest sistema de camins.

Perquè alguns d'aquests pobles i aquests indrets només tenen aquests camins aranjats com a carretera, però que quan neva o fa mal temps els deixen aïllats, perquè no hi ha hagut un manteniment adequat d'aquests camins. Per exemple, Tírvia. Per tant, estic pensant en indrets molt concrets del nostre país.

La llei de muntanya. Per descomptat, el que vostè diu. La llei de muntanya, primer, ha de regular el que és la muntanya, el que és l'alta muntanya. I, per tant, dades objectives que determinen què és un territori de muntanya, perquè al final està passant, amb una llei del 83, que era bona en aquell moment, però que ja no ens serveix..., doncs que té un turonet de cinc-metres i ja pot ser considerat alta muntanya.

I, després –i insisteixo en aquesta qüestió–, els projectes estratègics del Pirineu que s'hagin d'elaborar han d'estar elaborats i han de tenir una duració en el temps superior a una legislatura. Per què? Perquè ja no serà el projecte estratègic per al Pi-

rineu del conseller o la consellera de torn; serà el projecte estratègic del Pirineu que es decideixi en el conjunt de l'alta muntanya i l'Aran, i que, en definitiva, el començarà un, l'iniciarà un, iniciarà els treballs un i l'executarà un altre. I aquesta és la voluntat de la llei de muntanya. Igual que..., té la mateixa voluntat que les zones transitòries, les de trànsit, les que no són alta muntanya, però que en alguns moments s'han beneficiat de ser muntanya, doncs, que no perdin alguna de les actuacions en aquests plans estratègics. I estem treballant en aquestos termes. Per tant, demanaria també que tothom veiés les bondats de tenir una llei d'alta muntanya.

I la llei de territori: tampoc serà la llei de territori d'aquesta consellera o d'aquest Departament de Territori, perquè és una llei que fa molts anys que s'està treballant. Per tant, intentarem que arribi a les portes del Parlament abans de que acabi la legislatura, perquè és una eina i és una feina feta i ens ha de donar instruments de futur.

Amb la nacional 260..., doncs intentarem que hi hagin més fons per a la nacional 260. I estic d'acord amb el que vostè m'apuntava: des de Xerallo al Pont de Suert, perquè tenim dos ports de muntanya en aquella zona; no un, dos. I, per tant, millorrem aquell tram. I amb això hi estan a favor diria que el conjunt dels Pallars, la Ribagorça, perquè és evident que és el tram en el que no s'ha..., o s'hi ha invertit molt poc i no s'ha millorat. I quan no és una esllavissada, doncs, tenim alguns dels túnels que hi passa tot just un camió, que hi deixa..., alguns hi deuen deixar fins i tot la caixa.

Per tant, aquest tram. I, òbviament, la millora d'alguna de les parts del port del Cantó, per raons òbvies i evidents.

I diria que no m'he deixat res més.

En tot cas, moltíssimes gràcies.

La presidenta

Passem a l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre la situació de l'educació i el sistema educatiu, presentada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Interpellació al Govern sobre la situació de l'educació i el sistema educatiu

300-00449/13

I té la paraula, per fer la seva exposició, la senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera. Des de Junts per Catalunya presentem avui aquesta interpellació per poder parlar de la situació de l'educació i del sistema educatiu del país, de tot el Servei d'Educació de Catalunya –tot. I no ens cansarem de defensar-ho ni de dir-ho: el servei educatiu de Catalunya, tot i en plena igualtat. Això no va de si en tanco més d'una part o de l'altra. Això va d'un tot, d'un gran tot que fa un gran servei al país.

És obvi que l'educació és un tema cabdal que ha de centrar les polítiques de present i de futur i que ens ha de permetre establir un diàleg permanent amb vostè, que lidera la conselleria. La preocupació de Junts pels temes educatius no és nova, i precisament per aquest motiu vam impulsar un ple monogràfic que ens va permetre teixir acords en aquesta cambra amb àmplies majories per poder seguir tirant endavant la millora del sistema educatiu català.

Tal com deu recordar, Junts vam presentar i vam aprovar mesures en l'àmbit de l'educació inclusiva, un pla de xoc contra l'abandonament escolar; vam defensar i dignificar la tasca docent, i com a principal proposta vam aprovar una PR, una proposta de resolució per tal d'impulsar un pacte nacional en defensa del model d'escola catalana. Passen els mesos i la primera pregunta que li faria, consellera, és què se n'ha fet, d'aquests acords.

Començaré per aquest últim que li comentava. Per Junts, el model d'escola catalana és un model d'èxit, fins al moment, que requereix una actualització i una renovació conjunta del compromís per tal de garantir, a través d'aquest model, l'excel·lència en l'aprenentatge, així com en l'assoliment de la llengua de tots els seus alumnes. I per nosaltres l'escola catalana i la llengua, consellera, són i seran una línia roja.

És per això que, en defensa d'aquest model i de totes les persones que l'integren, hi participen i el dignifiquen, li demanem, tal com vam fer el darrer mes de juny, que lidere i impulse un pacte nacional, davant les múltiples ingerències de l'Estat, des de tots els àmbits: àmbits polítics, mediàtics, judicials, periodístics, etcètera. És un mandat parlamentari aprovat en aquesta cambra i s'hi ha de donar compliment. I voldríem saber la seua previsió.

Ja li avanço també que m'agradaria saber el seu capteniment sobre aquesta situació concreta, perquè nosaltres no acceptarem cap pacte nacional sobre l'educació que no se centre en el model d'escola catalana. No voldríem que, pensant en allò del màxim consens possible, tinguéssim tots plegats temptacions d'anar minvant en aquest pacte nacional un tema cabdal com és la llengua i la immersió lingüística.

Seguint amb l'anàlisi del Ple monogràfic, no voldríem deixar escapar l'oportunitat de reivindicar un cop més la tasca ingent dels nostres docents, tal com vam fer en aquell moment. Mestres i professors del país, gràcies. La meua és una família de mestres. Mon iaio Gerardo era un home savi i un home pràctic, i sempre ens deia: «Magisterio, hijos míos.» I, dels sis nets, cinc van estudiar Magisteri i servidora, Filologia Catalana. No s'equivocava en el seu consell, perquè la tasca docent és una de les millors professions, quan es desenvolupa des de la vocació.

Durant setze anys de la meua vida he tingut el privilegi de ser professora de futurs mestres al Campus Terres de l'Ebre de la Universitat Rovira i Virgili. Vaig treballar amb ells les habilitats comunicatives escrites, l'aprenentatge de llengües i el bonic món de la literatura oral i la literatura infantil. I, tret d'algunes excepcions, que sempre n'hi ha arreu, vaig tenir la sort de veure com es forjaven grans professionals i com es preparaven per a un repte majúscul: formar els nostres alumnes per fer-los ciutadans del nostre món. Ells van créixer en humanitat i aprenentatge, i jo amb ells. Així que, a tots, moltes gràcies.

Perquè, consellera, els alumnes de les aules d'aquest país són els principals afectats per cada mesura que vostès improvisen, rectifiquen o anul·len, però qui realment en patix les conseqüències i ha d'assumir des de la màxima responsabilitat la seua manca de planificació al capdavant del departament són els docents del servei educatiu de Catalunya, amb les famílies sempre al darrere.

Cal treballar urgentment en un pla per dignificar la tasca docent, valorar-la, formar-la, però sobretot descarregar-la de la gestió administrativa de les aules. Es podria començar per una bona planificació del calendari escolar des del consens; un consens que potser haurien de treballar prèviament des del seu Govern, perquè ja vam veure fa pocs dies que president i consellera més aviat es contraposaven que no es coordinaven.

La vocació docent respon a l'estima i al gust per ensenyar, per transmetre les eines d'aprenentatge i els continguts necessaris per desenvolupar les capacitats de cada infant, així com dotar-los del coneixement necessari per fer front als reptes de la vida. I cal reconèixer-ho, consellera, des de fa uns anys els mestres i els professors del nostre país assumeixen unes tasques i unes funcions que disten de la seva funció bàsica: l'ensenyament. No els esgotem més i acompanyem-los perquè cada dia tinguen la motivació necessària per desenvolupar la seua professió.

La singularitat i la complexitat de les aules, accentuada els darrers anys, requereixen la incorporació de referents en altres àmbits per tal d'atendre amb la màxima eficàcia les necessitats de cada alumne. Així doncs –també li vam transmetre en el debat monogràfic–, cal incorporar als centres catalans personal laboral d'atenció primària, psicòlegs, treballadors socials o altres perfils que puguin dotar d'eines els

docents i les aules, i, així mateix, atendre individualitzadament cada infant o adolescent segons les seues necessitats.

I és en aquesta mateixa línia que cal reforçar i impulsar programes de detecció precoç en l'alumnat, amb una gestió i coordinació interdepartamental amb la conselleria de Salut com a mesura clau per focalitzar i orientar les polítiques educatives i els seus recursos des de la primera etapa escolar, que, així mateix, han de garantir el millor progrés d'aprenentatge al llarg de tota l'etapa educativa. Aquesta ha de ser la base de la política inclusiva del país per als alumnes amb necessitats de seguiment educatiu específic vinculades al retard del desenvolupament, trastorns i discapacitats.

Pel que fa als alumnes amb necessitats socials i econòmiques vinculades directament a la vulnerabilitat de les seues famílies, cal que ens aturem un segon, perquè les dades ens demostren que tenim un problema com a país, un problema que no podem afrontar només des d'una visió educativa, i estic convençuda que ho comparteix. Cal afrontar-lo transversalment i amb els recursos que corresponguen. No pot ser que en la immensa majoria dels casos siguen els centres educatius, fent malabars amb el poc pressupost de que disposen, els que assumisquen els costos de les sortides, de les excursions o de les extraescolars d'alumnes vulnerables per tal de no deixar-los fora de l'activitat corrent del grup classe i així no aprofundir en greuges socials i econòmics que poden segregar encara més aquests alumnes.

I aquest fet el veiem agreujat amb la gestió de la matrícula viva. Cal buscar la fórmula que facilite la gestió dels centres en aquests casos, i així garantir-los els recursos corresponents als NESE, ja que són bàsics per a assegurar-los la millor integració possible al sistema d'educació català i del país. Tenim molta faena en matèria d'inclusió, perquè la inclusió no és un titular; la inclusió és una manera de fer també educativament.

I, consellera, com bé sap, aquestes darreres setmanes hem posat el focus en les proves censals de competència oral de català a sisè de primària i a quart d'ESO. Una proposta consensuada des de fa molt de temps que ha de servir per poder conèixer de primera mà el nivell de llengua oral a les escoles ara que estem compromesos amb la recuperació d'espais d'ús en un moment d'emergència lingüística.

Sorprenentment, la seua decisió unilateral de suprimir-les per al curs 23-24, com sap, va fer saltar totes les alertes de Junts per Catalunya, sobretot perquè ho va fer públic l'endemà d'haver comparegut en aquesta casa i dir exactament el contrari. No sabem ben bé què va passar entre el 5 i el 6 de febrer, però el que sí que sabem del cert és que aquesta situació és inassumible per a un grup com el nostre. Perquè ha de reconèixer que està molt bé avaluar les competències passives, però també ha de reconèixer la importància d'avaluar les competències actives. I no és el mateix avaluar la comprensió oral –necessària– que l'execució oral –també molt important. Una s'ha de sumar a l'altra i no una ha d'anar en detriment de l'altra.

La solució intermèdia que sembla que ha trobat el seu departament no satisfà la demanda de Junts per Catalunya, l'hi volem expressar, perquè parlar d'anys naturals en educació és bastant surrealista, quan sap que sempre parlem de cursos. Per Junts –l'hi hem dit– és important que les proves censals es puguin dur a terme aquest curs i l'altre i l'altre i l'altre de més enllà, amb les millors garanties i amb els recursos necessaris per als docents que les han de dur a terme, amb creuament de professionals per trobar-hi la màxima objectivitat avaluadora.

Ho saben, però els ho tornem a dir ara que encara no han publicat la resolució pertinent, que semblava que havia de ser pública entre divendres i dilluns passat: consellera, ens pot explicar vostè, i no a través del Departament de Cultura, com abordaran aquest compromís de tirar endavant aquestes proves? Finalment s'hauran de fer al llarg del 2024? O hi haurà una rectificació total i no parcial i es faran censals des d'ara fins al juny? Cada dia que passa, vostè ho sap i jo també, perdem una oportunitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per fer la resposta, la consellera d'Educació, la senyora Anna Simó i Castelló.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. L'he aplaudida en acabar la seva intervenció, però ho he fet sincerament, primer, pel contingut i, després, perquè vull tornar a fer dos agraïments al seu grup parlamentari i un tercer que aprofitaré el meu temps per poder-lo fer.

El primer agraïment és per la convocatòria del Ple monogràfic. Ho he dit moltes vegades i ho tornaré a dir, crec que el Ple monogràfic va ser una oportunitat que fa que ara estiguem en el punt en què estem, que és un punt en què un seguit de grups parlamentaris i un govern, una consellera d'Educació, diguem-ho així, hem decidit que compartíem sobirania i que ens donàvem confiança, amb un xec que no és en blanc, per tirar endavant mesures que puguin romandre ara i que puguin romandre, per dir-ho d'alguna manera, dues legislatures més, perquè el que necessita el sistema és estabilitat. Per tant, primer agraïment.

I el segon agraïment, i que té molt a veure amb el que ha passat aquest matí, aquest migdia –bo, una cosa bona que ha passat–, és que a partir del monogràfic, a partir de tot el debat que vam tenir els grups parlamentaris, doncs, arran de la reunió que va convocar el president de la Generalitat el 19 de desembre, es va acordar, es va pactar, en el marc també d'aquesta confiança mútua que ens hem donat –sobretot que m'han fet vostès a mi–, poder encarregar a un grup impulsor, finalment de divuit persones, que fessin, que proposessin mesures de millora de l'educació a Catalunya.

I avui, precisament, aquest grup impulsor, amb pocs dies de retard, perquè han tingut molta feina, m'han fet lliurament d'aquest document que encara no m'he pogut llegir –ho he fet en diagonal–, però que crec que dona molt bona resposta també a allò que des del monogràfic, des del debat monogràfic, vostès van plantejar al Govern i a algunes de les qüestions que vostè començava a apuntar per parlar-ne a la rèplica. Per tant, el tercer agraïment és per a aquest grup impulsor. Ho he fet personalment, ho he fet també en una trobada que he tingut amb els mitjans, però..., l'agraïment sincer al grup impulsor per la feina que han estat fent aquestes setmanes. És molt exigent, però crec que té molt de sentit comú, tot el que estic veient aquí. I, en tot cas, també té molt a veure amb el que avui vostè i jo anirem trenant amb aquesta interpellació i les respostes.

Pel que fa a l'escola catalana i al model d'escola catalana i als riscos de l'escola catalana des del punt de vista del model d'immersió lingüística, té vostè tota la raó. És a dir, tenim una realitat, que és que a l'Estat es juga al partidisme per obtenir rèdits electorals a costa de la nostra llengua. És a dir, quan en alguna comunitat autònoma, en algun parlament d'una comunitat autònoma, tenen algun problema polític, treuen el tema de la immersió lingüística i tots d'acord, la qual cosa és bastant lamentable. És aquest joc que hi ha també al Congrés dels Diputats, de desgast continu al voltant de la llengua.

Per altra banda, patim atacs judicials al model d'immersió. Hem de suportar intromissions d'organismes que no són competents en matèria educativa, com la Comissió de Peticions, com molt bé també el diputat del seu grup, Dalmases, va criticar i va exposar en aquest mateix Ple. I estem sent testimonis, per altra banda, dels atacs a la unitat de la llengua i la persecució del català en part del nostre domini lingüístic.

Per tant, és evident que la realitat és la que és. I és en aquest context hostil que crec que ja no he ni de demanar-ho, que estic convençuda que és així..., que fóssim capaços de deixar de banda les possibles diferències que puguem tenir, de models, tots els que formem part d'aquest consens –grups parlamentaris, Govern de Catalunya i també organitzacions articulades al voltant del moviment de defensa del model

d'escola catalana—..., de deixar les diferències per defensar-nos i, sobretot, per construir.

Perquè avui, mentre continuem posant en relleu tot allò que ens pugui separar o tot allò que no compartim, n'hi ha alguns que estan treballant per destruir. I, com diuen els companys de Plataforma per la Llengua, el futur de la llengua es disputa en molts àmbits i els volem guanyar tots, perquè per poder viure plenament en català ens necessitem tots.

I crec que els docents que treballen a peu d'aula d'acollida —vostè parlava dels docents—, els centres que fan els tallers ULAE —d'usos lingüístics en l'àmbit educatiu—, les persones nouvingudes que estan estudiant el català per incorporar-se a la societat que els acull, els joves que creuen que aprendre el català és una oportunitat de futur, les persones i entitats que treballen per fomentar l'ús social del català en el marc dels plans educatius d'entorn, tots els docents que estan fent formació per incrementar les seves competències lingüístiques, els docents que estan anant a les presentacions que fem servei territorial per servei territorial aquests dies —fa un parell de dies era al Baix Llobregat, als serveis territorials del Baix Llobregat— per explicar-los el pla d'actuació en matèria d'immersió lingüística o per explicar-los el pla d'actuació en matèria de comprensió lectora, o els que el mes d'abril els explicarem el pla d'actuació en matèria de matemàtiques... Crec que tots ells es mereixen que estiguem a l'alçada, i el primer, el Govern.

Per tant, posaré tot el que estigui a la meua mà per trobar el consens que ens permeti fer un salt qualitatiu per garantir el futur de la llengua i de l'escola del país. Perquè, de fet, el pacte... Hem demostrat que som capaços d'arribar a consensos molt rellevants. Ho vam fer amb l'aprovació d'un nou marc legal —doble— per evitar que el TSJ imposés el vint-i-cinc per cent del castellà a tots els centres. I la nostra previsió és que el mes de maig puguem aprovar i començar a desplegar l'últim element d'aquest corpus normatiu que ens falta: la tercera pota, més enllà de la LEC, que és el decret del règim lingüístic del sistema educatiu, que determina com elaborar, com aprovar, com avaluar i com revisar els projectes lingüístics de centre, i que protegirà jurídicament les direccions amb el suport i acompanyament d'inspecció educativa, que avalua, supervisa i fa comprovacions *ad hoc*, assessora, informa i orienta els centres educatius amb la finalitat de vetllar per l'acompliment dels projectes lingüístics de centre. I vostès són peça clau del consens, i hi treballaré tot el que sigui possible.

Per tant, en els tres minuts que em queden, m'agradaria poder fer esment de l'últim requeriment que vostè m'ha fet sobre les proves orals de català. En vam parlar en el darrer Ple, en una pregunta oral que em van fer, i en diverses reunions que hem mantingut. Hi ha hagut una notable càrrega d'avaluacions als centres, i per això vaig decidir que, com que aquest any es començaven a fer proves diagnòstiques, ajornàvem un any les proves orals. Aquest curs serà el d'una avaluació més extensa en llengua catalana.

I ja els vaig fer una llista de les hores i de la sobrecàrrega d'hores —no ho repetiré— que hi havia sobre els centres. En total, 130.000 hores de... Llavors, està clar que això suposa una sobrecàrrega, i la mostra d'això és que els països que fan més avaluació del sistema educatiu no fan tantes proves cada any en tots els centres. És a dir, el normal és que en el nostre entorn s'alternin competències un curs sí, un curs no, o fer proves de caràcter mostral.

Però ens van fer crítiques i ens van fer aportacions des del Govern. Jo les vaig entomar totes, com les entomo ara aquí. Per això primer vam dir: «D'acord, parlem-ne.» I vaig demanar al Consell Superior d'Avaluació de mantenir l'avaluació oral que es va iniciar el curs passat i fer unes proves orals de la manera següent: un grup de centres les hauran de fer en una data determinada i la resta de centres les hauran de fer en algun moment de tot l'any 2024 —any 2024. Ha estat la manera de poder garantir una avaluació universal de català, castellà i aranès, i, alhora, no fer

confluir totes les avaluacions abril-maig per no estressar els centres. Aleshores, això podrà ser compatible amb monitorar l'estat de la llengua catalana als centres, la des càrrega de tasques d'avaluació als centres educatius, molt saturats per la implantació per primera vegada de les proves diagnòstiques de LOMLOE, que ens hi obliga la llei.

Un altre compromís que vaig adquirir i que faré: fer una revisió immediata dels criteris d'avaluació del sistema educatiu que s'havien fixat a inici de curs. Encarregar a la nova agència d'avaluació, que ha de veure la llum en els pròxims mesos, no gaire més enllà, que posarem en marxa..., per poder-los encarregar garantir proves censals orals de català en els quatre..., almenys en les tres llengües oficials. Si podem incorporar-hi l'anglès, millor; si no, faríem l'anglès mostral a partir de l'any 25. Però garantir que 25, 26, 27 i 28 les tres proves de les tres llengües oficials siguin censals totes. I, això, fer-ho compatible amb totes les proves. I mantenir un diàleg constant amb vostès per prendre aquestes decisions des d'una base eminentment tècnica, dintre del màxim consens possible.

I, per tant, les meves disculpes si això en algun moment els ha produït una sensació de que no anàvem bé. Res més lluny de la meva voluntat que fer deixadesa de les meves responsabilitats com a consellera d'Educació. En tot moment vaig pensar en la importància que els centres poguessin fer les coses bé, sense una càrrega important. I a partir de l'any que ve la intenció és poder pagar aquestes proves als centres; pagar perquè, les hores que facin de més, els docents puguin assumir-ho dintre d'aquesta qüestió. Però això ho hem d'acabar de valorar amb l'agència, d'acord?

I demà mateix publicarem la resolució amb les instruccions, eh?, de les proves orals de català, com vostè deia, perquè el que hem de fer és millorar el mètode.

I, en tot cas, quedo a la seva disposició per poder continuar reflexionant i trenant aquesta interpellació amb vostè.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Consellera, a mi tampoc no em costa gens aplaudir-la quan vostè, en aquesta cambra, fa una defensa aferrissada del model d'escola catalana, sobretot quan hi ha ingerències. I ho faig a gust, i el meu grup parlamentari també, però això no va en detriment que no li puga dir que la llengua, la llengua catalana, no pot carregar amb aquesta descoordinació i amb aquest desgavell que hi ha hagut en el seu departament.

Perquè la llengua no és una qüestió de capricis personals o polítics. És una qüestió de donar compliment a acords que van costar molt de teixir i que serveixen per vetllar per la llengua catalana a les escoles. I abordar aquestes qüestions s'ha de fer sempre de cara, com nosaltres vam fer des del primer moment, amb reunions i sense amagar-nos-en, amb arguments sòlids per fer-los entendre les nostres reivindicacions.

Jo no he trobat el mateix en vostès, i m'ha de permetre que li diga que l'he trobada a faltar. Personalment, en aquestes reunions, l'he trobada a faltar. Han actuat prou per darrere, i, si em permet l'expressió, carregant el mort al Departament de Cultura i al secretari general de Política Lingüística. L'he trobada a faltar negociant aquests aspectes al voltant de la llengua oral que depenen del seu departament.

Perquè, amb tristesa, em faig una pregunta: què hagués passat si Junts per Catalunya no hagués aturat la negociació del pacte nacional per la llengua i no hagués dit: «Fins aquí»? I crec que tinc la resposta, i la resposta és que vostès haguessen validat aquella decisió de no fer aquest any les proves orals, i qui n'hagués sortit perjudicada hagués estat la llengua.

I crec que aquesta reflexió ens l'hem de fer tots, perquè la llengua ha de ser al centre en tots els aspectes, llengua oral i llengua escrita: llengua amb formació de

reciclatge, amb tècniques d'immersió lingüística i gestió de diversitat lingüística; llengua amb millora de comprensió lectora; llengua amb més hores, passar de dos a tres hores a tots els centres del país els cursos de primer i tercer d'ESO. I com veu, hi ha recorregut, consellera.

I encara estiro una mica més aquest fil, si m'ho permet, perquè des de Junts voldríem fer-li un prec, un prec que és molt important per nosaltres, i és la reactivació del Consell Lingüístic Assessor que liderava l'enyorada Carme Junyent. Per ella i per tots nosaltres hem de fer possible que aquest consell continue treballant: assessora per refermar la vehicularitat de la llengua catalana en l'àmbit educatiu, proposa criteris per revisar i actualitzar els continguts dels projectes lingüístics i assessora en aquelles iniciatives que afecten la llengua vehicular. Necessitem que es recupere aquesta activitat que és cabdal, que és essencial i que és necessària, i voldríem preguntar-li quina previsió tenen, consellera, de reactivar aquesta situació.

I un altre tema: més enllà del que ja li he plantejat, és evident que l'impacte de les darreres proves PISA va suposar un abans i un després en aquest país. I des de la responsabilitat, com vostè mateixa afirmava, i que l'hi agraeixo..., Junts per Catalunya vam respondre a aquesta proposta de cimera des de la responsabilitat per afrontar aquests mals resultats i vam donar suport a aquelles condicions efectives perquè es posés en marxa la creació del grup d'experts que vostè ja s'hi ha referit. És de rebut, precisament, que avui, com vostè ja ha fet, donem les gràcies a aquest grup impulsor que li ha lliurat les seues conclusions, agraint-los aquesta faena ingent. És un informe divers, clar i focalitzat en diverses propostes, assolides amb aquest ampli consens.

I és molt important posar en relleu aquesta paraula, «consens», perquè és evident que, si des de la seua conselleria no el treballen prou, haurem de continuar treballant-lo des d'aquesta cambra per assolir aquells grans consensos, com vam fer en el marc del monogràfic. Perquè massa vegades, consellera –i ho hem dit en moltes ocasions– el seu Govern treballa d'esquena a aquesta cambra.

Avui potser hauria estat bé que una proposta que naix d'una cimera impulsada amb els grups parlamentaris..., que vostè hagués rebut aquest informe amb els grups parlamentaris. No podem ser necessaris quan hi ha una emergència, perquè nosaltres no ens volem acostumar a una situació així.

Nosaltres celebrem aquest document, l'agraïm als experts; en farem una anàlisi detallada, una anàlisi seriosa, sobretot perquè es vagin aplicant aquestes propostes, amb especial atenció a les que són immediates, perquè no podem esperar més i la millora educativa no pot esperar més.

Amb la portaveu Guàrdia, amb els diputats Ten i Toronjo, i també en Castellà, treballarem sempre de manera acurada i rigorosa per les propostes d'educació, amb una premissa inicial que és cabdal per a Junts per Catalunya: el servei educatiu de Catalunya en la seva totalitat. Aquest és el marc que han d'acollir totes les propostes i totes les mesures del seu departament, i així ho vetllarem.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula la consellera, la senyora Anna Simó i Castelló.

La consellera d'Educació

Gràcies, presidenta. Senyora diputada. Tot és millorable, jo sempre ho dic. No ens hem d'asseure i dir: «Ja tinc la feina feta.» Jo no soc d'aquestes, eh? Però d'aquí a dir que no puc continuar treballant d'esquena a aquesta cambra... És a dir, aquesta cambra diu: «Simó, cap aquí.» I jo dic: «Anem cap aquí.» I, a més a més, us explico, al cap de sis mesos, en quin punt estem. I em comprometo, al cap de sis mesos més, de tornar-nos a trobar i anar-ne parlant. Dir que el monogràfic i les resolucions del monogràfic són bona part del full de ruta d'aquest departament. Vull dir, no sé on veuen que treballa d'esquena a aquesta cambra.

I sobre la qüestió d'haver rebut el document juntament amb els grups parlamentaris. A veure, vostès, com a grups parlamentaris, han pogut trobar-se fins a tres vegades amb el grup impulsor, i conèixer les propostes del grup impulsor abans que les conegués jo. Jo les he conegut avui. Vostès les van conèixer la setmana passada. I avui els he dit al grup impulsor..., dic: «Ara jo el que he de fer amb aquest document és presentar-lo al president, que tampoc no l'ha vist» –i no és una falta de coordinació, això; és que no l'ha vist, no ha tingut temps de veure'l–, «i després als grups parlamentaris que van assistir a la cimera.» Però la meva intenció no és presentar-los aquest document. La meva intenció amb el president és presentar-los ja la proposta d'implementació de les mesures que ha proposat el grup impulsor per al curs 24-25, amb anàlisi de costos i exactament què farem concretament amb xifres: quantes aules d'acollida, quants docents més, quants... Això és el que vull fer.

I avui els demano... Necessito tres setmanes, quatre, màxim, per poder fer aquesta anàlisi. Avui mateix he passat aquest document a les meves direccions generals i a les dues secretaries, i els he dit: «A treballar en això.» No és un bon moment per a ells perquè estan en la preparació de la preinscripció i de la inscripció, però ho fan. Clar que ho faran, perquè ens ho creiem.

Jo no titllaria mai de descoordinació o desgavell el referent a la qüestió de les proves orals. I em diuen que m'han trobat a faltar. Jo celebros que em trobin a faltar molt –molt–, però van ser vostès que van dir: «Aturem la negociació del pacte nacional fins que la consellera Simó no canviï d'actitud al respecte.» I aleshores, en el marc d'això, va ser quan des del Departament de Cultura es van posar a treballar en aquest tema.

De fer les proves mostrals no en surt perjudicada la llengua. Situem les coses al seu lloc. La que, en tot cas, pot sortir perjudicada és una avaluació anual. Les pràctiques lingüístiques, la feina que hem encetat, els recursos que hi hem dedicat continuen i van a més, com vostès van conèixer quan es va reunir el secretari de Polítiques Educatives per explicar-los què és el que estàvem desenvolupant i que els va agradar molt perquè ho van incorporar com a demanda per tirar endavant els pressupostos, la qual cosa entenc que és una aprovació de la feina que estem preparant.

Però, en tot cas, aquesta avaluació anual que vam deixar de banda inicialment és la que permet el Decret 6/2022, que diu «fer l'avaluació mínim cada dos anys». L'article 3 del Decret 6/2022 diu «fer avaluació mínim cada dos anys», amb un màxim de temps cada dos anys.

Pel que fa a reactivar el Consell Lingüístic Assessor, el que sí que puc fer és reunir-lo tot, evidentment sense la seva presidenta, malauradament, i poder prendre decisions, atès que ells ja van lliurar les conclusions i van donar, diguem-ne, la feina per acabada. Això també és així. O això és el que em va traslladar el meu predecessor. Però, en tot cas, puc reunir-m'hi, poder fer una primera trobada amb ells, que no he tingut temps encara de fer.

I, en tot cas, dir-los que tenim molta feina per endavant, dir-los que tenim moltes propostes d'interès per fer, dir-los que els pressupostos 2024 són una oportunitat d'or per poder tirar endavant aquestes polítiques, que necessitem més recursos i, per tant, dir-los que demano el seu vot afirmatiu, que retirin l'esmena a la totalitat als pressupostos de la Generalitat, i que els votin perquè aquest departament pugui tenir molta més feina per complir amb la moció que segurament em presentarà, que serà molt exigent amb aquest departament, com ho ha de ser, però que necessita recursos extra per poder-ho tirar endavant.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, consellera.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola

302-00401/13

Continuem amb el dotzè punt de l'ordre del dia, que és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola; presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. I per exposar-la té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Bona tarda. Hace pocos días, en la Comisión de Cultura de este Parlament, recibimos la visita de los representantes de la *fundació* de la Ràdio Arrels, que emite en catalán en Perpiñán, Francia. Per a vostès, Catalunya Nord, però per a la resta del món, i a tots els efectes, França.

No és el mateix viure a França que a Espanya, saben? La República Francesa és un estat molt més centralista, molt més monolingüe. *Soit tu parles en français, soit tu te tais*. O parles en francès o calles. O hablas en francés o te callas. Qué diferencia con nuestra Cataluña y nuestra España, donde ni dos dictaduras seguidas, la durísima del franquismo o la más blanda del nacionalismo –la dictadura blanca, que decía Tarradellas–, han conseguido extinguir ninguna de las lenguas propias de Cataluña, hoy felizmente oficiales las dos.

Les hablaba de la visita a este Parlament de los señores de Ràdio Arrels, a los que hay que reconocer el mérito de haber mantenido vivo el uso del catalán en territorio francés y en una comunidad que no tenía precisamente la sartén por el mango. Originariamente eran descendientes de exiliados de la Guerra Civil, de gente que llegaron con lo puesto y que, aunque evidentemente ya hace décadas que se han arraigado y hasta prosperado..., en fin, que en algún periodo no muy lejano han atravesado etapas de autoodio. Lo dijeron ellos, no yo. Les pregunté muy interesada de qué autoodio hablaban, y ellos me explicaron que el autoodio es un fenómeno científicamente estudiado que aqueja a los individuos inmersos en una comunidad donde se les empuja a renegar de su lengua de origen o a avergonzarse de ella, a percibirla como un signo de pertenecer a un estatus más bajo, a una casta inferior, a los que se les manda el mensaje de que cuanto antes dejen de hablar la lengua de sus padres y se pasen a hablar la lengua de las autoridades, pues mejor para ellos, que antes dejarán de ser unos parias. Qué bien explicado, ¿verdad?

Y díganme, queridos señores del Govern, ¿no les suena? ¿No les resulta familiar? ¿No se les ha ocurrido nunca que puedan sentirse así muchos catalanes hispanohablantes nacidos aquí de muchísimas generaciones? Pero ciertamente, en el último siglo, Cataluña ha sido, además, tierra de aluvión y de acogida de gente que venía de toda España, incluso de toda Latinoamérica, convencida de llegar allá donde podían hablar y vivir en la lengua de sus padres y que en la práctica se han encontrado con lo que se han encontrado.

Que es lo mismo con que se encontró la misión de observadores de la Unión Europea que entraron en las escuelas catalanas para constatar: uno, que la presencia del castellano en la educación es residual; dos, que no se respetan los derechos lingüísticos de los alumnos; tres, que no se acatan las sentencias judiciales; cuatro, que se obliga a las familias a exigir ante los tribunales derechos que han sido reconocidos en múltiples ocasiones y, además, se somete a los peticionarios a campañas de acoso y a discursos de odio; cinco, las autoridades educativas fomentan esas prácticas, que no son cuestionadas ni por la alta inspección ni por la sindicatura de *greuges*.

I la consellera d'Educació de la Generalitat, Anna Simó, quan veu aquestes conclusions, aquest desastre, amaga el cap sota l'ala i es posa a cridar: «Són tots uns fatxes! Són tots d'extrema dreta! Són tots anticatalans!» Doncs miri, senyora Simó, estop autoodi. Vostè no és pas més ni millor catalana que jo ni que ningú. Jo soc tan catalana com tu. No hi ha catalans de primera ni de segona, no hi ha colons ni «nyordos», som tots catalans. I totes les llengües oficials a Catalunya són nostres,

són pròpies i les defensarem. I a més a més tenim raó, i els tribunals i la Unió Europea ens la donen.

Me parece que a ustedes les da verdadero pavor que la UE nos dé la razón. Por eso han presentado hasta cuatrocientas enmiendas –este tocho que tengo aquí– para intentar dar la vuelta como un calcetín al informe de la comisión que se votará en el Parlamento Europeo el próximo 19 de marzo. Leemos en el diario *El Mundo* que Toni Comín ha tirado de agenda y de contactos para que un par de eurodiputadas «amiguetas» del separatismo pidan suprimir del informe la denuncia de que no se están cumpliendo las sentencias judiciales del veinticinco por ciento, para pedir que el Tribunal Constitucional no obligue a cumplir esas sentencias y no se atreva a decir que hay que dismantelar la inmersión. ¡Hala! Supongo que, si todo eso falla, declararían al Parlamento Europeo en bloque institución *non grata* y búnker del «fachismo». Pues nosotros estamos aquí para pedir que se cumpla todo lo contrario: Las sentencias del veinticinco por ciento de español en la escuela catalana y las recomendaciones del informe de la misión.

La vicepresidenta primera

Atès que no hi ha esmenes presentades, a continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, la diputada Judit Guàrdia..., ai, perdó, la diputada Esther Niubó Cidoncha.

Esther Niubó Cidoncha

Gràcies, presidenta. Bona tarda, consellera. Bé, tornem a debatre sobre l'ús de llengües, i concretament a l'escola, tot i que veiem que dintre de la moció, realment, d'escola en parla poc. I és una moció que comença afirmant, doncs, que el castellà no és a Catalunya una llengua estrangera. Evidentment, hi estem d'acord. El castellà és llengua oficial de l'Estat, la llengua materna també i pròpia de moltes catalanes i catalans, com ho hem dit sempre. I mirin si és evident, que quan un mira els currículums educatius autonòmics de l'educació primària, secundària obligatòria, de l'educació bàsica o ordenació dels ensenyaments de batxillerat –decrets, els dos primers, de setembre del 2022 i, els altres, anteriors–, es pot constatar que les hores destinades a una llengua o altra en aquests currículums, entenent-les oficials, són les mateixes, que després es complementen amb altres hores de treball més globalitzat que s'adaptin més a les necessitats i la composició de cada centre educatiu. I per tant, és obvi, el castellà no és cap llengua estrangera ni el seu ensenyament i aprenentatge, doncs, és tractat com a tal.

Però a més voldria mencionar que la llei del 2022, sobre l'ús i aprenentatge de les llengües oficials en l'ensenyament universitari, diu en el seu article 2: «L'ensenyament i l'ús curricular i educatiu del català i del castellà han d'estar garantits i tenir una presència adequada en els currículums i en els projectes educatius, a fi que tot l'alumnat assoleixi el domini oral i escrit de les dues llengües oficials al final de l'educació obligatòria.» Aquest és l'objectiu i, per tant, aquesta norma també va suposar fer un pas endavant en el reconeixement del castellà com a llengua d'ensenyament i d'ús curricular com ho és el català, i el sistema educatiu, doncs, garanteix el seu domini ple, com del català i de l'aranès a l'Aran, al final de l'escolarització obligatòria, i, per tant, una llei que, per cert, va comptar amb el vot en contra de Ciutadans.

I a vegades és inevitable pensar, doncs, quina ha estat l'aportació de Ciutadans aquests últims anys, quan vostès van guanyar unes eleccions autonòmiques, quan han estat el principal partit de l'oposició durant un temps. I en matèria de llengua, jo crec que molt soroll, però deixar, deixar, no deixen massa res.

Però, en tot cas, la seva moció continua, i ho fa dient que la societat catalana «viu espontàniament el seu bilingüisme amb naturalitat i un gran sentit de l'equilibri» –ho dic entre cometes– i això, doncs, és molt poètic, és idíl·lic, però darrere d'aquestes paraules hi ha la realitat, i és que moltes persones, malauradament, no poden

viure ni amb naturalitat ni amb equilibri ni amb espontaneïtat aquest bilingüisme, perquè no tenen un ple domini d'aquestes dues llengües oficials, normalment persones nascudes a altres indrets, ciutadanes i ciutadans nouvinguts que fa poc que viuen a Catalunya, persones adultes que han fet la seva escolarització..., que no l'han fet aquí, però també joves de segona i tercera generació –i això és el més greu–, que han anat a l'escola aquí i no se senten prou segurs, còmodes a l'hora de parlar català, ni tampoc són capaços de canviar de llengua de manera natural ni espontània.

De fet, la darrera enquesta d'usos lingüístics de la població de Catalunya recull que, si bé el noranta-vuit per cent de les persones nascudes a Catalunya saben parlar el català, en el cas dels catalans d'origen estranger aquesta xifra es redueix al cinquanta-dos per cent, o al cinquanta-set per cent en el cas de nascuts a la resta d'Espanya. I això sí que és una qüestió que no només ens hauria de preocupar, sinó també d'ocupar, perquè el problema no el tenim entre la ciutadania que és bilingüe i que canvia o no de llengua en funció del seu interlocutor, sinó amb aquells i aquelles que volent fer-ho, no poden. I això afecta i perjudica la cohesió, la igualtat d'oportunitats i també el progrés individual i col·lectiu.

Però segueix la moció. Declara, per exemple, que l'ús d'un bon castellà no exclou gens l'ús d'un bon català i viceversa. Doncs novament ho compartim. Ho hem dit moltes vegades, que s'equivoca qui defensa el català en contra del castellà, de la mateixa manera que ho fa qui defensa el castellà en contra del català, perquè pensem que les llengües són eines de comunicació, no de confrontació, ho són d'entesa, de convivència, de diàleg. I, per tant, ni la defensa del castellà està renyida ni va en contra de la defensa del català, ni al revés.

Ara bé, on no podem estar d'acord de cap manera és en reconèixer cap valor a aquest informe de la delegació de la Comissió de Peticions al Parlament Europeu. Un informe que és fruit d'una representació molt poc representativa; de fet, integrada pel Partit Popular Europeu, el grup liberal Renew, els euroescèptics, l'extrema dreta, una diputada no inscrita, una delegació que només va visitar dos centres educatius d'una mateixa ciutat de tot Catalunya, sense tenir en compte l'heterogeneïtat sociolingüística al territori, les diferents necessitats –i, per cert, un d'ells d'educació especial– que no va mostrar cap interès per escoltar aquesta cambra, cap reunió amb representants diversos d'aquest Parlament, com moltes altres delegacions han fet, i que conclou coses tan falses com que el castellà és considerat una llengua estrangera, que la pròpia normativa de l'Administració educativa, doncs, ho desmenteix.

I, en definitiva, aquesta cambra vam fer un esforç de consens important fa uns quants mesos, un esforç del qual Ciutadans es va inhibir per motius partidistes, que va culminar amb un acord rellevant de les principals formacions polítiques d'aquest Parlament per despolititzar la llengua a l'escola, per determinar la presència de les llengües oficials als projectes educatius amb criteris pedagògics i de compensació en funció d'aquest context, per assolir aquest ple domini bilingüe, i també de l'aranès a l'Aran, i que voldríem que pogués ser plurilingüe. Seguim, doncs, per aquest camí, que pensem que és el camí que calia haver traçat fa molts anys.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula, ara sí, la diputada Judit Guàrdia i Torrents.

Judit Guàrdia i Torrents

Gràcies, presidenta. Consellera, seguim parlant de llengua, doncs. I aniré de cara a barraca, perquè votarem en contra, volem votar en contra de tota la moció, perquè el nostre posicionament és el de defensa de la llengua catalana –ja s'ha vist–, de defensa del model d'immersió lingüística i en contra de la judicialització de l'escola catalana. És una moció verinosa, carregada de verí, un verí que s'amaga sota afirmacions fallaces i tendencioses.

No, senyora Grau, la situació sociolingüística que es viu a Catalunya no és la del bilingüisme equilibrat, sinó la de la minorització lingüística de la llengua catalana. I vostès són els capdavanters en aquest procés que el que vol és portar la llengua catalana a la seva extinció. La minorització de manual, la clàssica, seria la que, per exemple, deia «*Soyez propres, parlez français*», o bé la de menystenir la quantitat de parlants d'una llengua. Però vostès en fan una de més sibil·lina. Perquè, què és el que distingeix la llengua catalana de les altres llengües amenaçades d'Europa, com ens recordava l'enyorada Carme Junyent? Doncs que el català aconsegueix el més difícil per a aquestes llengües, que és aconseguir nous parlants. I és que més de la meitat de persones que parlen català no el tenen com a llengua inicial, i això és mèrit de l'escola, del model d'escola catalana i de la immersió lingüística. És així com al segle XXI es minoritza una llengua: atacant aquesta metodologia d'aprenentatge, que el que pretén és normalitzar la llengua catalana des de la pedagogia.

Perquè, sí, senyors, és en aquest sentit que és d'èxit el model d'escola catalana: en una societat plurilingüe com la nostra, aconseguim nous parlants per a la llengua pròpia de Catalunya; pròpia i, des de la recuperació de les institucions democràtiques, també llengua oficial; oficial però, malgrat tot, amenaçada, com veiem aquí avui, perquè el que volen és consolidar pautes diglòssiques, i com que no se'n surten fent política a Catalunya, van per un altre front: el de la missió del Parlament Europeu sobre el model d'immersió lingüística a Catalunya.

En aquest sentit, remeto la resposta que el 30 de juliol de 2018 va donar la comissió a la petició 858/2017. Ho llegeixo: «L'article 165 del Tractat de funcionament de la Unió Europea estableix que la Unió ha de respectar plenament la responsabilitat dels estats membres del contingut de l'ensenyament i l'organització dels sistemes educatius i la seva diversitat cultural i lingüística. En qüestions relatives a l'elecció de la llengua d'ensenyament o de les disposicions legals que la regulen, l'ús de les llengües és competència exclusiva dels estats membres. Per tant, aquesta missió no s'hauria d'haver dut a terme per manca de base jurídica que la substanciés.»

La Comissió Europea ha reconegut que no té competència en aquest àmbit. Una missió, d'altra banda, que ja tenia les conclusions escrites abans de començar, que només tenia com a objectiu deslegitimar l'ensenyament del català i atiar la catalanofòbia, com ja van manifestar Junts i Lliures per Europa.

I acabo, recordant l'informe del relator especial de les Nacions Unides per als Afers de les Minories, el senyor Varennes, que assegura que l'ús del català està garantit i privilegiat i que instava l'Estat espanyol a revisar i reconsiderar la compatibilitat de les sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en contra del sistema educatiu català amb la legislació internacional, i alhora demanava a l'Estat espanyol que aportés informació sobre quines mesures tenia previst prendre per corregir les incoherències de les decisions judicials respecte a les normes internacionals de drets humans. No ens en consta resposta.

El català, una llengua amb tant de temps de prohibició i persecució, encara avui necessita –de fet, avui ho necessita més que mai– que ens preocupem pel seu futur, que el defensem. Perquè la llengua catalana és el pal de paller de la personalitat de Catalunya, de la nació catalana, i per al seu manteniment és essencial un bon ensenyament del català oral i escrit. I aquí és on som i on serem Junts per Catalunya.

Gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Muchas gracias, presidenta. Señora *consellera*, señores diputados, muy buena tarde. Votaremos a favor de esta moción que nos acaba de presentar la señora Grau, porque, entre otras cosas, pues hace poco, en octubre del año pasado, nosotros pre-

sentamos una, aquí en el Pleno también, de las mismas características. Es cierto que no hicimos mención al informe de la misión de europarlamentarios, porque todavía no había venido aquí a Barcelona a estudiar la situación de la enseñanza en castellano en la escuela catalana.

Este informe, resumidamente, de los europarlamentarios denuncia que el sistema educativo catalán está alejado de la realidad sociolingüística de Cataluña absolutamente. Ya sabemos que en Cataluña pues hay dos lenguas mayoritarias oficiales propias, maternas, el catalán y el castellano. El cincuenta y cinco por cien de los catalanes tiene el castellano como lengua materna y, por lo tanto, la escuela catalana menosprecia, arrincona, discrimina a la mayoría de los catalanes, de los alumnos catalanes, porque solamente contempla, única y exclusivamente, el catalán como lengua vehicular en la escuela catalana.

Además, denuncia este informe, así, de manera resumida, cuatro cuestiones más: la falta de libertad de las familias para elegir la lengua que quieren para sus hijos; el acoso verbal y físico que reciben las familias cuando se atreven a denunciar estas injusticias –el caso más paradigmático es Canet de Mar, pero hay otros: Balaguer, Mataró, Llagostera, Castelldefels, etcétera–; denuncian también el incumplimiento sistemático de las sentencias judiciales por parte de la Generalitat y la omisión del Síndic de Greuges y también de la Alta Inspección, que se ponen de perfil cuando nos encontramos con esta segregación lamentable.

Los grupos separatistas –en los que incluyo también al Partido Socialista, que hoy también ha hecho un intento, a través de su diputada, de ilusionismo típico de Mago Pop– ahora lanzan el grito diciendo que esa comisión estaba amañada, estaba llena de elementos de extrema derecha o de gentes de este pelaje o similar. Bueno, yo le tengo que reconocer, le tengo que recordar, mejor dicho, que, de esa comisión, de esa misión forman parte también el Partido Socialista y Esquerra Republicana. Otra cosa es que hayan eludido su responsabilidad de participar y venir aquí con la misión.

Incluyo al Partido Socialista en el grupo de los separatistas, porque les recuerdo que ustedes votaron a favor de la Ley 8/2022, que impone –que impone– que solamente –y no haga trampas: solamente– es el catalán la lengua vehicular en el sistema educativo catalán, que otra cosa es curricular.

Bien, dicho esto, ustedes lo que tienen que hacer –todos ustedes, separatistas; también, lo vuelvo a repetir, el Partido Socialista– es no considerarse ciudadanos de primera categoría, no considerarse ciudadanos que están por encima de la ley. Lo que tienen que hacer es cumplir y hacer cumplir todas y cada una de las sentencias judiciales (*alguns aplaudiments*), aunque no les gusten, aunque algunas de ellas avalen que en educación el castellano no se tiene que limitar única y exclusivamente a una asignatura, a una materia o a un área, no, sino que tiene que impartirse, tiene que concretarse, como mínimo –como mínimo– en una asignatura, materia o área más que no sea –que no sea– lengua castellana, que no sea de lengua, y que sea troncal, como establece el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña en su Sentencia 127/2022.

Por lo tanto, lo que tienen que hacer ustedes es ser demócratas, lo que tienen que hacer ustedes es respetar el estado de derecho que cree en la separación de poderes, sin injerencias del poder ejecutivo ni de la Generalitat ni del Estado, ni del Gobierno de España, quiero decir.

En definitiva, el catalán y el castellano tienen que ser lenguas vehiculares en la escuela catalana por respeto a la realidad sociolingüística de Cataluña y a la realidad histórica y también por respeto a la ley. El castellano no puede relegarse a la categoría de una lengua meramente curricular, no, como una asignatura más; no, tiene que ser vehicular.

Y, por consiguiente, se tiene que suprimir definitivamente el proyecto de decreto de régimen lingüístico del sistema educativo, así como el plan de promoción de la

llengua catalana, porque no creen en el carácter vehicular de las dos lenguas oficiales de Cataluña sin preferencia de una sobre la otra, como establece el sentido común y también la Sentencia 337/1994.

Muchas gracias.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Nogay Ndiaye i Mir.

Nogay Ndiaye i Mir

Moltes gràcies, presidenta. Bé, una altra vegada ens tornem a trobar aquí davant d'una moció d'aquells que fan política únicament i exclusivament amb la nostra llengua. Suposo que tenen l'esperança de que aquesta batalla que els va portar al Parlament els garantirà cadires també en els mesos que succeeixen. Per això no parem de rebre mocions i mocions en contra de la llengua catalana i per dividir el nostre poble.

Nosaltres, en aquesta moció, per descomptat, votarem en contra de tots els seus punts, perquè parla, precisament, d'una delegació conformada per eurodiputats de la dreta i l'extrema dreta, que és una peça més de la campanya contra la llengua i l'escola catalana. Nosaltres no constatem cap de les seves proclames incloses en aquesta moció. L'únic que constatem és que el català retrocedeix en tots els àmbits, en el seu ús en l'àmbit educatiu, però també, i sobretot, en el seu ús social entre joves i adolescents.

L'ensenyament és un dret col·lectiu, i l'aprenentatge de la llengua catalana és, alhora, un dret i un deure. Un dret per a tot l'alumnat i la població que viu a Catalunya i un deure per a les nostres institucions, que han de garantir el seu aprenentatge a tots i totes les ciutadanes de Catalunya i permetre a totes les persones que així ho desitgen viure plenament en català. La intromissió del poder judicial, clarament escorada a les tesis de la dreta espanyolista, pretén minoritzar la llengua i dividir el nostre poble. El català ha de ser la llengua vehicular de l'escola per garantir l'accés de tothom al seu aprenentatge i garantir també la igualtat d'oportunitats.

Com que no m'estendré en els punts d'aquesta moció –no entraré a valorar-los, perquè, com ja he dit, votarem en contra de tota la seva moció–, aprofitaré uns segons per respondre a la consellera, que ara mateix parlava del grup impulsor i deia que han fet arribar aquestes conclusions i que ens les van fer arribar als grups parlamentaris en la darrera reunió. Doncs, en discrepo, senyora consellera, perquè quan hem participat d'aquestes reunions el grup impulsor no ens ha donat conclusions, no ha vingut amb informació a sobre la taula, atès que no l'hagués compartit a la darrera reunió..., fet que aquesta informació no se m'ha fet arribar en cap moment.

I una de les qüestions que nosaltres vam reivindicar és que aquesta informació es compartís, perquè nosaltres érem considerats un grup de contrast amb qui no van arribar a contrastar, perquè per poder contrastar amb un grup s'ha de tenir la informació amb la que s'està treballant i saber des de quin punt parteixen per poder obtenir aquesta informació.

Però només una qüestió: és interessant com, de les propostes que fan per a l'aplicació d'aquest 24-25, entre les que s'inclou un pacte de país, fa referència a crear un pacte de país format pels grups parlamentaris, representants de la comunitat educativa i les famílies, però obvia o deixa d'una banda els representants dels treballadors i les treballadores. No menciona en cap moment que en aquest grup d'avaluació del sistema educatiu, i que hauria de formar part d'aquest pacte de país, hi tinguin cabuda els sindicats; un aspecte que nosaltres trobem a faltar, perquè són els representants dels i les treballadores escollits democràticament.

I ara sí, acabo la meva intervenció.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. Miri, senyora Grau, segurament, de tota la intervenció i de tot el que està escrit a la moció, l'única part que és certa és el primer punt, quan diu que afirma que el castellà no és a Catalunya una llengua estrangera. De fet, la resta..., ja entrem a la part de pures invencions i ara m'hi referiré. Però a mi em fa molta gràcia, perquè la meua pregunta que jo també li voldria dir és: i el català és una llengua estrangera a Espanya?

Perquè vostès actuen així. És a dir, vostès neguen la pura plurinacionalitat de l'Estat espanyol. De fet, igual que a VOX ja els hi vaig dir un dia, vostès odien el que és Espanya en realitat, perquè, si no, no es pot explicar com en el Congrés vostès van votar..., perdó, m'he equivocat, que al Congrés ara no hi són, però com en el Congrés haguessin votat en contra de que el català fos oficial i que es pogués parlar, que es pogués utilitzar la llengua que és oficial a Catalunya en el Congrés.

O vostès, per exemple, també en el Parlament Europeu, malgrat que la seva família són els liberals, que teòricament estan vostès a favor de la llibertat –segurament és la llibertat a trossets o en funció de quina creuen vostès que és la seva llibertat–, vostès estan en contra que es pugui utilitzar el català en el marc del Parlament Europeu. Per què, si és una llengua espanyola? És una llengua oficial a l'Estat espanyol, no? Per què estan en contra que el català sigui llengua oficial a la Unió Europea quan hi ha més de 7 milions de catalanoparlants? Per què? Per què? Aquesta és la pura..., la seva pura realitat, perquè el seu concepte de llibertat només té a veure amb el que vostès consideren que és la seva llibertat, no amb la llibertat de tots els altres.

I després vostès fan referència a una espècie d'informe *fake* o de..., sí, jo diria de comissió o de missió del Parlament Europeu de ciència-ficció, muntada òbviament amb els seus amics –no sé si fins i tot n'hi ha de l'extrema dreta–, però en tot cas que no correspon clarament a la realitat. I, miri, a vostès, els hi preocupa, no?, segurament, molt les lleis, però no parlen mai del que diu la llei, la llei de Catalunya, que és una llei avalada pel Constitucional. I què diu la llei? Què diu, en aquest cas, l'Estatut sobre el català? Que la llengua pròpia de Catalunya és el català. Sí, sí, sí, sí, sí. És que diu ho diu literalment. Això ho diu l'Estatut. I vostès neguen constantment la realitat, perquè neguen la pròpia realitat, hi insisteixo, no només de Catalunya, sinó la pròpia realitat del que és l'Estat espanyol, perquè vostès entenen només una petita part del que representa l'Estat espanyol. El problema és que ja hi ha qui ocupa aquest espai, que són els senyors de VOX i del Partit Popular. I això és el que els hi ha passat.

Vostès parlen molt sempre de l'escola pública, però és que els problemes reals de l'escola pública..., és a dir, senyora Grau, sé que està molt distreta ara, però trobin un sol infant de l'escola pública, un sol infant a Catalunya escolaritzat a l'escola pública que no sàpiga parlar castellà –que no sàpiga parlar català. És que no en trobaran ni un –ni un.

O sigui, el meu pare..., o sigui, jo vinc..., la meua mare és catalanoparlant, el meu pare és castellanoparlant, i absolutament aquesta és la normalitat a Catalunya. I, evidentment, vostès confonen –confonen– els seus interessos amb la realitat. No hi ha ni un ni un infant que no sàpiga parlar castellà que hagi estat escolaritzat a l'escola pública. Potser a l'escola privada o, no ho sé, on alguns creuen que han de portar els seus fills, doncs probablement allà potser no els hi ensenyen català. No és el nostre cas.

En tot cas..., deixi'm acabar –deixi'm acabar. En tot cas, els problemes que té l'escola pública són de segregació, són igualtat d'oportunitats. Aquest és el principal problema que té l'escola pública. Aquest és el problema que té l'escola pública catalana. És d'igualtat, és igualtat d'oportunitats. Si són els resultats de l'informe PISA.

És la comprensió lectora, és l'ensenyament en ciències, és l'ensenyament en matemàtiques i ara també és en equipaments, no?, perquè probablement el que tenim..., el problema, un dels problemes que tenim avui a l'escola pública és que són autèntics forns a l'estiu, perquè no estan climatitzats, i són neveres a l'hivern. I els pares s'han de portar els ventiladors de casa.

Si a vostès els hi preocupés, evidentment, l'escola pública, els hi preocupessin els infants, aquest serien els problemes principals que tindrien. I jo hi insisteixo, insisteixo en el que deia, és a dir, el concepte de llibertat és un concepte de llibertat per a tothom, no és en funció, només, del marc que a vostès els hi agrada. Perquè vostès només defensen la llibertat quan els interessa a vostès. Però, per què? Per què qüestionen la meua llibertat, per exemple, perquè parli la llengua oficial del meu país, en aquest cas al Congrés dels Diputats i diputades? Per què? Per què? Per què no pot ser el català llengua oficial a la Unió Europea o al Parlament Europeu? Per tant, miri, com diria la meua àvia, s'atrapa abans, en aquest cas, un coix que un mentider.

(Remor de veus i rialles.)

La vicepresidenta primera

Diputats, diputades. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Mònica Palacín i París.

Mònica Palacín i París

Gràcies, vicepresidenta. Bé, ja ens té acostumades, diputada Grau, a les seves intervencions –ja li'n vaig fer referència l'altre dia a la Comissió d'Educació– maleducades. Perquè nosaltres defensem que qualsevol posicionament polític pot ser expressat de manera bèl·ligerant, pot ser expressat de manera més o menys simpàtica, de manera irònica, sarcàstica, es poden utilitzar molts recursos literaris, no?, o moltes giragonses semàntiques, però mai faltant al respecte. Entre altres coses, perquè, com a representants del país, estem representant una part molt gran de la ciutadania, tots nosaltres, i, per tant, faltar al respecte als càrrecs que estem en aquest hemicicle és faltar al respecte a la ciutadania.

I, miri, vostè parla d'educació, però parla d'educació i és el que menys demostra. Jo l'altre dia també deia en broma a la comissió: «Espero que aquesta comissió no l'estiguin veient els alumnes i les alumnes del país.» I ho vaig dir i ho crec fermament. Perquè si estem parlant de l'educació, si volem els millors pilars de l'educació per als nostres joves, per als nostres infants, el que hem de donar-los és exemple.

I, sincerament, agafo paraules de la seva interpellació, que ens deia, no? –perquè mirava un sector de l'hemicicle– «escanyapobres, classistes». Però vostè no té ni idea de l'origen dels homes i dones que estem en aquest hemicicle! No sap quin és el nostre origen social. No sap, segurament, en molts casos, quines han estat les penúries de moltes famílies, de gent que avui està aquí defensant drets de la ciutadania d'aquest país. *(Aplaudiments.)* I és indignant que parli amb aquests termes tan genèrics i tan..., veritats absolutes per part seva i que es quedi tan ampla.

I jo crec que ja hem de dir «ja n'hi ha prou! –ja n'hi ha prou!». Perquè està bé defensar posicionaments polítics, però ja n'hi ha prou de menystenir homes i dones que estan defensant els interessos de la ciutadania d'aquest país. I és vostè qui parla constantment dels d'aquí i els d'allà, *los buenos y los malos, los de arriba y los de abajo*. Deia l'altre dia: «La gent, les famílies que van venir...» –ho dic en castellà, perquè m'ho vaig apuntar tal qual– *«de varias leches y procedencias.»* D'acord.

Però és que aquests som nosaltres! Molts de nosaltres! De pares, d'avis, de fora. Alguns diputats i diputades, ells mateixos fa poc que van arribar al nostre país. I li asseguro que tant ells com molta ciutadania d'aquest país demostra molt més respecte per la llengua com a eina de cohesió social, d'un sentit de pertinença, d'arrelament al país, que vostès, que són nascuts aquí. Alguns, *en cuna de rancio abolengo*.

Vostè després deia..., perquè agafaré coses saltejades. La seva moció són tres coses: el reconeixement del castellà –perquè, és clar, el castellà és la llengua minorit-

zada a Catalunya, tots ho sabem--; parlava també d'aquest informe –aquest informe, sincerament, que jo trobo un insult a la ciutadania d'aquest país i a les competències en educació per a aquest país– i d'aquesta missió que ve del Parlament Europeu, i després les sentències. Doncs tot això, tot això que vostès hi posen un llacet, dir-li... Demanava a la consellera que demani perdó. Perdó, vostè; demani perdó per haver muntat des del Parlament Europeu una «pantotxada» que ha anat a centres educatius que res tenen a veure amb la immersió lingüística i que no han volgut parlar amb un gran sector que defensa el sistema educatiu d'aquest país. Demani'l vostè.

I per què no parla vostè de l'informe del relator de les Nacions Unides? El relator que considera el model d'èxit basat per la UNESCO i on diu que, per cert, l'ús del castellà ja està garantit a Catalunya i on demana que la interpretació judicial i altres esdeveniments han sigut obstacles en l'ús de la llengua minoritària que és el català.

Vostè vol parlar del català? Parlem del català. Podem parlar del català, evidentment. El català, que, per cert, és el seu origen com a partit i també serà la seva desaparició. I l'enseny l'últim CEO. Miri, l'últim CEO diu dades curioses. A la nota d'aprovació del Govern de la Generalitat, en termes de promoció de cultura i llengua catalana i en termes d'ensenyament públic, els seus votants l'aproven, gran part dels seus votants l'aproven. El que fa més riure encara és que també de votants de VOX i del PP. Facin-s'ho mirar, senyors.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputada. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquesta tarda, un cop substanciat el punt 13 de l'ordre del dia.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya

302-00402/13

El tretzè punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya; presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I per exposar-la, té la paraula el diputat Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Gràcies, vicepresidenta. Senyores diputades, senyors diputats, vicepresidenta... Miri, acabava fa uns dies la meua interpellació afirmant que els governs locals són govern. I és en aquest sentit en el que hem basat aquesta moció subsegüent. Per què el Govern de la Generalitat de Catalunya no defensa i planteja un bon finançament per al seu Govern, en aquest cas, el del món local? Perquè no li interessa? Perquè no vol uns governs locals capaços i al nivell que es mereixen? Sembla una incoherència.

Com fa uns dies, les dues principals eines de finançament per als ajuntaments, per al món local, són el Fons de Cooperació Local i el pla únic d'obres i serveis. En el darrer acord de pressupostos signat amb el meu grup parlamentari i el Govern, hem aconseguit augmentar aquest Fons de Cooperació Local en gairebé un sis per cent. És encara, al nostre entendre, insuficient; però bé, com a mínim hem aconseguit aquest percentatge.

Són govern, sí, responsables, rigorosos amb el compliment legislatiu i els calen eines; per tant, més enllà del fons de cooperació, un pla únic d'obres i serveis que els doni oxigen econòmic a les seves necessitats i als seus projectes. I és per això que hem plantejat els diferents punts d'aquesta nostra moció.

Demànàvem les anualitats del 25 al 27, bàsicament perquè s'ajustés al calendari de la legislatura municipal. Però bé, hem acceptat l'esmena que ha presentat el Grup d'Esquerra perquè s'adapti del 25 al 28. Com vam dir a la interpellació, tenim capacitat econòmica per dotar el nou PUOSC com el de fa més de dotze anys. Ja vam dir

que sí i això suposa passar dels 50 milions d'euros anuals d'aquesta convocatòria en curs a 162 milions d'euros anuals. I ho mantenim.

Una assignació mínima garantida que s'entengui, sense fórmules. I, mirin, possiblement algunes de les diputades i els diputats d'aquesta cambra no van entendre a què em referia. I, mirin, ho intentaré clarificar. Veuen això? (*L'orador mostra un full a la cambra.*) Ja sé que és una mica poc..., poc clar, perquè és difuminat, està tret del darrer DOGC, però és la convocatòria de l'actual PUOSC. I no és un jeroglífic, és la fórmula per assignar aquesta subvenció mínima garantida a l'actual convocatòria. I la majoria de funcionaris municipals que l'havien d'interpretar van tenir moltes dificultats per entendre-la, o simplement van acceptar el que el departament els va dir.

Però mirin, perquè m'entenguin, hi ha una altra manera –sí, hi ha una altra manera–, més clara al nostre entendre, d'un exemple que els llegiré tot seguit, de com aplicar aquesta assignació mínima garantida per a tots els municipis, estiguin governats per l'escuderia política que estiguin governats: els del programa general d'inversions de la Diputació de Barcelona. Diu, textualment, per assignar aquesta subvenció mínima garantida: «Tots els municipis, amb independència de les seves característiques, reben una assignació mínima garantida de cent mil euros que permet assegurar un import suficient per fer front als costos de les seves inversions.» Oi que coincideixen amb mi que és més clar i entenedor? Doncs això que fa la Diputació de Barcelona per a tots els municipis de la província no ho pot fer el Govern de la Generalitat de Catalunya per a tots els governs locals?

Mirin, «simplificar», «facilitar», «coordinar», «reajustar» són verbs propis d'un govern que creu de debò en el món local, que coopera, que concerta amb ells, que no imposa, que no els sanciona, que no els mira de reüll i no els mira per sobre de l'espatlla, que els permet que els recursos assignats vagin allà on cada ens ho necessita, perquè no totes les demandes ni situació són homogènies. Per això, com menys despeses no subvencionables, millor. Per això hem acceptat l'esmena que ha presentat el Grup de Junts i que millora la moció.

I això no vol dir que es faci el que es vulgui, de qualsevol manera. Caldrà també fer seguiment i una certa fiscalització. Per això, també hem acceptat l'esmena del Grup d'En Comú Podem, per garantir criteris sobre la vulnerabilitat social i la segregació urbana.

En fi, això és el que està esperant el món local en el seu conjunt: un govern de la Generalitat que estigui a l'alçada, que els ajudi i que els respecti i els reconegui, mentre no aconseguim una nova llei de finançament local.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades, per part del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, el diputat Quim Calatayud Casals.

Joaquim Calatayud Casals

Vicepresidenta, vicepresidenta, diputats, diputades, el pla únic d'obres i serveis és una gran eina i molt important per a tots els ajuntaments catalans. Una part important dels diputats d'aquesta cambra venim del món municipal i, per tant, coneixem molt de prop el món local, les seves dinàmiques, les seves preocupacions, l'alt nivell de burocràcia que comporta qualsevol gestió que es vulgui fer. I, per això, tot allò que ajudi a simplificar burocràcia, tramitacions, escurçar terminis o eliminar complexitats serà benvingut. Crec que la moció va en aquesta línia i, per tant, com a alcalde i tot allò que ens ajudi a guanyar agilitat, doncs, comptarà amb el suport de Junts per Catalunya.

Des del nostre punt de vista, és bo revisar els mecanismes de funcionament del pla d'obres i adaptar aquesta eina a les noves realitats i necessitats dels nostres pobles i ciutats. Per tant, compartim amb vostès la necessitat de convocar un nou pla d'obres abans de finalitzar el primer semestre del 24 per garantir la planificació

i execució dels projectes adreçats a ajuntaments, consells comarcals i entitats municipals.

També considerem necessari dotar un pla amb un increment significatiu que permeti abordar amb més ambició les necessitats dels nostres municipis.

També compartim els criteris de valoració i assignació de subvencions. Han de ser clars, transparents, evitant fórmules complexes i establint una subvenció mínima garantida, com deia el company, per a cada ens municipal.

Coincidim també en la necessitat que per garantir la igualtat d'oportunitats cal eliminar la concurrència competitiva en l'assignació de part del pla d'obres. Això permetrà que tots els pobles, independentment de la seva dimensió o recursos, puguin accedir a finançament per a projectes essencials. Perquè és evident que els municipis petits no disposem dels mateixos recursos que els més grans i que, per tant, la concurrència competitiva juga sempre a favor dels grans i en detriment dels petits.

Una altra qüestió, a la que m'he referit anteriorment, és la necessitat d'agilitzar i eliminar burocràcia. El pla d'obres està carregat de tràmits que alenteixen i dificulten la gestió dels projectes. Cal simplificar-los. Per dir-ho amb totes les lletres, no es tracta només d'omplir de plaques fotovoltaïques totes les teulades de tots els edificis municipals de Catalunya. També. Aquesta necessitat de descarbonitzar existeix, sí, però no és l'única. Molt sovint sembla que avui això és l'únic que s'entén des dels despatxos de Barcelona. Els ajuntaments, quan portem un projecte al pla d'obres és perquè ho considerem prioritari. En aquest sentit, la Generalitat, aquests despatxos de Barcelona, ens han de fer confiança. El pla d'obres ha de donar cabuda a una tipologia de projectes el més àmplia possible i no únicament a allò que des dels despatxos es creu que és millor per a Riudoms, per a Santpedor o per a Esterri d'Àneu.

Una altra qüestió que el nostre grup considera molt i molt important és que el pla d'obres no pot retallar la subvenció atorgada si al mateix temps el projecte presentat rep subvenció d'una altra banda. Per tant, si un projecte determinat suma dues subvencions, cal que el PUOSC respecti aquest fet i es permeti que el projecte en qüestió pugui arribar a sumar el noranta-cinc per cent de la part subvencionable, deixant com a mínima aportació municipal el cinc per cent i no reduint el tant per cent d'aportació del pla d'obres, que en això molts ajuntaments ens hi hem trobat.

És important també contemplar la possibilitat de reajustar els terminis d'execució i de justificació dels projectes.

Estem d'acord també en la distribució dels recursos econòmics, que s'han de tenir en compte criteris que afavoreixin els municipis de menor dimensió, amb més nuclis de població, major extensió de terme municipal, etcètera.

El món municipal sí que és transversal. Avui, amb matisos, crec que tots els grups ens posem d'acord en lo principal: sabem millor que ningú què convé a cada un dels nostres municipis.

I, finalment, i com no podia ser d'una altra manera, els projectes presentats pels ens locals s'han d'alinear, evidentment, amb els objectius de desenvolupament sostenible.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat David Cid Colomer.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair al grup proponent, en primer lloc, que ens porti un debat, una vegada més, sobre el món local i sobre les seves necessitats i, en segon lloc, també la predisposició a arribar a acords sobre les esmenes que havíem presentat.

És cert que nosaltres considerem que la moció és més aviat descriptiva de la realitat que tenim avui, no?, sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya, i que nosaltres el que entenem és que requereix una profunda transformació, una profunda reforma.

Nosaltres consideràvem que hi havia una oportunitat també per al finançament local i, fins i tot, per replantejar com ha de ser aquest pla únic d'obres i serveis de Catalunya amb la proposta que nosaltres vam fer, en aquest cas, de llei de finançament del món local –i de fet, ara també s'hi feia referència.

I, evidentment, agrair el suport, que va comptar amb el seu grup. Però, malauradament, una aliança, en aquest cas, per part de la dreta parlamentària i incomprendiblement, al nostre entendre, amb el suport d'Esquerra Republicana, va servir perquè la llei no superés el debat a la totalitat i, una vegada més, posterguéssim el d'avançament sobre el finançament local. Perquè és evident –i nosaltres ho hem dit per activa i per passiva–, és cert que Catalunya necessita un nou sistema de finançament, un sistema de finançament just i singular, però no és menys cert que el nostre món local i, per tant, també el conjunt de municipis del país també necessiten un nou marc de finançament. I, evidentment, també això vinculat a aquest pla únic d'obres i serveis, no?

Nosaltres, en aquest cas, també volem destacar alguns aspectes de la moció que ens semblen, no?, enormement positius. El primer és aquesta necessitat de convocatòries urgents i, per tant, crec que són rellevants, sobretot en un moment en què les diputacions, però també, en aquest cas, els ajuntaments, que pràcticament quan encaren el primer any de mandat és quan estan desenvolupant els seus plans d'inversió i estan desenvolupant també els seus plans d'actuació i els seus plans de mandat. Per tant, crec que aquest és un element rellevant per accelerar o intentar accelerar aquestes convocatòries i fer-ho de manera urgent.

Un segon element també és que les convocatòries no estiguin condicionades. Òbviament, nosaltres també tenim prioritats i els ajuntaments –també es deia–, fruit de les pròpies realitats territorials, no?, evidentment, de composició social o fins i tot, evidentment, de mida del propi municipi, tenen realitats diverses i que, per tant, creiem que s'ha de donar llibertat a que puguin impulsar els projectes que ells considerin més oportuns. I també, en aquest cas, agrair recollir l'esmena que nosaltres presentàvem des del grup parlamentari dels comuns, d'aquests nous indicadors que creiem que tenen a veure també amb les noves realitats a nivell local, que són aquests nous indicadors de vulnerabilitat i també de segregació.

Per tant, crec que, evidentment, aquests són elements centrals, no?, del que s'ha d'abordar, com deia, aquests tres elements positius que nosaltres destacàvem d'aquesta moció del pla únic d'obres i serveis de Catalunya.

I, finalment, també, clar, nosaltres considerem –i ho dèiem també, una mica, al principi– que aquest pla únic d'obres i serveis necessita una profunda reforma, no? I, per tant, crec que no és el moment de fer operacions de maquillatge o retocs, sinó que, en definitiva, el que ens requereix el PUOSC és aquesta reforma profunda, també –i es deia també ara per altres parts o per altres grups parlamentaris– atenent les diferents realitats municipals. I, per tant, jo crec que aquí sí que hi ha un dèficit fonamental, en aquest cas, per als municipis petits, que tenen dificultats moltes vegades per poder plantejar els projectes o fins i tot per tirar-los endavant. I, per tant, crec que aquesta és una demanda que arriba amb molta força també des del món local, i crec que també l'hauríem d'atendre.

En definitiva, nosaltres donarem suport al conjunt de la moció. De manera reiterada, també agrair que s'hagi assenyalat aquest debat. I, en tot cas, ja que no va ser possible fruit de la nostra iniciativa com a grup parlamentari, sí aprofitar que tinc aquí la vicepresidenta i consellera per emplaçar-la a abordar d'una vegada per totes aquesta llei de finançament local de Catalunya. Crec que és una realitat. Segurament també ens ajudarà o ens ajudaria si tinguéssim un nou sistema de finançament per a Catalunya; però, en tot cas, crec que això també és un repte que tenim pendent. I, per tant, emplaçar el Govern, no sé si en aquests mesos que queden –difícil–, però, en tot cas, segurament és un repte pendent que tindrem tots i totes plegades la propera legislatura.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta primera

Gràcies, diputat. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat Ferran Estruch i Torrents.

Ferran Estruch i Torrents

Presidenta..., vicepresidenta, vicepresidenta del Govern, diputades i diputats, molt bona tarda. I, en primer lloc, agrair al diputat Gimeno, l'alcalde Gimeno, la presentació d'aquesta moció i també haver acceptat, doncs, una part de les esmenes i les transaccions que hem fet. Com sap, votarem majoritàriament a favor de la moció i ens abstindrem en dos dels punts, sobretot aquell que fa referència a aquesta quantitat que surt a la moció fixa de 162,2 milions anuals que demana per al nou PUOSC per als ajuntaments. I després li explicaré breument per què.

Tant vostè com jo som coneixedors del món local, també el company Quim Calatayud, que portem molts anys sent alcaldes –sobretot vosaltres dos–, i compartim aquesta gran afició i aquest sentiment pel municipalisme i les alegries i també les dificultats del món local. I, per tant, el PUOSC és una eina útil. Però també som conscients –i s'ha dit– que el més important i el que necessitem és un nou finançament per als municipis. I això és feina de tots. Tots tenim responsabilitats; també l'Estat espanyol, en aquest sentit.

Jo crec que avui tenim una gran notícia –i la va anunciar l'altre dia la consellera–, hi haurà un nou PUOSC, hi haurà una nova convocatòria, i una nova convocatòria, des del nostre punt de vista, molt bona. Jo crec, company diputat Gimeno, que ha d'estar content, perquè gairebé tot el que diu la seva moció a nivell de flexibilització, nous criteris, valoracions, assignació directa a municipis es compleix. Aquesta nova convocatòria, com va dir la consellera –i que l'explicarà i es convocarà els pròxims mesos–, compleix tot allò que vostès demanen i que ara també defensa el Grup de Junts, que és totalment contrari a la convocatòria que vostès de Junts van fer el 2020. Tot el que ha dit i que comparteix, senyor diputat ara de Junts, que deia: «Això que proposa el Partit Socialistes per al nou PUOSC és fantàstic», és tot el contrari del que van fer vostès el 2020. Per tant, una mica de coherència en aquest sentit. I això crec que no ajuda a millorar les coses.

Crec que anem en la bona línia –també ho parlo, doncs, com a alcalde–: el fet que la consellera anunciés que tindrem un nou PUOSC. Un nou PUOSC..., que ja ho va anunciar la consellera. Ara tenim, en aquests moments, un PUOSC que dota els ajuntaments de 250 milions, per a tots els ajuntaments, amb cinc anys per fer inversions. Ara es proposa, com a mínim –la consellera ho va dir–, gairebé més de 400 milions en quatre anys. Pot ser un dels grans..., de les millors convocatòries de PUOSC de la història, després de la convocatòria del tripartit, que vostè hi fa referència i entenc que la xifra surt d'això. En tot cas, veurem la convocatòria, però crec que és una molt bona notícia per al món local, que aquest Govern té un compromís ple amb el món local i que es demostrarà en els pròxims mesos, quan ara el Govern i la vicepresidenta acabin d'ultimar la convocatòria i compartir-ho amb tots els grups, doncs que tindrem una gran convocatòria molt necessària per al món local.

Perquè, com li deia, venim d'una convocatòria de cinc anys amb 260 milions; ara se'n plantegen molts més, un mínim de 100 milions l'any. I això crec que cal tenir-ho molt en compte. I crec que per rigor i responsabilitat –i n'hem parlat, diputat Gimeno–..., i per això nosaltres no votarem a favor de l'esmena que demana anualment 162,2 milions, perquè crec que és irresponsable. Aquest número no sabem d'on surt i el Govern ens ha explicat d'on pot treure aquests diners que condicionen pressupostos futurs, i sap..., i ha treballat que això pugui ser una realitat i no fer volar coloms amb xifres que no sabem d'on surten. Creiem que l'augment d'un cent seixanta per cent respecte a l'últim PUOSC és una gran notícia per al món local, i això crec que és feina i és gràcies també a la feina del Govern d'Esquerra i, en aquest cas, de l'àrea de la direcció de governs locals i de la vicepresidenta, en aquest sentit.

Com li deia, nosaltres, els ajuntaments, necessitem més recursos, evidentment; necessitem molts més recursos i per això necessitem un nou sistema de finançament del món local. Però sobretot necessitem un nou sistema de finançament per a aquest país, que vostès en això es posen molt de perfil. I ara ho demana –i ho hem demanat– tothom. I en això no diuen gaire res. Fa dos dies, els col·legis professionals, les patronals, sindicats, van tornar a demanar que necessitàvem un pacte fiscal en aquest sentit. I això condiciona directament el finançament local. D'això no diuen gaire res. Jo li demanaria que digués alguna cosa referent a això. I també crec que és de justícia dir que depèn quines propostes..., sense rigor econòmic i sense estudi econòmic, doncs, no fa un favor..., queden molt bé a nivell de propaganda, però no fa un favor al món local.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, per fixar la seva posició, té la paraula, per part del Grup Parlamentari de VOX, el senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Señora presidenta, señora *consellera*, señores diputados, buenas tardes a todos.

Bien, para VOX los municipios son uno de los pilares básicos de la... (*Veus de fons.*) ¿No? Como decía (*l'orador riu*), para VOX los municipios son uno de los pilares básicos de la sociedad y de la organización del Estado. Por eso cualquier medida encaminada a dotarles de mejores medios para realizar sus fines y poder mejorar la calidad de vida de sus vecinos debe ser bien recibida. En esta propuesta que hoy presenta el grupo socialista nos hacen varias propuestas con relación al denominado plan único de obras y servicios de Cataluña; plan que, como se ha comentado, en este momento está dotado de un escaso presupuesto de 50 millones de euros anuales. Y esta cifra da idea de lo poco que importan los municipios a este Gobierno separatista de la Generalitat.

Si hacemos una breve operación, esos 50 millones de euros repartidos entre los 947 municipios de Cataluña ofrecen un resultado de 52.798 euros anuales para cada uno de los municipios; 6,25 euros por habitante y año. La aportación de la Generalitat de Catalunya a cada uno de los municipios de Cataluña en un año equivale aproximadamente a lo que nos cuesta una hora y media de programación de la TV3. Estas son sus prioridades, las prioridades del Gobierno separatista: dedican lo mismo a financiar un municipio durante un año que a su televisión separatista en hora y media. Un año, municipios; hora y media, televisión. Como hemos comentado en otras ocasiones, en VOX defendemos una reducción drástica del gasto público ineficiente.

Y –también se ha comentado– si vemos el decreto que regula la solicitud de las ayudas de este plan, exige una maraña administrativa de documentación, trámites y requisitos que hace muy difícil que los municipios, sobre todo los pequeños, puedan acceder a estas ayudas. Nos llama la atención la propuesta que realizan los socialistas para simplificar los trámites administrativos. Parece que ahora se ha puesto de moda –ayer también lo pudimos ver– que todo el mundo habla de reducción de burocracia. Está bien –está bien. Desde luego, desde VOX estamos de acuerdo en reducir la burocracia. Por supuesto. Creemos que hay que reducirla y simplificar los trámites radicalmente de cualquier gestión pública. Pero nos llama la atención, porque precisamente una de las especialidades de socialistas, de la izquierda en general y del separatismo es crear estructuras administrativas innecesarias que convierten a las administraciones públicas en gigantescos monstruos fruto de su obsesión por controlar todos los aspectos de la vida de los ciudadanos.

Y por si esto no fuera suficiente, la izquierda y el separatismo nos han acostumbrado a exigir, en muchos casos, innumerables e innecesarios informes de asuntos de lo más absurdo, que por su complejidad frecuentemente tienen que ser contratados a grupos de expertos, por llamarlos de alguna manera, que garantizan, eso sí, el

buen fin del expediente; grupos de expertos que habitualmente también suelen girar alrededor de esos partidos políticos gobernantes, que obtienen así una saneada financiación por sus inútiles informes.

Por último –y como era de esperar en una propuesta progre–, no falta la referencia a garantizar que los proyectos presentados por los entes locales se hayan de alinear con el cumplimiento de los objetivos de desarrollo sostenible. Una vez más, los socialistas nos quieren imponer la agenda 2030 y las exigencias del globalismo que tanto daño están haciendo, atacando la calidad de vida de las personas y la soberanía de las naciones. Desde VOX creemos que las acciones que desarrollan los municipios deben orientarse a mejorar la calidad de vida de los ciudadanos y no estar supeditadas a políticas globalistas que en nada la mejoran.

Muchas gracias.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula senyora Montserrat Vinyets Pagès.

Montserrat Vinyets Pagès

Ara. Bé, ho volia fer des d'aquí per guanyar temps, però amb aquests incidents encara anirem més lents. Bé, nosaltres, agrair en primer lloc al diputat Gimeno del Partit dels Socialistes d'haver presentat aquesta moció. Totes crec que ens fem càrrec del que comporta la possibilitat, l'eina del pla únic d'obres i serveis per part dels municipis, i, per tant, agraiem la presentació d'aquesta moció.

Nosaltres votarem favorablement a tots els punts de la moció, excepte al punt segon, pels mateixos motius que ha exposat el diputat Ferran Estruch, perquè hem trobat molt a faltar una mínima justificació del perquè aquesta xifra de 162,2 milions d'euros anuals, i perquè no una altra xifra. Així com la resta de la moció sí que és molt clara i meridiana en tot el que demana, doncs, en aquest punt, el nostre vot serà d'abstenció.

De fet, al punt tercer hi votarem a favor a la vista de les explicacions que vostè ens ha fet en el faristol. Està clar que el que no pot ser és que d'unes bases, no?, el que resulti menys clar sigui, precisament, allò que han de ser els criteris de valoració i d'assignació d'una subvenció. Per tant, entenem molt necessari aquest punt tercer que vostè demana.

I res, únicament també sumar-nos a la necessitat de que cal un nou finançament econòmic local, i també la petició que s'ha fet de que també cal un nou finançament econòmic en termes de país.

Gràcies.

La presidenta

Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la senyora Marina Bravo Sobrino.

Marina Bravo Sobrino

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *consellera*, la relación de la Generalitat con los municipios, en los últimos años o casi décadas, ha estado a menudo a debate en este Parlament, y a poca hemeroteca que se mire, se puede concluir que el Govern no cumple en los municipios con sus obligaciones, con las de sus propias competencias, no paga lo que tiene que pagar, y no lanzan programas de financiación estables y significativos. Y lo explico un poco.

En primer lugar, no cumple con las obligaciones propias de sus competencias; por ejemplo, en educación o en sanidad, o incluso en seguridad. Miles de niños siguen estudiando en barracones porque no se han construido los correspondientes colegios en sus municipios. En algún caso, incluso llevan estudiando en barracones más de una década.

No se han recuperado servicios médicos que se perdieron durante la pandemia, como ocurre, por ejemplo, en Olesa de Montserrat, a pesar de que aquí se ha aprobado en numerosas resoluciones. O no se dota de suficientes agentes de Mossos a muchos municipios que hace años que lo demandan, como Calafell o El Prat.

Todo ello son obligaciones propias del Govern de la Generalitat, propias de sus competencias, que tendrían que ejercer con diligencia en todo el territorio de Cataluña, pero que, como hemos visto aquí tantas veces, no se cumple en muchos municipios.

Decíamos también que no paga lo que tiene que pagar. Acumulan deudas con ayuntamientos que, en algunos casos, han llegado a suponer el diez por ciento de su presupuesto municipal, con lo que les obligan a desatender otras prioridades porque no disponen de unos recursos que son suyos. Hace apenas unos meses pudimos ver como el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña exigía precisamente al Govern de la Generalitat pagar inmediatamente la deuda con las guarderías de veintiséis ayuntamientos, nada menos.

Y, por último, y más relacionado con la moción que se trae aquí hoy, decíamos que no lanza programas de financiación y cofinanciación estables y significativos. Ha habido programas, sí, programas de barrios, programas de obras, como este en el pasado, pero su financiación ha sido irregular, cuando no escasa, y casi siempre han parado en seco justo en las épocas de crisis, que es cuando más los necesitaban los ayuntamientos.

El PSC nos trae aquí una iniciativa, precisamente, sobre uno de esos planes: el plan único de obras y servicios de Cataluña. Uno de esos planes que decimos que ha existido, pero con financiación irregular, cuando no escasa. De hecho, entre los años 2013 y 2019, fue tan escasa, pues, que fue cero euros. Entre el 2020 y el 2024 sí hemos tenido un plan, que, desde luego, es mejor que no tenerlo, pero no solo contaba con una financiación ya escasa, sino que el propio plan se ha tenido que flexibilizar para que los municipios pudieran utilizar parte de ese presupuesto para actuaciones encaminadas a hacer frente a la sequía.

Propone el PSC en la moción que se diseñe cuanto antes el nuevo plan, el de 2025-2028, con nuevos importes y con nuevos criterios. Nosotros, por supuesto, lo apoyaremos. Faltaría más. Se ha puesto de manifiesto muchas veces en este Parlament la necesidad que tiene el mundo local de financiación extra para cometer determinadas actuaciones que con su financiación ordinaria serían directamente imposibles de acometer en muchos casos.

Pero sí que haremos un par de observaciones. Una primera en cuanto al importe, que ya se ha dicho aquí: 162,2 millones al año. Pues no parece una cifra muy justificada. Es demasiado concreta y no se explica muy bien. Y, además, es que..., sí, es una cifra que es superior a la del 2020-2024, pero tampoco es una cifra muy amplia. Es una cifra más bien escasa, porque es una cifra del orden de la que tenía este mismo plan, el PUOSC del 2008-2012, que hace casi quince años, y entonces, el presupuesto de la Generalitat era más bajo que ahora –me afirma con la cabeza–, es una cifra del orden de magnitud de la de hace tantos años. Pero, señores del PSC, ustedes están ahora en la oposición, creo que podrían ser un poquito más exigentes, o no sé si es que no se ven con ganas de gastar más.

Nuestra segunda observación iría sobre los criterios de adjudicación de estos 162,2 millones. La moción pide, por un lado, que se asignen sin concurrencia competitiva, pero, por otro lado, pone montones de criterios de asignación. Dicen que el criterio sea claro, nítido y sin fórmulas matemáticas, pero luego, entre lo que proponían originalmente y las enmiendas que han aceptado, se acaba con un resultado que dice que se tengan en cuenta criterios de..., en el punto cuatro pone «indicadores de segregación urbana y de vulnerabilidad social»; en el punto siete dice que se favorezcan los municipios de menor dimensión, con más núcleos de población, con más extensión de término municipal, según la densidad de población, según el por-

centaje de envejecimiento, según el porcentaje de paro, según el nivel de renta; en el punto ocho que se valore la calidad del proyecto...

Bueno, innumerables requisitos que, sinceramente...

La presidenta

Gràcies.

Marina Bravo Sobrino

...no sé cómo los van a meter en una fórmula sencilla. Así que a todos esos puntos nos abstendremos.

La presidenta

Per part de la diputada no adscrita, té la paraula la senyora Cristina Casol Segués.

Cristina Casol Segués

Gràcies, presidenta. Més de quaranta anys té el PUOS, aquest programa de cooperació local del Govern com a principal eina de suport al món local i que també ha servit molts anys per fixar població al territori. El que sí que posa de manifest la moció és que és necessària una reformulació i una flexibilització de l'actual, sempre des del punt de vista de la simplificació administrativa, de la transparència, la claredat, els recursos econòmics, atenent les singularitats del món local i també per a una major simplificació, amb els dos reptes legislatius que fan falta, com són la llei de governs locals i la llei de finances locals.

Per part meva, donaré suport a aquesta iniciativa.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula el senyor Cristòfol Gimeno Iglesias.

Cristòfol Gimeno Iglesias

Gràcies, presidenta. Bé, en qualsevol cas, volia agrair, doncs, totes les intervencions a tots els representants, portaveus dels diferents grups parlamentaris que han intervingut. Vull donar les gràcies també, en especial, a tots els grups que han presentat esmenes; al diputat Quim Calatayud, al diputat David Cid i al diputat Ferran Estruch, per aquestes esmenes que, com s'ha dit, algunes les hem acceptat; altres, transaccionat; alguna no l'hem pogut acceptar,

I, mirin, com plantejaven diferents diputats que han intervingut, cal aquesta reformulació del PUOSC; ho vaig dir a la meua interpellació a la vicepresidenta, i cal reformular aquest PUOSC. Perquè, clar, aquesta apel·lació que s'ha fet en diferents moments a la nova llei de finançament local: per a quan? Algú, algun dels diputats i diputades sap en aquests moments o intueix o té una mica de perspectiva d'en quin moment podem ser capaços de..., una nova llei de finançament local? No ho sabem. Per tant, doncs, cal, com a mínim, com deia en la meua intervenció, donar eines als ajuntaments, al món local, per desenvolupar els seus projectes.

I, mirin, per contestar a, bàsicament, moltes de les preguntes de diferents grups que han demanat d'on surten els 162,2. Doncs els hi diré directament –ho ha fet..., n'ha parlat l'última diputada, de Ciutadans–: l'últim PUOSC, convocat pel Govern Montilla, era de 648 milions d'euros. Divideixin això per quatre anys i sortirà aquesta quantitat. És tan fàcil com això –és tan fàcil com això. Es demana, doncs, a vegades recuperar poder adquisitiu del món laboral i de diferents aspectes; hem de recuperar també poder adquisitiu al món local.

I, per acabar, el diputat Ferran Estruch, doncs, feia al·lusió a que aquesta convocatòria la va fer el president Quim Torra, però els vull recordar que vostès també hi eren. Per tant, aquesta aportació i aquesta convocatòria vostès també la van recolzar.

Moltes gràcies.

La presidenta

Acabat el debat, els faig avinent que procedirem tot seguit a la votació de les mocions, que són els punts 12 i 13 de l'ordre del dia.

(Pausa llarga.)

Diputada, per què demana la paraula?

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Voldríem demanar que, abans de votar la moció número 12, presentada pel meu grup, es llegís en veu alta el punt 1, si és possible.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Així ho farem. El punt 1, eh? *(Pausa.)*

Iniciem, doncs, ara les votacions de les mocions debatudes aquesta tarda.

Com bé saben, els textos de les mocions que sotmetem a votació incorporen les esmenes i esmenes transaccionals admeses a tràmit.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola (continuació)

302-00401/13

Comencem per la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre l'ús de les llengües a l'escola.

I, abans, del punt 1 farem la seva lectura. Secretari primer...

El secretari primer

«Afirma que el castellà no és, a Catalunya, una llengua estrangera.»

La presidenta

Comença la votació.

Els resultat de la votació són 58 vots a favor, 72 en contra i cap abstenció.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 78 en contra, 32 abstencions i 1 persona que no ha votat.

Votem ara els punts 4 i 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 19 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

I votem la resta de punts.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 51 vots a favor, 79 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya (continuació)

302-00402/13

Passem a la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el pla únic d'obres i serveis de Catalunya.

Votem ara els punts 1, 3 i 5.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 129 vots a favor, cap en contra i una abstenció.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 76 vots a favor, cap en contra i 54 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 81 vots a favor, 10 en contra i 39 abstencions.

Votem el punt 6.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 114 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

Votem el punt 7.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 124 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Votem el punt 8.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 111 vots a favor, 10 en contra i 9 abstencions.

Acabades les votacions, suspenem el Ple fins demà a dos quarts de deu del dematí.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i vuit minuts.